อาจารย์ใหญ่

หนังสือที่ระลึกในพิธีพระราชทานเพลิงศพ

ผู้อุทิศร่างกายเพื่อการศึกษา ปีการศึกษา ๒๕๔๕

นักเรียนแพทย์ทหาร รุ่นที่ ๒๗ ร่วมกับ ภาควิชากายวิภาคศาสตร์

กองการศึกษา วิทยาลัยแพทยศาสตร์พระมงกุฎเกล้า

หนังสือที่ระลึกในพิธีพระราชทานเพลิงศพ
ผู้อุทิศร่างกายเพื่อการศึกษา ปีการศึกษา ๒๕๔๕

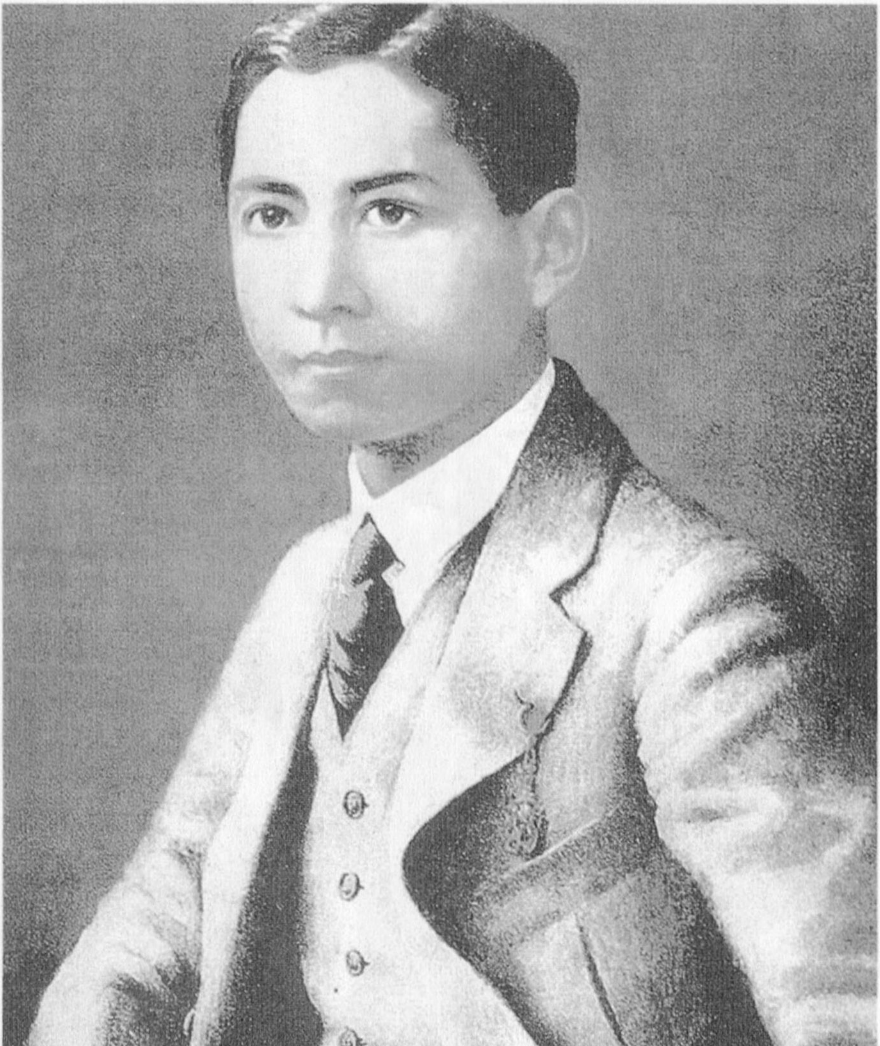
ณ ฌาปนสถานกองทัพบก
วัดโสมนัสวรวิหาร กรุงเทพมหานคร
วันจันทร์ที่ ๑๐ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๖

จัดทำโดย
นักเรียนแพทย์ทหาร รุ่นที่ ๒๗ ร่วมกับ ภาควิชากายวิภาคศาสตร์
กองการศึกษา วิทยาลัยแพทยศาสตร์พระมงกุฎเกล้า

"ความฉลาด แม้ไม่มีความดีและความสุจริตเป็นรากเง่าอยู่แล้ว ก็อุปมาเหมือนหนึ่งตึกงามซึ่งก่อบนทราย ไม่ช้าก็ต้องหักโค่น"

พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว

"อาชีพแพทย์นั้นมีเกียรติ แพทย์ที่ดีจะไม่ร่ำรวยแต่ไม่อดตาย ถ้าใครอยากร่ำรวยก็ควรเป็นอย่างอื่น ไม่ใช่แพทย์ อาชีพแพทย์นั้นจำต้องยึดมั่นในอุดมคติเมตตากรุณาคุณ"

สมเด็จพระมหิตลาธิเบศร อดุลยเดชวิกรม พระบรมราชชนก

“การเป็นแพทย์ทหารนั้นมันเหนื่อย การเป็นแพทย์นี่ก็เหนื่อยอยู่แล้ว คือต้องรักษาพยาบาลคนไข้ไม่เลือก มีงานในเวลาราชการเสมอ นอกเวลาราชการก็ต้องออกไปปฏิบัติงานสนามซึ่งอาจต้องฝ่าอันตราย คนเราที่จะต้องฝ่าอันตรายก็อาจกลัวได้ อาจเสียวว่าอาจต้องเสียชีวิต หรือจะต้องเหน็ดเหนื่อยเมื่อไรก็ได้”

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช

(แบบ ค.)

หมายรับสั่งที่ ๕๐๖๗ **สำนักพระราชวัง**

๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖

ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ พระราชทานผ้าไตร ๕ ไตรทอดถวายพระสงฆ์บังสุกุล ในการพระราชทานเพลิงศพ ผู้อุทิศร่างกายเพื่อการศึกษาวิชามหกายวิภาคศาสตร์ วิทยาลัยแพทยศาสตร์พระมงกุฎเกล้า ณ เมรุวัดโสมนัสวิหาร เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย กรุงเทพมหานคร

วันจันทร์ที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๔๖ เวลา ๑๒.๑๐ น.

ประภาพรรณ/พิมพ์/ [signature] /ทาน.

วัน	**หน้าที่** พนักงานพระราชพิธี
	นำหมายเรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยแพทยศาสตร์พระมงกุฎเกล้า เพื่อทราบ.

ทั้งนี้ ให้จัดการตามหน้าที่และกำหนดวันตามรับสั่งอย่าให้ขาดเหลือ ถ้าสงสัยก็ให้ถามผู้รับรับสั่ง **โดยหน้าที่ราชการ**

[signature]

ผู้รับรับสั่ง

(แบบ ค.)

หมายรับสั่งที่ ๓๗๓๑

สำนักพระราชวัง

๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖

พระราชทานเพลิงศพ ผู้อุทิศร่างกายเพื่อการศึกษาวิชามหกายวิภาคศาสตร์ วิทยาลัยแพทยศาสตร์พระมงกุฎเกล้า จำนวน ๒๔ ราย เป็นกรณีพิเศษ ณ เมรุวัดโสมนัสวิหาร เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย กรุงเทพมหานคร

<u>วันจันทร์ที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๔๖</u> เวลา ๑๒.๑๐ น. พระราชทานเพลิง

คมกฤษ/พิมพ์/ /ทาน.

วัน	หน้าที่ พนักงานพระราชพิธี
	นำหมายเรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยแพทยศาสตร์พระมงกุฎเกล้า เพื่อทราบ เครื่องพระราชทานเพลิง และเจ้าพนักงานผู้เชิญมานี้ เจ้าภาพไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายอย่างใดทั้งสิ้น.

ทั้งนี้ ให้จัดการตามหน้าที่และกำหนดวันตามรับสั่งอย่าให้ขาดเหลือ ถ้าสงสัยก็ให้ถามผู้รับรับสั่งโดยหน้าที่ราชการ

ผู้รับรับสั่ง

กำหนดการพิธีพระราชทานเพลิงศพ
ผู้อุทิศร่างกายเพื่อการศึกษา วิทยาลัยแพทยศาสตร์พระมงกุฎเกล้า
ประจำปีการศึกษา ๒๕๔๕ เป็นกรณีพิเศษ
ณ ฌาปนสถานกองทัพบก วัดโสมนัสวรวิหาร

วันจันทร์ที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๔๖

เวลา ๐๘.๐๐ น.	รถนำขบวนพร้อม
เวลา ๐๘.๓๐ น.	เคลื่อนขบวนจากหน้าอาคารเรียน วพม.ไปยัง วัดโสมนัสวรวิหาร กรุงเทพมหานคร
เวลา ๐๙.๐๐ น.	เชิญศพขึ้นตั้งศาลา ๕
เวลา ๑๐.๐๐ น.	พระสงฆ์แสดงพระธรรมเทศนามาติกาบังสุกุล
เวลา ๑๐.๓๐ น.	พระสงฆ์เจริญพระพุทธมนต์
เวลา ๑๑.๐๐ น.	ถวายภัตตาหารเพลแด่พระภิกษุสงฆ์
เวลา ๑๑.๓๐ น.	ถวายปัจจัยไทยธรรม
เวลา ๑๑.๔๐ น.	เวียนเมรุเคลื่อนศพขึ้นเมรุ
เวลา ๑๑.๕๐ น.	ตั้งกองเกียรติยศพร้อมอ่านคำสดุดี
เวลา ๑๒.๐๐ น.	ไฟและไตรพระราชทานมาถึง
เวลา ๑๒.๑๐ น.	พระราชทานเพลิงศพ

วันอังคารที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๔๖

เวลา ๐๗.๐๐ น.	เก็บอัฐิและลอยอังคาร(เฉพาะผู้แทน นพท. วพม.)

หมายเหตุ	: ประธานในพิธี	เครื่องแบบปกติขาวไว้ทุกข์
	: นายทหารสัญญาบัตร	เครื่องแบบปกติขาวไว้ทุกข์
	: นพท. วพม. และ นรพ. ทบ.	เครื่องแบบปกติขาวไว้ทุกข์
	: นายทหารประทวน	เครื่องแบบปกติกากีแกมเขียวแขนยาวคอพับ
	: พลเรือน	ชุดสุภาพไว้ทุกข์

คำนำ

อโรคา ปรมา ลาภา

ความไม่มีโรคเป็นลาภอันประเสริฐ พุทธศาสนสุภาษิตนี้เป็นอมตะวาจาเสมอ มนุษย์ทุกคนในโลกนี้ นอกจากจะปรารถนาสมบัติศฤงคารและชื่อเสียง แล้วสุขภาพกายและใจที่สมบูรณ์ปราศจากโรคภัยยังเป็นที่ต้องการของทุกคน แต่มนุษย์นั้นโรคภัยไข้เจ็บย่อมเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงหาได้ไม่ แม้แต่องค์สมเด็จพระชินสีห์ พระองค์ยังไม่สามารถหลีกหนีจากทุกข์ภัยนี้ได้ เพราะเป็น ๑ ใน ๔ ยมทูตคือเกิดแก่ เจ็บและตาย ที่พวกเราต้องประสบพบเจออยู่เสมอ ดังนั้น ถ้าจะมีบุคคลที่สามารถปัดเป่าความทุกข์ของปวงชนทั้งหลายได้บุคคลนั้นก็คือ **"คุณหมอ"** นั่นเอง

มนุษย์ทุกคนที่ดำเนินชีวิตบนโลกนี้ มีอายุที่เพิ่มขึ้นตามวันเวลาที่ล่วงเลยไป มีหลายสิ่งหลายอย่างที่พวกเขาเหล่านั้นพยายามไขว่คว้าดิ้นรนเพื่อให้ได้มา แต่เมื่อมาถึงเวลาที่พวกเขาต้องจากโลกนี้ไปแล้ว ไม่มีสิ่งใดเลยที่พวกเขาจะนำไปได้ มีเพียงสองสิ่งเท่านั้นที่จะนำพาพวกเขาไปสู่สุคติภูมิหรือทุคติภูมิได้นั่นคือ **"บุญ"** หรือ **"บาป"** บุญนั้นเปรียบดั่งยานที่นำพาเราไปพบความสุขเบื้องหน้าส่วนบาปนั้นดุจดั่งสุนัขล่าเนื้อตัวใหญ่ที่ตามไล่เราทุกฝีก้าวเป็นเงาตามตัว หากบุญนั้นมากกว่าบาปฉันใดเราก็ยังรอดพ้นจากคมเขี้ยวของสุนัขล่าเนื้อ แต่เมื่อใดก็ตามที่บาปมากกว่าบุญ เราเองคงต้องตกในอบายภูมิอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ฉันนั้น

สิ่งที่คงเหลือเมื่อเป็นบุคคลสิ้นอายุขัยแล้วคือคุณงามความดีที่แต่ละคนได้สร้างสมไว้เมื่อยังมีชีวิตอยู่ แม้ร่างที่ปราศจากลมหายใจก็ยังนำไปเผาไฟแต่ยังมีบุคคลอีกประเภทที่เลือกที่จะเสียสละร่างกายของพวกเขาเพื่อเป็นทานอันยิ่งใหญ่แก่นักเรียนแพทย์ทุกคนพวกเขาคือบุคคลที่พวกเราเรียกด้วยความเคารพว่า **"อาจารย์ใหญ่"** นั่นเอง ซึ่งถ้าหากปราศจากร่างกายของอาจารย์ใหญ่แล้ว ไหนเลยที่พวกเราจะสามารถเข้าใจความรู้ทางด้าน **"มหกายวิภาคศาสตร์"** อย่างถ่องแท้และเป็นพื้นฐานความรู้ให้พวกเราทุกคนนำไปใช้ประกอบวิชาชีพ เพื่อจรรโลงบุคคลในสังคมให้ดำเนินชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข

หนังสือที่ระลึกในพิธีพระราชทานเพลิงศพผู้อุทิศร่างกายเพื่อการศึกษานี้ ถือเป็นอนุสรณ์ที่พวกเรานักเรียนแพทย์ทหารทุกคนตั้งใจทำเพื่อแสดงคุณงามความดีที่อาจารย์ใหญ่ทุก ๆ ท่าน ได้เสียสละแก่พวกเราให้เป็นที่ประจักษ์ความเมตตาของอาจารย์ใหญ่ทุกท่านจะตราตรึงอยู่ในดวงกมลของทุกคนและพวกเราตั้งใจที่จะความรู้ที่ได้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่สาธารณชนให้มากที่สุดให้สมดังเจตนารมณ์ของอาจารย์ทุกท่านตลอดไป

นักเรียนแพทย์ทหารชั้นปีที่ ๒ รุ่นที่ ๒๗
วิทยาลัยแพทยศาสตร์พระมงกุฎเกล้า
๑๐ มีนาคม ๒๕๔๖

สารบัญ

คำไว้อาลัย **หน้า**

หน้า

วิทยาลัยแพทยศาสตร์พระมงกุฎเกล้า

คำไว้อาลัยของ
เจ้ากรมแพทย์ทหารบก

การศึกษาเล่าเรียนแต่เพียงด้านทฤษฎี หากไม่ทำควบคู่กับการปฏิบัติย่อมยากที่จะทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจอย่างถ่องแท้ในสาขาวิชานั้น ๆ ในการเรียนการสอนด้านการแพทย์และการพยาบาลซึ่งเกี่ยวกับความเป็นความตายของมนุษย์ จึงจำเป็นต้องได้รับการเรียนรู้การฝึกฝนให้เข้าใจทั้งทฤษฎีและปฏิบัติอย่างแท้จริง ด้วยการปูพื้นฐานวิชากายวิภาคศาสตร์ซึ่งต้องศึกษาเกี่ยวกับส่วนประกอบของร่างกายและอวัยวะต่าง ๆ โดยมีตัวอย่างที่ดีที่สุดคือการศึกษาจากร่างกายมนุษย์จริง ๆ จึงมีผู้เสียสละร่างกายเพื่อก่อประโยชน์แก่มนุษย์ที่นักเรียนแพทย์และพยาบาลทั้งหลายกล่าวถึงด้วยความเคารพว่า **"อาจารย์ใหญ่"**

ด้วยสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณแห่งองค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่ทรงกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานผ้าไตร ๕ ไตรและพระราชทานเพลิงศพผู้อุทิศร่างกายเพื่อการศึกษาเป็นประจำทุกปีนับตั้งแต่ปี ๒๕๓๑ นับว่าวิทยาลัยแพทยศาสตร์พระมงกุฎเกล้าเป็นสถาบันแรกที่ได้รับพระมหากรุณาธิคุณจึงตั้งปณิธานที่จะผลิตแพทย์ที่มีคุณภาพเพียบพร้อมทั้งความรู้และคุณธรรมจริยธรรม เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของกำลังพลและประชาชน

ในโอกาสนี้ ขอตั้งจิตอธิฐานอัญเชิญสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายทั้งปวง และด้วยบุญกุศลแห่งการเสียสละ การอุทิศร่างกายเป็นวิทยาทาน โปรดดลบันดาลให้ดวงวิญญาณของท่านผู้อุทิศร่างกายเพื่อการศึกษา จงประสบแต่ความสุขสงบ ณ สัมปรายภพ และด้วยกุศลกรรมนี้จงดลบันดาลให้ทายาทของท่านประสบแต่ความสุขความเจริญ ตลอดไป

พลโท

(ชูฉัตร กำภู ณ อยุธยา)

เจ้ากรมแพทย์ทหารบก

คำไว้อาลัยของ
ผู้อำนวยการ
ศูนย์อำนวยการแพทย์พระมงกุฎเกล้า

ทานใดจะจีรังยั่งยืนไปกว่าการให้ทานเป็นการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านที่ได้อุทิศร่างกายเพื่อเป็นการศึกษาให้แก่วิทยาลัยแพทยศาสตร์พระมงกุฎเกล้า ขอให้กุศลผลบุญอันยิ่งใหญ่นี้ จงบังเกิดแก่ทุกท่านที่ได้มีจิตศรัทธากรุณาสละร่างกายเพื่อเป็นประโยชน์แก่การศึกษาแพทย์ ซึ่งจะนำประโยชน์สู่ผู้ป่วยได้อย่างมากในอนาคต

พลโท

(ประวิชช์ ตันประเสริฐ)

ผู้อำนวยการศูนย์อำนวยการแพทย์พระมงกุฎเกล้า

คำไว้อาลัยของ
ผู้อำนวยการโรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้าและ
ผู้อำนวยการวิทยาลัยแพทยศาสตร์พระมงกุฎเกล้า

แพทยศาสตร์บัณฑิตทุกคนนั้น ก่อนจะเรียนรู้การสั่งการรักษาทางยา หรือด้วยการผ่าตัดก็ตาม จะต้องผ่านการเรียนรู้ส่วนประกอบของร่างกายอย่างถูกต้องถ่องแท้เสียก่อน เป็นเบื้องต้น แพทย์ทุกคนจึงมีประสบการณ์การศึกษาจากร่างกายของ **"อาจารย์ใหญ่"** หรือเรียกอีกอย่างเป็นทางการว่า **"ผู้อุทิศร่างกายเพื่อเป็นการศึกษา"** นั่นเอง วิทยาลัยแพทยศาสตร์พระมงกุฎเกล้า ตระหนักถึงคุณงามความดีและกุศลเจตนาอันยิ่งใหญ่ของท่านเหล่านั้นเสมอมา

ในโอกาสที่ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานผ้าไตรและพระราชทานเพลิงศพผู้อุทิศร่างกายเพื่อการศึกษา ประจำปีการศึกษา ๒๕๔๕ เป็นกรณีพิเศษ ข้าพเจ้าขอตั้งจิตอธิฐานอัญเชิญสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งปวงในสากลโลก ได้โปรดบันดาลให้ดวงวิญญาณของท่านเหล่านั้นประสบความสุขสงบในสัมปรายภพ และทายาท ตลอดจนผู้เป็นที่รักของท่านประสบแต่ความสุขความเจริญตลอดไป

พลตรี

(อิสสระชัย จุลโมกข์)

ผู้อำนวยการโรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้าและ

ผู้อำนวยการแพทยศาสตร์พระมงกุฎเกล้า

คำไว้อาลัยของ
ผู้อำนวยการกองการศึกษา
วิทยาลัยแพทยศาสตร์พระมงกุฎเกล้า

การเป็นผู้ให้นั้น ย่อมได้รับความสุข ความอิ่มเอมใจยิ่งกว่าการเป็นผู้รับ และยิ่งเป็นการให้โดยไม่ต้องการผลตอบแทน แม้ว่าบุคคลนั้นสิ้นชีวิตแล้วก็ตาม แต่คุณงามความดีที่ปรากฎอยู่จะสถิตในใจของอนุชนรุ่นหลังอย่างไม่เสื่อมคลาย เหมือนดัง **"อาจารย์ใหญ่"** ผู้เป็นที่เคารพของนักเรียนแพทย์ ผู้ซึ่งอุทิศร่างกายเพื่อเป็นวิทยาทานในการศึกษา เพื่อช่วยเหลือคนเจ็บป่วยอีกมากมาย ดังนั้นการจัดพิธีพระราชทานเพลิงศพผู้อุทิศร่างกายเพื่อการศึกษาในครั้งนี้ จึงถือเป็นการแสดงความกตัญญูกตเวทีต่อผู้ทำคุณอันยิ่งใหญ่ต่อมวลมนุษยชาติ

ในโอกาสนี้กระผมขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัย และสิ่งศักดิ์ทั้งปวงพร้อมด้วยกุศลแห่งทานอันยิ่งใหญ่นี้ ได้โปรดดลบันดาลให้ท่านอาจารย์ใหญ่ผู้อุทิศร่างกายเพื่อการศึกษาทุกท่าน จงประสบความสุขสงบในสัมปรายภพและบันดาลให้ทายาทของท่านเหล่านั้นได้พบแต่ความสุข ความเจริญตลอดไป

พลตรี

(สุทธชาติ พืชผล)

ผู้อำนวยการกองการศึกษา

วิทยาลัยแพทยศาสตร์พระมงกุฎเกล้า

คำไว้อาลัยของ
อาจารย์หัวหน้าภาควิชากายวิภาคศาสตร์

ผู้อุทิศร่างกายเพื่อการศึกษาของการศึกษาแพทย์ทุกแห่งทั่วโลกเป็นส่วนสำคัญที่สุดที่จะเปลี่ยนบุคคลจากคนทั่วไปให้เป็นแพทย์ได้ และแพทย์ทุกคนไม่ว่าจะผันตนเองไปเป็นแพทย์เฉพาะทาง ทางไหนก็ตามจะต้องผ่านการเรียนรู้ส่วนประกอบของร่างกายคนจากการเรียนรู้ของร่างของผู้อุทิศร่างกายเพื่อการศึกษานี้เอง ดังนั้นในวงการแพทย์เราจึงเรียกท่านว่า **"อาจารย์ใหญ่"** เพื่อเน้นว่าท่านเป็นอาจารย์แพทย์คนหนึ่งมีความสำคัญยิ่งใหญ่ ที่พวกเราจะต้องให้ความเคารพให้ยิ่งไปกว่าอาจารย์ผู้มีชิวิตอยู่ และด้วยวัฒนธรรมไทย นักเรียนแพทย์ทหาร ตลอดจนอาจารย์ผู้สอนวิชามหกายวิภาคศาสตร์ ทุกคนจึงให้ความเคารพท่านเหล่านั้นอย่างสูงเสมอมาและเป็นสิ่งที่น่าภาคภูมิใจในตัวของท่าน อาจารย์ใหญ่เอง และลูกหลานของท่าน

ดิฉันและคณาจารย์กายวิภาคศาสตร์ทุกคน ขอตั้งจิตอธิษฐานให้วิญญาณของอาจารย์ใหญ่ทุกท่านจงพบความสุขในสัมปรายภพ ขอให้ทายาท ลูกหลานของท่านและผู้เป็นที่รักของท่านประสบแต่ความสุขความเจริญรุ่งเรืองในชีวิตตลอดไป

พันเอกหญิง รองศาสตราจารย์ ศิริรัตนา วนิชานนท์

(ศิริรัตนา วนิชานนท์)

อาจารย์หัวหน้าภาควิชากายวิภาคศาสตร์ กองการศึกษา

วิทยาลัยแพทยศาสตร์พระมงกุฎเกล้า

รายนามกำลังพลประจำภาควิชากายวิภาคศาสตร์
กองการศึกษา วิทยาลัยแพทยศาสตร์พระมงกุฎเกล้า

คณาจารย์ภาควิชากายวิภาคศาสตร์

๑. พ.อ. หญิง รศ. ศิริรัตนา วนิชานนท์	วท.บ.(เกียรตินิยม), วท.ม.
๒. พ.อ. หญิง ผศ. อุทุมพร พิทักษ์สาลี	วท.บ.,วท.ม.,Ph.D
๓. พ.อ. หญิง ผศ. โกสุม ชินเศรษฐกิจ	วท.บ.,วท.ม., บร.ด.
๔. พ.อ. หญิง ผศ. สิริพิมพ์ สุอาชาวรัตน์	วท.บ.,วท.ม.
๕ พ.อ. หญิง ผศ. ธัญญารัตน์ แดงประเสริฐ	วท.บ.,วท.ม.,บร.ด.
๖. พ.ต. มานพ ชัยมัติ	วท.บ.,วท.ม.
๗. ร.ท. หญิง วิภาพรรณ มีรัตน์	พย.บ.,วท.ม.
๘. ร.ต. รัตนเศรษฐ วนิชานนท์	พบ.
๙. อาจารย์ มาลี จันทร์ภู่	วท.บ.,วท.ม.

ธุรการภาควิชา

๑. จ.ส.อ.พรัช แก้วจำลอง

๒. ส.อ.วุฒิ เชียงนิยม

๓. ส.ท.วุฒิชัย เจริญยิ่ง

๔. นาง วรวรรณ จันทร์สงคราม

งานรับอุทิศร่างกายเพื่อการศึกษา

๑. จ.ส.อ.สำเริง มณีย้อย ศศ.บ.,วท.บ.

๒. จ.ส.ต.ถาวร พลเผือก ศศ.บ.

๓. นายณรงศักดิ์ เจริญฤทธิ์

๔. นายสมชาย พุ่มไสว

๕. นายพิชิต พุ่มไสว

๖. นายศักดา งีสันเทียะ

รายนามอาจารย์ใหญ่ ผู้อุทิศร่างกายเพื่อการศึกษา
ปีการศึกษา ๒๕๔๕

๑. พระภิกษุสุรกิจ แป้นเงิน
๒. พระภิกษุสนั่น กลิ่นเกษร
๓. พระภิกษุกมล เพ็ชรเกษม
๔. พันโทสำรวย อารีเปี่ยม
๕. ร้อยตรีลมัย สุขเกษม
๖. ร้อยตำรวจตรีวิชิต กนิษฐานนท์
๗. สิบเอกวรินทร์ กลิ่นผล
๘. นางรัชนี โสภณปาล
๙. นางสาวนพวงศ์ ศิริบุญญา
๑๐. นายสวัสดิ์ สุขสวัสดิ์
๑๑. นางบุญส่ง สุขสวัสดิ์
๑๒. นายสวัสดิ์ ประไพพานิช
๑๓. นางผิว สุทัศน์
๑๔. นางชุ่ม เยี่ยมนิยม
๑๕. นางบุญมี ชัยประภา
๑๖. นายประสิทธิ์ สุคติ
๑๗. นางประกาย มีสิงห์นี
๑๘. นายปาน น่วมธนัง
๑๙. นางมุกดา รวยรัตนาภรณ์
๒๐. นางสมพงษ์ ยะโสภณ
๒๑. นางสำเภา เจริญพจน์
๒๒. นางยุวนีย์ อินทพันธุ์
๒๓. นายวิทูรย์ หลิมไชยกุล
๒๔. นางสาวสุกัญญา สังฆเสริมสิริกุล

ประวัติ
พระภิกษุสุรกิจ แป้นเงิน

พระภิกษุสุรกิจ แป้นเงิน เกิดเมื่อวันที่ ๕ กันยายน ๒๔๗๗ อาศัยอยู่ที่ ตำบลพิกุลออก อำเภอบ้านนา จังหวัดนครนายก เป็นบุตรคนที่ ๑ ของนายวัน แป้นเงิน และนางเพียร แป้นเงิน มีพี่น้องร่วมบิดามารดา ๕ คน มีรายนามดังต่อไปนี้

๑. พระภิกษุสุรกิจ แป้นเงิน

๒. นายวงศ์ แป้นเงิน(เสียชีวิต)

๓. นางน้อย อู่ทรัพย์

๔. นายดาบตำรวจบุญยอด แป้นเงิน

๕. นายสิงโต แป้นเงิน(เสียชีวิต)

นายสุรกิจ แป้นเงินได้สมรสและหย่าร้างโดยมีบุตรธิดา ๔ คนมีรายนามดังต่อไปนี้

๑. นางเอกอนงค์ แป้นเงิน	อาชีพอิสระ
๒. นายอนิรุทธ แป้นเงิน	รับราชการ
๓. นายเลิศชาย แป้นเงิน	รับราชการ
๔. นายรุ่งโรจน์ แป้นเงิน	รับราชการ

ประวัติการศึกษาและอบรม ปริญญาตรีวิทยาศาสตร์บัณฑิต (วท.บ.) เอกเคมี วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร

ประวัติการทำงาน - รับราชการครูที่โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎิ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา
- รับราชการครูที่โรงเรียนนครนายกวิทยาคม จังหวัดนครนายก
- สอนพระปริยัติธรรมโรงเรียนพระปริยัติธรรมวัดอุดมธานี จังหวัดนครนายก

มรณกรรม พระภิกษุสุรกิจ แป้นเงิน ได้ถึงแก่กรรมด้วยโรคหัวใจล้มเหลวเมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๒ สิริอายุได้ ๖๕ ปี ได้อุทิศร่างกายเพื่อการศึกษาแก่นักเรียนแพทย์ทหาร วิทยาลัยแพทยศาสตร์พระมงกุฎเกล้า

อาลัยรัก

พ่อ....เป็นพระอรหันต์ของลูก ผู้ให้กำเนิด ลูกจึงเกิดมาเป็นคนดีของสังคม

ครู....เป็นผู้ให้ความรู้....ให้การศึกษา....ให้ศิษย์ก้าวไปในทางที่เจริญงอกงาม

พระ....ผู้ให้แสงสว่างทางปัญญาและทางอันเป็นมงคลแก่ชีวิต

หลวงพ่อเป็น....พ่อ....ครู....พระผู้ให้ทั้ง ๓ ประการ

ขอกราบนมัสการพระพุทธองค์รับดวงวิญญาณของหลวงพ่อสู่ความสงบ สู่พระนิพพาน

ลูกหลวงพ่อ

คำไว้อาลัยแด่อาจารย์ใหญ่

เมื่อพวกเราได้ก้าวเข้ามาศึกษาวิชาแพทยศาสตร์ วิทยาลัยแพทยศาสตร์พระมงกุฎเกล้า พวกเราทราบดีว่าการศึกษาในวิชานี้ มีความยากและมีเนื้อหาทั้งทางทฤษฎีและปฏิบัติมาก การเรียนวิชามหกายวิภาคศาสตร์ก็เช่นกัน วิชานี้เป็นวิชาที่ศึกษาเกี่ยวกับระบบต่าง ๆ ในร่างกายรวมทั้งสิ้น ๘ ระบบด้วยกัน

เนื่องด้วยเนื้อหาที่ค่อนข้างมาก จึงเป็นเรื่องที่ค่อนข้างยากที่จะจดจำได้ทั้งหมดแต่เนื่องด้วยความเสียสละอันสูงส่งของพระคุณเจ้าสุรกิจ แป้นเงิน อาจารย์ใหญ่อันเป็นที่เคารพรักยิ่งของพวกเรา ที่ท่านมีเมตตามองเห็นถึงความสำคัญของการศึกษา ขอให้วิญญาณของท่านในสัมปรายภพโปรดรับรู้ว่าการอุทิศร่างกายของท่านเพื่อให้นักเรียนแพทย์ทหารทั้ง ๔ นายได้ศึกษาในวันนี้จะทำให้พวกเราทั้ง ๔ เติบโตเป็นคุณหมอที่เปี่ยมล้น ด้วยคุณธรรมต่อไปในวันข้างหน้า

ตลอดเวลาที่พวกเราได้ศึกษาร่างกายของท่านอาจารย์ใหญ่ พวกเรามีความกระจ่างในเนื้อหาที่ได้ศึกษา เหมือนหนึ่งมีคนถือตะเกียงที่ให้แสงสว่างคอยนำทางพวกเรา พวกเรารู้สึกมีความผูกพันต่ออาจารย์ใหญ่มาก ทั้งก่อนและหลังจากศึกษาร่างของท่าน พวกเราจะประณตนิ้วทั้ง ๑๐ แสดงความเคารพ ดุจศิษย์แสดงการคารวะต่ออาจารย์

สุดท้ายนี้พวกเราจะตั้งใจศึกษาวิชาทางการแพทย์ โดยไม่เฉพาะวิชากายวิภาคศาสตร์อย่างเดียวเพื่อให้สมดั่งเจตนารมณ์ของท่านอาจารย์ใหญ่ที่ได้เล็งเห็นความสำคัญของการศึกษาสืบไป

นพท. เรวัต วาราชนนท์
นพท. หญิง นฤตยา วโรทัย
นพท. วลัญช์ ธาราชมภู
นพท. ไกรฤกษ์ ราชเรืองระบิน

“พ่อแม่เปรียบเป็นดังพรหมของบุตร
พ่อแม่เปรียบดุจครูผู้ให้การศึกษา
พ่อแม่เป็นพระประจำใจของลูกยา
พ่อแม่เป็นผู้ที่ลูกบูชาเทิดพระคุณ”

ประวัติ

พระภิกษุสนั่น กลิ่นเกษร

คุณพ่อสนั่น กลิ่นเกษร มีภูมิลำเนาอยู่ที่พระโขนง จังหวัดกรุงเทพฯ มีพี่น้องจำนวน ๘ คน โดยคุณพ่อสนั่นเป็นบุตรคนที่ ๓ มารดาและบิดาของท่านเป็นชาวสวน จนกระทั่งวันหนึ่งคุณพ่อสนั่นได้ไปทำไร่อ้อยกับเพื่อนที่จังหวัดกำแพงเพชร และได้พบกับคุณแม่เล็ก เมนกูล (ภรรยา) ให้กำเนิดบุตรธิดาด้วยกัน ๓ คน

๑. นางประภา ชาตวนิช

๒. นางสาวกนกกร กลิ่นเกษร

๓. นายสงัด กลิ่นเกษร

เมื่อมีบุตร – ธิดาด้วยกัน ๓ คนแล้วจึงได้ย้ายครอบครัวมาอยู่ที่พระโขนง และประกอบอาชีพค้าขายเมื่อเริ่มมีเงินเก็บบ้างจึงนำมาซื้อรถสองแถวขับ ท่านได้นำเงินมาจุนเจือครอบครัวเรื่อยมา นอกจากนี้ท่านเป็นผู้เลื่อมใสในพระพุทธศาสนาเป็นอย่างมาก จึงได้เข้าอุปสมบทเป็นพระและบำเพ็ญประโยชน์ต่อพระพุทธศาสนาเรื่อยมา จนถึงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๒

มรณกรรม พระภิกษุสนั่น กลิ่นเกษร ได้ถึงแก่กรรมด้วยโรคหัวใจล้มเหลวเมื่อวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๒ ได้อุทิศร่างกายเพื่อการศึกษา แก่วิทยาลัยแพทยศาสตร์พระมงกุฎเกล้า

อาลัยรัก

วันอาทิตย์ที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๒ เป็นวันที่ลูกต้องสูญเสียพ่อ ผู้ซึ่งเป็นร่มโพธิ์ทองของลูกไปโดยไม่มีวันกลับ ทั้งที่ลูกคิดอยู่เสมอว่า การเกิด การแตกดับเป็นของธรรมดา แต่ลูกก็อดเสียใจในการจากไปของพ่อไม่ได้

ในชีวิตของพ่อนั้นพ่อจะเป็นผู้ให้และเป็นแบบอย่างของลูกอยู่เสมอคอยจะสั่งสอนสิ่งดีงามให้แก่ลูก ให้ลูกประพฤติตัวอยู่ในความไม่ประมาท ไม่ให้หลงลืมตัวและขยันหมั่นเพียรในการทำงาน

ถึงแม้ว่าพ่อจะจากไปแล้ว ด้วยกุศลผลบุญที่พ่อได้สร้างมาในชีวิตนี้ และรวมกับผลบุญที่ลูกได้บำเพ็ญอุทิศให้ จงดลบันดาลให้ดวงวิญญาณของพ่อ ไปสู่สุคติในสัมปรายภพ สวรรค์ชั้นดาวดึงส์ ด้วยเทอญ

"ตั้งแต่เล็กจนเติบใหญ่ พ่อผู้ให้เราได้ทุกอย่าง

ความรักของพ่อไม่มีวันจาง เหมือนดาราพร่างพราวฟ้าอยู่นิรันดร์"

ลูกๆ

คำไว้อาลัยแด่อาจารย์ใหญ่

การที่จะจบออกไปเป็นแพทย์เพื่อรับใช้สังคมนั้น เราจำเป็นต้องมีการเรียนรู้ถึงลักษณะหน้าที่ ตำแหน่ง และอวัยวะ จริงอยู่ว่าเรามีตำราเรียนมากมาย แต่มันไม่สามารถเทียบได้กับผู้อุทิศร่างกายเพื่อการศึกษาได้เลย

สำหรับท่านอาจารย์ใหญ่พระสนั่น กลิ่นเกษร พวกผมมีความรู้สึกถึงความเสียสละของท่านเป็นอย่างมาก ที่ได้อุทิศร่างกายทั้งหมดมาให้เราได้ศึกษา ซึ่งท่านไม่ได้ให้แต่เพียงความรู้แค่ ลักษณะของอวัยวะหรือตำแหน่งของมัน ซึ่งเป็นเพียงความรู้ของวิชากายวิภาคศาสตร์เท่านั้น แต่ท่านได้สอนให้เห็นถึงความไม่แน่นอนของสังขารซึ่งเป็นคำตอบของคำถามที่ว่า ทำไมท่านจึงนำร่างกายมาอุทิศเพื่อเป็นการศึกษา และให้เหมาะสมกับความเสียสละของท่าน พวกเราจะตั้งใจศึกษาวิชานี้และพยายามเก็บเกี่ยวความรู้ให้ได้มากที่สุด เพื่อนำไปตอบแทนให้กับสังคมเหมือนกับที่ท่านได้ทำเป็นตัวอย่างให้กับพวกเรา

สุดท้ายนี้ขอให้ดวงวิญญาณของอาจารย์ใหญ่ พระสนั่น กลิ่นเกษร ไปสู่สุคติและขอให้ผลบุญของท่านที่ตั้งใจอุทิศร่างกายนี้ คุ้มครองปกป้องครอบครัวของท่านให้ความสุขความเจริญ ตลอดไป

นพท. ธนสาร มุนีพีระกุล

นพท. ธีรพล ปัญจชัยพรพล

นพท. รัต รัตนเสริมพงศ์

นพท. วุฒิไกร ชัยมงคลตระกูล

ประวัติ

พระภิกษุกมล เพ็ชร์เกษม

พระภิกษุกมล เพ็ชร์เกษม อาศัยอยู่ที่ เลขที่ 148 หมู่ 8 ตำบลทองหลาง อำเภอบ้านนา จังหวัดนครนายก เป็นบุตรคนที่ ๒ ของนายแช่ม เพ็ชร์เกษม และนางปุ๊ย เจริญกิจ มีพี่น้องร่วมบิดา – มารดา ๑ คนมีรายนามดังต่อไปนี้

๑. นายสุรินทร์ เพ็ชร์เกษม

๒. พระภิกษุกมล เพ็ชร์เกษม

นายกมล เพ็ชร์เกษม ได้สมรสกับนางสมจิตร เพ็ชร์เกษม มีบุตรธิดาร่วมกัน ๑ คน (เสียชีวิตแล้ว)

ประวัติการทำงาน ก่อนที่จะบวชนายกมล เพ็ชร์เกษมประกอบอาชีพทำนา เมื่ออายุได้ ๓๐ ปีได้อุปสมบทที่วัดทองหลาง เป็นพระสายปฏิบัติ และครองเพศบรรพชิตตลอดชีวิต

มรณกรรม พระภิกษุกมล เพ็ชร์เกษม ได้ถึงแก่กรรมด้วยโรคไตวาย สิริอายุได้ ๖๑ ปี ได้อุทิศร่างกายเพื่อการศึกษาแก่นักเรียนแพทย์ทหารวิทยาลัยแพทยศาสตร์พระมงกุฎเกล้า

อาลัยรัก

ไม่มีอะไรที่กล่าวมากมายสำหรับน้องชายที่ได้ล่วงลับไปแล้ว กมลเป็นคนดีจิตใจดี ถึงแม้จะเสียชีวิตไปแล้วก็ยังอุทิศร่างกายให้นักเรียนแพทย์ได้ศึกษาเพื่อได้นำความรู้ไปรักษาผู้ป่วยอีกหลาย ๆ คน ขอให้ผลบุญกุศลที่น้องได้ทำมา จงดลบันดาลให้วิญญาณไปสู่สุคติ มีความสุขอันเป็นนิรันดร์

นายสุรินทร์ เพ็ชร์เกษม

คำไว้อาลัยแด่อาจารย์ใหญ่

ในการศึกษาทางการแพทย์ จำเป็นที่ต้องเรียนรู้และเข้าใจถึงโครงสร้างมนุษย์ว่าคืออะไร เป็นอย่างไร ต้องใช้ความเข้าใจอย่างลึกซึ้งซึ่งจะทำอย่างนั้นไม่ได้เลยถ้าขาดบุคคลผู้ซึ่งอุทิศร่างกายเพื่อการศึกษา แม้จะสิ้นลมหายใจไปแล้วก็ตาม....อาจารย์ใหญ่

การเดินทางไกลแสนไกลโดยไร้จุดหมายหากไม่แผนที่หรือเข็มทิศชี้นำทางก็ไม่อาจไปถึงจุดหมายได้ เปรียบเสมือนการเรียนแพทย์จุดหมายคือ การรักษาผู้ป่วยให้หายทั้งกายและใจ อาจารย์ใหญ่เปรียบเสมือนแผนที่นำทางที่จะทำให้เราเห็นความเป็นมนุษย์มากขึ้น เรามีความยินดีที่ได้อาจารย์กมลมาเป็นอาจารย์ใหญ่ทุกครั้งที่เราทำงานเราสำนึกถึงบุญคุณของท่าน ปฏิบัติต่อท่านเหมือนอาจารย์มีชีวิตจริง ขณะที่ท่านมีชีวิตอยู่ท่านได้รับใช้ใต้ร่มพระพุทธศาสนา แม้ท่านมรณภาพแล้วท่านก็ยังอุทิศร่างกายให้นักเรียนแพทย์ทหารอย่างพวกเราได้ศึกษาเพื่อความรู้ในวิชานี้

สุดท้ายนี้ขออธิษฐานให้คุณงามความดีของอาจารย์ให้อาจารย์ไปสถิต ณ ภพภูมิแห่งความร่มเย็นในธรรม หากพวกเราล่วงเกินสิ่งใดต่อท่านพวกเราขอ อโหสิกรรมต่ออาจารย์ ณ โอกาสนี้

ด้วยความเคารพอย่างสูง
นพท. ชิดชัย คุรุจิตโกศล
นพท. นัฐพร นาคนก
นพท. ปิยะชัย หนูเกตุ
นพท. พิทักษ์พงศ์ เอี่ยมศิระกุล

ประวัติ

พันโทสำรวย อารีเปี่ยม

พันโทสำรวย อารีเปี่ยม เกิดเมื่อวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๔๖๑ บิดาชื่อนายปั้น อารีเปี่ยม มารดาชื่อ นางถนอม อารีเปี่ยม มีพี่น้องร่วมบิดามารดา ๓ คน

๑. นางเจริญ ทองเกิด	แม่บ้าน
๒. นางสำราญ จันทร์หอมไกล	ค้าขาย
๓. พันโทสำรวย อารีเปี่ยม	นายทหารประจำกรมแพทย์

คู่สมรสคือนางจันทร์สม อารีเปี่ยม มีบุตร – ธิดารวม ๓ คน

๑. พันเอกวรศักดิ์ อารีเปี่ยม	ตุลาการศาลปกครอง
๒. นางสาววิมลพร อารีเปี่ยม	ครูพาณิชยการสามเสน
๓. นางวลัยลักษณ์ เอกศาสตร์	พัฒนาการอาคารเฉลิมพระเกียรติโคราช

ประวัติการทำงานและการเรียน

๑. โรงเรียนสิริศาสตร์

๒. โรงเรียนนายสิบเสนารักษ์

๓. โรงเรียนนายทหารเสนารักษ์

๔. โรงเรียนเสนารักษ์ กรมแพทย์ทหารบก(พบ.)

เริ่มทำงานนายสิบพยาบาล กรมแพทย์ทหารบก(พบ)

นายทหารพยาบาล ผู้บังคับกองร้อยกองบังคับการกองพันเสนารักษ์ที่ ๒

นายทหารยุทธการและการช่าง กองพันเสนารักษ์ที่ ๒

เข้าประจำกรมแพทย์ทหารบกและช่วยราชการกองพันเสนารักษ์ที่ ๒

หัวหน้าแผนกกองสนับสนุน วิทยาลัยแพทยศาสตร์พระมงกุฎเกล้า

เข้าประจำกรมแพทย์ทหารบก

ได้รับพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ ดังนี้

๑. ช.ส. อินโดจีน	๒. ช.ส. เอเชียบูรพา
๓. ธ.ง.ม	๔. บ.ม.
๕. ร.ท.ม.	๖. จ.ช.
๗. เหรียญพิทักษ์เสรีชนชั้นที่ ๒ ประเภทที่ ๒	
๘. ร.จ.ม.	๙. บ.ซ.
๑๐. จ.ม.	๑๑. จ.ช.

มรณกรรม พันโทสำรวย อารีเปี่ยม ได้ถึงแก่กรรมด้วยโรคชราภาพ ได้อุทิศร่างกายเพื่อการศึกษาแก่นักเรียนแพทย์ทหารวิทยาลัยแพทยศาสตร์พระมงกุฎเกล้า

อาลัยรัก

จดหมายถึงปู่

กราบเท้าปู่ที่เคารพ

ตอนนี้ปู่คงอยู่บนสวรรค์ เพราะว่าตลอดชีวิตปู่มีแต่ทำความดีมาตลอด ปู่อาจจดเป็นห่วงพวกเราไม่ได้ เพราะว่าปู่คอยดูแลพวกเรามาตลอด ก็เลยอยากเขียนมาบอกปู่ว่า พวกเราทุกคนสบายดีตอนนี้หลาน ๆ ทุกคนเรียนจบปริญญาตรีกันหมดแล้ว แถมมีงานทำกันหมดทุกคนแล้วด้วย น้องเอ้ที่เคยกินอะไรยาก ก็กินได้ทุกอย่าง แถมยังโตเป็นผู้ใหญ่คอยดูแลพวกเราและบ้านช่องจนสะอาดเรียบร้อยแทนปู่ทุกอย่าง น้องเหน่งก็ได้งานทำที่กรุงเทพเหมือนกัน หลาน ๆ ทีปู่เลี้ยงมากับมือตอนนี้ทุกคนโตเป็นผู้ใหญ่กันหมดและเป็นคนดีของสังคมสมกับเป็นหลานของปู่ ดังนั้นขอให้ปู่จงสบายใจและไม่ต้องห่วงพวกเรา พวกเราทุกคนคิดถึงปู่ทุกวันรวมทั้งคุณย่าด้วย ขอให้คุณปู่กับย่าจงมีความสุขอยู่บนสวรรค์สมกับที่ได้ทำคุณความดีมาตลอดชีวิตนะคะ

รักและคิดถึงปู่เสมอ

หลาน ๆ

ปล. พ่อหนู แม่แอ๊ว อาเล็ก อาน้อยและครอบครัวก็สบายดีทุกคน คิดถึงปู่กับย่ามากเช่นกัน

คำไว้อาลัยแด่อาจารย์ใหญ่

สิ่งที่สำคัญที่สุดในชีวิตของคนเราคงเป็นความรู้ที่ได้รับจากการศึกษาทั้งที่ได้รับจากคณาจารย์ การเรียนรู้ด้วยตัวเอง ธรรมชาติรอบข้าง แต่ความรู้ที่ได้รับจากคณาจารย์และตัวเรานั้น เป็นความรู้ที่ไม่สามารถมองออกเป็นรูปธรรมได้ ซึ่งการเรียนในสาขาวิชานี้จำเป็นต้องเห็นความรู้ทุกอย่างเป็นรูปธรรม และพวกเราคงเรียนได้อย่างไม่สมบูรณ์นักถ้าไม่ได้รับความกรุณาจากท่านอาจารย์ใหญ่ทุกท่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง อาจารย์พันโทสำรวย อารีเปี่ยม ผู้มีความเมตตาอุทิศร่างกายเพื่อเป็นวิทยาทานแก่การศึกษาของพวกเรา พวกเราทุกคนรู้สึกขอบคุณและซาบซึ้งในความเสียสละอันใหญ่หลวงของท่านอาจารย์ ท่านอาจารย์เปรียบเสมือนตำราเล่มใหญ่ของพวกเรา เราจะเก็บตำราเล่มใหญ่อันมีค่าเล่มนี้ไว้ในความทรงจำและความรู้สึกของพวกเราตลอดไป

พวกเราจะนำความรู้ที่ได้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดเพื่อพัฒนาวิชาชีพทางด้านการแพทย์ให้มีความก้าวหน้าต่อไปขอให้ดวงวิญญาณของท่านอาจารย์ใหญ่ ได้รับรู้ถึงความมุ่งมั่นและตั้งใจจริงของพวกเรา

ขออำนาจคุณพระศรีรัตนตรัยและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายจงดลบันดาลให้ท่านอาจารย์ไปสู่ความสงบสุขชั่วนิรันดร์

นางสาวเสาวลักษณ์ แซ่เอียะ
นายเพิ่มศักดิ์ เอี่ยมจำรัส
นายปิยวัฒน์ สุวิยานนท์
นางสาวปรียานุช นิยมชาติ

“แม้มิได้เป็นดอกกุหลาบหอม ก็จงยอมเป็นเพียงลดาขาว
แม้มิได้เป็นจันทร์อันสกาว จงเป็นดาวดวงแจ่มแอร่มตา
แม้มิได้เป็นหงส์ทนงศักดิ์ ก็จงรักเป็นโนรีที่หรรษา
แม้มิได้เป็นน้ำแม่คงคา จงเป็นธาราใสที่ไหลเย็น
แม้มิได้เป็นมหาหิมาลัย จงพอใจจอมปลวกที่แลเห็น
แม้มิได้เป็นวันพระจันทร์เพ็ญ ก็เป็นวันแรมอันแจ่มจาง
แม้มิได้เป็นสนต้นระหง จงเป็นพงอ้อสะบัดไม่ขัดขวาง
แม้มิได้เป็นนุชสุดสะอาง จงเป็นนางที่มิใช่ไร้ความดี
อันจะเป็นอะไรนั้นไม่แปลก ย่อมผิดแผกดีงามตามวิธี
ประกอบกิจบำเพ็ญให้เด่นดี สมกับที่ตนเป็นเช่นนั้น เทอญ”.

ประวัติ

ร้อยตรีลมัย สุขเกษม

ร้อยตรีลมัย สุขเกษม เกิดเมื่อวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๔๗๖ อาศัยอยู่ที่ เลขที่ ๓๑๕ ถนนราชวิถี ตำบลทุ่งพญาไท อำเภอราชเทวี กรุงเทพฯ เป็นบุตรของนายไหม สุขเกษม และนางหวล สุขเกษม

ร้อยตรีลมัย สุขเกษม ได้สมรสกับนางนวลจันทร์ สุขเกษมมีบุตรธิดาร่วมกัน ๒ คนมีรายนามดังนี้

๑. นายชัยวัฒน์ สุขเกษม

๒. นายธรรมชาติ สุขเกษม

ประวัติการศึกษาและอบรม

๑. โรงเรียนทองประดิษฐ์ จังหวัดสุพรรณบุรี สอบไล่ได้ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ ๖

๒. สอบไล่ได้นักธรรมชั้นตรี ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๔๙๗

๓. โรงเรียนการศาสนาสอบไล่ได้ ๘๗% และศีลธรรม ทบ.

๔. หลักสูตรนายสิบอาวุโส เหล่า ขส. รุ่นที่ ๒๔ สอบได้คิดเป็นร้อย ๗๗.๒%

ประวัติการทำงาน

พลทหารกองประจำการ	๑๖ เมษายน ๒๔๙๗
ปลดจากกองประจำการ	๑ มิถุนายน ๒๔๙๙
พลอาสาสมัคร	๑ สิงหาคม ๒๔๙๙
ลาออกจากพลอาสาสมัคร	๑ มกราคม ๒๕๐๒
สต.(พลขับ รร.กบ.ทบ.)	๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๒
สท.	๑ ตุลาคม ๒๕๐๔
สอ.	๑ ตุลาคม ๒๕๐๗
จสอ	๑๙ มกราคม ๒๕๑๐

ได้รับพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์และเหรียญ

๑. ได้รับพระราชทานเหรียญชัยสมรภูมิ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๑๐

๒. ได้รับเหรียญราชการชายแดน ๑๓ มีนาคม ๒๕๑๓

๓. ได้รับเหรียญจักรพรรดิมาลา ๕ ธันวาคม ๒๕๑๓

มรณกรรม ร้อยตรีลมัย สุขเกษมได้ถึงแก่กรรมด้วยโรคเลือดออกในสมอง เมื่อวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๔๑ สิริอายุได้ ๖๕ ปี ๕ เดือน ๔ วัน ได้อุทิศร่างกายเพื่อการศึกษาแก่นักเรียนแพทย์ทหารวิทยาลัยแพทยศาสตร์พระมงกุฎเกล้า

อาลัยรัก

"พระคุณท่านนั้นมากล้นเหลือคณา
พระคุณท่านเปี่ยมนภามิอาจได้
แม้หวังสมุทรกว้างใหญ่ยิ่งเพียงใด
มิเทียมได้พระคุณพ่อหนึ่งเดียว"

ขอให้ดวงวิญญาณของคุณพ่อจงไปสู่สุคติสถิตย์ในแดนสุขาวดี
ถ้าชาติหน้ามีจริง ขอให้ได้เกิดมาเป็นลูกหลานกันอีกทุกชาติไป
รัก – เคารพคุณพ่อที่น่ารักของลูกและหลานเสมอจากบุตร – ธิดา หลาน - ภรรยา

คำไว้อาลัยแด่อาจารย์ใหญ่

การเรียนวิชาแพทยศาสตร์นั้นมิใช่การท่องจำจากตำราแต่เพียงอย่างเดียวหากแต่เป็นการได้ลงมือทำจะทำให้เพิ่มความเข้าใจมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิชามหากายวิภาคศาสตร์ซึ่งเป็นวิชาที่ศึกษาภายในร่างกายของมนุษย์ไม่มีสื่อการสอนใดจะทำให้พวกเราเข้าใจลึกซึ้งไปยิ่งกว่าร่างกายของอาจารย์ใหญ่นั่นเอง

"อาจารย์ใหญ่" คำเพียงคำเดียวแต่มีความหมายลึกซึ้งยิ่งใหญ่นักแสดงถึงความเป็นครูที่ยิ่งกว่าอาจารย์ที่สอนเลคเชอร์ อาจารย์ใหญ่นั้นมีบุญคุณต่อพวกเรามากเพราะท่านอุตส่าห์เสียสละได้แม้ร่างกายของท่านเพื่อให้พวกเราได้เรียนรู้ หากไม่ได้ร่างกายของท่านแล้วที่ไหนเลยจะมีคุณหมอที่ทั้งเก่งและมีคุณธรรมคู่สังคมไทยเล่า

ก่อนจะทำ Lab Gross ทุกครั้งพวกเราทุกคนจะทำความเคารพร่างของอาจารย์ใหญ่ การ dissect แต่ละครั้งจะมีการสอนบรรยายทางทฤษฎีภายในห้องอยู่ก่อนแล้ว เพียงแต่ให้พวกเรามาดูว่าที่อาจารย์สอนนั้นมีจริงหรือเปล่า การลงมือ Clean จะช่วยเพิ่มความเข้าใจอย่างยิ่งยวดให้แก่พวกเราทุกคนล้วนมีความซาบซึ้งและผูกพันต่อร่างกายของท่านอาจารย์ใหญ่เป็นอย่างมาก จนบางครั้งและพวกเราก็ขอพรจากท่านเพื่อช่วยให้พวกเราสามารถทำข้อสอบได้ในทุก ๆครั้ง

สุดท้ายนี้ ด้วยความเคารพของศิษย์ที่มีต่ออาจารย์ ศิษย์เองก็ไม่มีอะไรจะตอบแทนอาจารย์ใหญ่ ขอให้ดวงวิญญาณของท่านไปสู่สรวงสวรรค์ในสุคติภูมิและพวกเราทั้ง ๔ นายจะตั้งใจเรียนทุกวิชาเพื่อเป็นคุณหมอที่เก่งและมีคุณธรรมสมดังเจตนารมณ์ของอาจารย์ใหญ่ทุกประการ

นพท. ณัฐกนก วีรวุฒิ

นพท. สุภวัฏ รัตนาโภ

นพท. ชัยพล บัณฑิตสิงห์

รักเขยยะ อัตตะโน สะธัง ละวะณัง โลณะตัง ยะถา

-พึงรักษาความดีของตนไว้ ดั่งเกลือรักษาความเค็ม-

“อดีตคือความฝัน ปัจจุบันคือความจริง อนาคตเป็นสิ่งไม่แน่นอน

อย่าบีบให้มั่น อย่าคั้นให้ตาย จะเสียใจในภายหลัง”

ประวัติ

ร้อยตำรวจตรีวิชิต กนิษฐานนท์

ร้อยตำรวจตรีวิชิต กนิษฐานนท์ เกิดเมื่อวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๔๖๔ เป็นบุตรคนโตของขุนจรรยาวิจิตร (ชุ่ม กนิษฐานนท์) และนางแข กนิษฐานนท์ มีพี่น้องร่วมบิดามารดา ๑ คน คือ นายวิจิตร กนิษฐานนท์ (ถึงแก่กรรม) และพี่น้องต่างมารดาอีก ๘ คนดังต่อไปนี้

๑. พันเอกชาญ กนิษฐานนท์

๒. อาจารย์ประภาศรี กนิษฐานนท์

๓. พลเรือตรีวิรัช กนิษฐานนท์

๔. นางพิศวง (กนิษฐานนท์) บัวกาญจน์

๕. นางนพยง (กนิษฐานนท์) บุตรพันธ์

๖. พันตรีแสนสุข กนิษฐานนท์

๗. นางอุทุมพร กนิษฐานนท์

๘. นายเทวัญ กนิษฐานนท์(ถึงแก่กรรม)

ร้อยตำรวจตรีวิชิต กนิษฐานนท์ ได้สมรสกับนางสลัมศรี กนิษฐานนท์ มีธิดาด้วยกัน ๒ คนคือ ตุ้ยและได้

ประวัติการศึกษาและอบรม

๑. โรงเรียนมัธยมวัดจันทรสโมสร (ปัจจุบันเป็นโรงเรียนโยธินบูรณะ)

๒. โรงเรียนวัดบพิตรพิมุข ๓. โรงเรียนรพีพัฒน์เทเวศน์

๔. เรียนวิศวกรรมรถไฟ ได้รับการฝึกงานที่อรัญประเทศ จังหวัดปราจีนบุรี (ปัจจุบันจังหวัดสระแก้ว)

๕. เข้าเรียนที่โรงเรียนนายร้อยสำรอง ประดับยศร้อยตรี ประจำที่จังหวัดเพชรบูรณ์ (ในสมัยจอมพล ป.พิบูลสงคราม)

ประวัติการทำงาน

หลังจากประจำที่จังหวัดเพชรบูรณ์แล้วจึงย้ายไปเป็นตำรวจประจำที่จังหวัดเชียงราย และได้ลาออกเพื่อมาประกอบธุรกิจส่วนตัว

มรณกรรม ร้อยตำรวจตรีวิชิต กนิษฐานนท์ ได้ถึงแก่กรรมด้วยโรคชราเมื่อวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๑ สิริอายุได้ ๗๗ ปี ๔ เดือน ๑๔ วัน ได้อุทิศร่างกายเพื่อการศึกษาแก่นักเรียนแพทย์วิทยาลัยแพทยศาสตร์พระมงกุฎเกล้า

อาลัยรัก

โดยปกติแล้วพี่ชิตเป็นคนแข็งแรงดี พี่ชิตสามารถเดินไปไหนมาไหนเองได้รับประทานอาหารเองได้ ก่อนถึงแก่กรรมพี่ชิตได้พักอยู่กับดิฉัน (อาจารย์ประภาศรี กนิษฐานนท์)ที่บ้านเลขที่ ๘๕๒/๒ ถนนนครชัยศรี ซอยศรีย่าน ๒ กรุงเทพฯ ในช่วงประมาณสองอาทิตย์ก่อนถึงแก่กรรมพี่ชิตมีความรู้สึกอยากรับประทานอาหารมาก แต่ตัวพี่ชิตเองกลับรับประทานอาหารได้น้อยลง ดิฉันจึงพาพี่ชิตไปที่โรงพยาบาล แพทย์ได้ตรวจดูว่าไม่เป็นโรคอะไรจึงให้น้ำเกลือเพื่อลดการอ่อนเพลียหลังกลับจากโรงพยาบาล พี่ชิตอาการไม่ดีขึ้นเลย รับประทานอาหารได้น้อยและดูอ่อนเพลียมากขึ้นเรื่อย ๆ

ในเช้าวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๑ หลังจากพี่ชิตดื่มโอวัลตินและเช็ดตัวเรียบร้อยแล้วน้อง ๆ ก็จะพาพี่ชิตไปโรงพยาบาลอีกครั้ง จึงช่วยกันแต่งตัวให้กับพี่ชิต และก็พบว่าพี่ชิตได้จากไปอย่างสงบโดยแต่งกายเรียบร้อยและไม่ให้ใครต้องมาพยาบาล พี่ชิตเป็นคนใจอ่อน มีเมตตาต่อคนและสัตว์ทั่วไป ขอให้วิญญาณพี่ชิตไปสู่สุคติ

ด้วยความอาลัย

พี่น้องทุก ๆคน

คำไว้อาลัยแด่อาจารย์ใหญ่

จากร่างเพียง ๑ ร่าง ใครเล่าจะรู้ร่างนั้นจะเป็นจุดเริ่มต้นของการสร้างสรรค์อันยิ่งใหญ่ และใครจะคิดว่าร่างของท่านผู้นั้นจะก่อให้เกิดประโยชน์แก่สังคมจนหาที่เปรียบมิได้

"อาจารย์ใหญ่" คือคำที่เราใช้เรียกขานผู้ซึ่งสละร่างกายของท่านให้นักเรียนแพทย์ทหารอย่างพวกเราได้ศึกษาเพิ่มพูนทักษะการเริ่มต้นด้วยเมตตาจิตของท่าน ด้วยการมอบร่างกายเป็นวิทยาทานได้แปรเปลี่ยนมาเป็นวิชาความรู้อันเป็นความรู้ในร่างกายของมนุษย์ ซึ่งถ้าไม่มีอาจารย์ใหญ่แล้วความเข้าใจถ่องแท้คงยากที่จะเกิดขึ้น

เราทุกคนเกิดมาแล้วไม่มีใครที่จะมีชีวิตอยู่จนชั่วนิจนิรันดร์ แต่จะมีเพียงสักกี่คนที่ไม่ปล่อยสังขารเสื่อมสลายไปตามกาลเวลา และยังให้เกิดประโยชน์สูงสุดถึงแม้จะสิ้นชีพวายชนม์ไปแล้วก็ตามร่างกายของอาจารย์ใหญ่ได้มาอยู่กับพวกเราตั้งแต่วันแรกเริ่มของการเรียนวิชามหกายวิภาคศาสตร์จนถึงวันสอบครั้งสุดท้ายของการเรียนวิชานี้ในแต่ละวันที่ผ่านมาความรู้และประสบการณ์แปลกใหม่ได้ถูกถ่ายทอดผ่านร่างกายของท่านมาถึงพวกเราประหนึ่งว่าร่างของพวกท่านกำลังดำเนินบทบาทครู อาจารย์พร่ำสอนประสิทธิ์ประสาทวิชาให้เป็นพื้นฐานที่ดีในการเรียนต่อไปในภายภาคหน้า บุญคุณของท่านยากที่จะหาสิ่งใดมาเปรียบเปรยได้ พวกเราซาบซึ้งและปลาบปลื้มยินดีที่ได้รับความรู้จากจิตใจอันอ่อนโยนของท่าน และพวกเรามั่นใจว่าความตั้งใจของท่านจะทำให้พวกเราเป็นแพทย์ที่มีความรู้ความสามารถได้ในอนาคต

ถึงแม้ในวันนี้พวกเรายังจะต้องแบกตำราเรียนกองโตไปเรียนทุกวัน แม้ในวันนี้เราจะต้องท่องหนังสือกันดึกดื่นค่ำคืนแต่จิตใจอันเปี่ยมล้นด้วยความกรุณาปราณีจะส่งผ่านร่างของท่านมาเป็นกำลังใจให้พวกเราก้าวไปเป็นคนของสังคมภายใต้ชุดขาวอันอ่อนโยน

นพท. ฉัตรชัย เลาห์ภากรณ์

นพท. บรรพต หัวใจ

นพท. เอกวิทย์ หาญกิติพงศ์ไพศาล

นพท. หญิง เพ็ญนภา โพธิ์ทอง

“สัตว์ทั้งหลาย จงพ้นทุกข์
ประสบสุข เกษมสันต์
ทุกชีวิต มีจิตมั่น
เมตตากัน นิรันดร์กาล”

-ปุญญัง สุขัง ขีวิตสังขะยัม หิ ~ บุญนำสุขมาให้ในเวลาต่อมา-

ประวัติ

สิบเอกวรินทร์ กลิ่นผล

สิบเอกวรินทร์ กลิ่นผล อาศัยอยู่ที่ ๘๙/๑ หมู่ ๔ (ชุมชนบ้านเกาะ สวนสยาม) แขวงคันนายาว เขตคันนายาว กรุงเทพฯ เป็นบุตรคนที่ ๓ ของนายผูก กลิ่นผล และนางฟัก กลิ่นผล มีพี่น้องร่วมบิดามารดา ๓ คนดังนี้

๑. นางสาย กลิ่นผล

๒. นายไร กลิ่นผล

๓. สิบเอกวรินทร์ กลิ่นผล

สิบเอกวรินทร์ กลิ่นผล ได้สมรสกับนางจรี กลิ่นผล มีบุตรธิดาด้วยกัน ๖ คน มีรายนามดังต่อไปนี้

๑. ราณี กลิ่นผล	๒. ซารีณา กลิ่นผล
๓. กิติมา กลิ่นผล	๔. สุชาดา กลิ่นผล
๕. อารีย์ กลิ่นผล	๖. นรินทร์ กลิ่นผล

ประวัติการศึกษาและอบรม

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ โรงเรียนสิงห์บุรี

ประวัติการทำงาน

รับราชการทหาร รับเหมาที่ดิน ทำสนามม้า ทำรถเมล์สาย ๒๖ จากนั้นไปทำพลอยแล้วจึงเกษียณ

มรณกรรม สิบเอกวรินทร์ กลิ่นผล ได้ถึงแก่กรรมด้วยโรคชรา สิริอายุได้ ๗๓ ปี ได้อุทิศร่างกายเพื่อการศึกษาแก่นักเรียนแพทย์ทหารวิทยาลัยแพทยศาสตร์พระมงกุฎเกล้า

อาลัยรัก

พ่อไม่ได้เลี้ยงพวกเรามา แต่เพราะท่านทราบว่าลูกๆ มีอาและยายคอยช่วยแม่ดูแลพวกเราถึงพ่อจะใจร้อนแต่ก็สุภาพและใจดีลูกๆ ทุกคนรักพ่อมากค่ะ

ลูกๆ ทุกคน

คำไว้อาลัยแด่อาจารย์ใหญ่

ตั้งแต่พวกเราได้ตัดสินใจเรียนแพทย์ พวกเราก็รู้ว่าเป็นวิชาชีพนี้พวกเราต้องอดทนต้องศึกษา กลไกทางสรีรวิทยาทุกอย่าง กลไกทางเคมี สรุปแล้วเราต้องศึกษาความเป็นไปทุกอย่างของร่างกาย ดังนั้นเราจึงมีวิชาที่ต้องเรียนมากมาย ที่ขาดไม่ได้ก็คือวิชามหกายวิภาคศาสตร์ อาจารย์ที่สอนวิชานี้มีหลายท่านแต่อาจารย์ที่พวกเราจะลืมไม่ได้ก็คือ **"อาจารย์ใหญ่"** ท่านผู้อุทิศร่างกายให้พวกเราได้ศึกษาให้พวกเราได้มีความรู้เกี่ยวกับร่างกายทุกส่วน ถ้าหากวันข้างหน้าพวกเราได้กลับมาคิดย้อนหลัง พวกเราจะไม่มีวันลืม อาจารย์ใหญ่ของพวกเราพวกเราจะไม่ลืมว่าเรา ...มีวันนี้ได้เพราะใคร....

นพท.สุทธิพงศ์ สุนทราภา

นพท.จตุพร บุญสุวรรณ

นพท.จิระศักดิ์ ปรีชาวิบูลย์

นพท.ฉัตร จริยสุนันท์

ประวัติ

นางรัชนี โสภณปาล

นางรัชนี โสภณปาล เกิดเมื่อวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๔๕๑ เป็นบุตรีคนที่ ๑ ของนายขุนชิตทุรชน และนางชอุ่ม มีพี่น้องร่วมบิดามารดา ๔ คนมีรายนามดังต่อไปนี้

๑. นางสาวโชติ โสภณปาล (เสียชีวิต) ๒. นางวิเชียร โสภณปาล(เสียชีวิต)

๓. นายชัช โสภณปาล(เสียชีวิต) ๔. นางชิน ธิมะโยธิน(เสียชีวิต)

นางรัชนี โสภณปาล ได้สมรสกับนางชลัช โสภณปาล มีบุตรธิดารวม ๙ คนดังนี้

๑. นางบุญโชย ตติยประภา จบการศึกษาวิทยาลัยพยาบาลราชวิถี มีอาชีพเป็นพยาบาล ทำงานอยู่บริษัทสยามเส้นใยประดิษฐ์การทอ

๒. เด็กหญิงบุญชด โสภณปาล(เสียชีวิต)

๓. เด็กชายชาญ โสภณปาล(เสียชีวิต) ๔.เด็กชายอี๊ด โสภณปาล(เสียชีวิต)

๕. นายชวลิต โสภณปาล ทำงานการไฟฟ้านครหลวง(เกษียณแล้ว)

๖. นายชิดชนก โสภณปาล การศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ทำงานส่วนตัว

๗. นายสินชัย โสภณปาล การศึกษาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยคณะวิศวกรรมศาสตร์ ทำงานการไฟฟ้าฝ่ายผลิต ปัจจุบันทำงานส่วนตัว

๘. นายสมชาย โสภณปาล ปัจจุบันทำงานส่วนตัว

๙. นายไชยยันต์ โสภณปาล ทำงานการไฟฟ้าฝ่ายผลิต

ประวัติการศึกษาและอบรม

โรงเรียนสายปัญญา เคยอยู่ในวังกับญาติเรียนประดิษฐ์ดอกไม้ ทำอาหาร ตัดเย็บเสื้อผ้า

ประวัติการทำงาน - เป็นครูสอนตัดเย็นเสื้อผ้า,มีร้านขายยาประเภท ค

- เป็นลูกเสือชาวบ้าน
- เป็นอาสากาชาด

ได้รับพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์และเหรียญ เหรียญกาชาดสมนาคุณชั้น ๑

มรณกรรม นางรัชนี โสภณปาล ได้ถึงแก่กรรมด้วยโรคชราเมื่อวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๔๒ สิริอายุได้ ๙๑ ปี ๒๓ วัน ได้อุทิศร่างกายเพื่อการศึกษาแก่นักเรียนแพทย์ทหารวิทยาลัยแพทยศาสตร์พระมงกุฎเกล้า

อาลัยรัก

อาจารย์ใหญ่เป็นผู้หญิงเก่งไม่ว่าจะเป็นด้านการบ้านการเรือนหรือกิจการนอกบ้าน อาจารย์ใหญ่ทำอาหาร ขนม ได้หลายอย่างชอบประดิษฐ์สิ่งของโดยใช้วัสดุเหลือใช้แล้วตัดเสื้อผ้าใส่เอง ขี่ม้าเป็น ชอบช่วยเหลือสังคมและคนอื่น ๆ ชอบทำบุญใส่บาตรทุกเช้า มีเพื่อนและคนรู้จักมากมาย เป็นคนคุยเก่งและมีมนุษยสัมพันธ์ดี ฯลฯ

เรารักท่านขอให้ท่านไปสู่สุคติด้วยเทอญ.....

คำไว้อาลัยแด่อาจารย์ใหญ่

ถึงท่านอาจารย์ใหญ่คุณยายรัชนี โสภณปาล ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงที่ท่านได้เสียสละร่างกายของท่าน เพื่อให้พวกเรานักเรียนแพทย์ทหารได้ศึกษา ซึ่งนับว่าเป็นความกรุณาอย่างสูงสุดสำหรับท่านอาจารย์ใหญ่คุณยายรัชนี โสภณปาล ถึงแม้ว่าพวกเราจะไม่ได้มีโอกาสรู้จักท่านเมื่อตอนท่านมีชีวิตอยู่ แต่จากที่พวกเราได้พบและได้พูดคุยกับบุตรหลานของท่านทำให้พวกเราได้พบว่าท่านเป็นคนน่ารักมากท่านเกิดตั้งแต่สมัยปลายรัชกาลที่ ๕ เมื่อท่านเติบโตขึ้นท่านได้ทำงานที่เป็นประโยชน์แก่ส่วนรวมไว้มาก เนื่องจากท่านสำเร็จการศึกษามาทางด้านพยาบาลอีกทั้งยังทำงานเป็นอาสาสมัครสภากาชาดอีกด้วย ซึ่งนับว่าท่านเป็นบุคคลที่น่าชื่นชมและยกย่องเป็นอย่างสูง พวกเรานักเรียนแพทย์ทหารทุกคนได้ใช้ร่างกายของท่านอาจารย์ใหญ่เพื่อการศึกษานั้นรู้สึกซาบซึ้งใจเป็นอย่างสูงและจะนำความรู้ที่ได้นี้ไปช่วยรักษาชีวิตคนอื่นๆ อีกมากมาย เพื่อให้สมดั่งที่อาจารย์ใหญ่ท่านได้ตั้งปณิธานเอาไว้ สุดท้ายนี้ขออำนาจคุณพระศรีรัตนตรัยและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ในสากลโลกนี้จงดลบันดาลให้ดวงวิญญาณท่านอาจารย์ใหญ่คุณยายรัชนี โสภณปาล ไปสู่สุคติด้วยเทอญ....

นพท. จักรี ฝ้ายเทศ　　นพท. คามิน หริณวรรณ

นพท. ธนวัฒน์ ศุภนิตยานนท์　　นพท. หญิง มนาภรณ์ ปายะนันทน์

ประวัติ

นางสาวนพวงศ์ ศิริบุญญา

นางสาวนพวงศ์ ศิริบุญญา เกิดเมื่อวันที่ ๑ มกราคม ๒๔๕๔ เป็นบุตรีคนที่ ๕ ของนาย ผอนเซียวเม่อเต็ก และนางกิมหลี มีพี่น้องร่วมบิดามารดา ๖ คน มีรายนามดังต่อไปนี้

๑. นางกิมเสียง ๒. นักบุญเชนาเปี๊ยบ

๓. นักบุญฟรังซิสโก ๔. นักบุญอันเดร

๕. นางลัดดาวัลย์ เมทะนี

ประวัติการศึกษาและอบรม ธรรมศาสตร์บัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ประวัติการทำงาน กรมศุลกากร กระทรวงการคลัง

ได้รับพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์และเหรียญ

๑. เครื่องราชอิสริยาภรณ์ช้างเผือก ชั้นที่ ๕ ชื่อ เบญจมาภรณ์ พระราชทานตั้งแต่วันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๐๗

๒. เครื่องราชอิสริยาภรณ์เหรียญจักรพรรดิมาลา พระราชทานตั้งแต่วันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๐๗

มรณกรรม นางสาวนพวงศ์ ศิริบุญญา ได้ถึงแก่กรรมด้วยโรค ชราภาพ เมื่อวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๔๒ สิริอายุได้ ๘๘ ปี ๗ เดือน ๒๖ วัน ได้อุทิศร่างกายเพื่อการศึกษาแก่นักเรียนแพทย์ทหารวิทยาแพทยศาสตร์พระมงกุฎเกล้า

อาลัยรัก

คุณยายเป็นผู้ที่ต่อสู้ชีวิตด้วยความยากลำบากมาตั้งแต่เด็ก คุณยายเรียนจบชั้น มศ.๕ ที่โรงเรียนอัสสัมชันบางรัก พอเรียบจบก็เกิดสงครามโลกครั้งที่ ๒ กิจการค้าขายของคุณพ่อคุณแม่ก็ล้มละลายเพราะเศรษฐกิจไม่ดี คุณยายต้องออกหางานทำโดยไปเป็นครูอยู่ที่โรงเรียนมาแตร์เดอีวิทยาลัย สอนวิชาภาษาอังกฤษ คุณยายไม่มีบ้านอยู่ต้องอาศัยอยู่ใน

วัดแคทอลิกกับแม่ชีซึ่งเป็นฝรั่ง ซึ่งทำให้คุณยายสามารถพูด อ่านและเขียนภาษาอังกฤษและฝรั่งเศสได้เป็นอย่างดี อีกทั้งภาษาจีนก็ยังสามารถพูดอ่านเขียนได้คล่องแคล่วเพราะคุณพ่อคุณแม่ของคุณยายเป็นคนจีนหลังจากทำงานเป็นครูอยู่ได้ ๓ - ๔ ปี คุณยายได้ย้ายเข้าทำงานที่กรมศุลกากร จนเกษียณอายุสามารถรวบรวมเงินซื้อบ้านได้ ๑ หลัง คุณยายเป็นผู้ใฝ่หาความรู้โดยได้ไปสมัครเรียนที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เรียนจนจบเป็นบัณฑิต สาขานิติศาสตร์คุณยายเป็นที่รักใครของเพื่อร่วมงานเป็นคนใจเย็นไม่จู้จี้ขี้บ่น ไม่เคยกล่าวว่าร้ายใคร คุณยายมีหลักประจำใจว่า **"ตนต้องเป็นที่พึ่งแห่งตน"**

วันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๔๒ เป็นวันที่พวกเราทุกคนในบ้านมีความเศร้าเสียใจเป็นอย่างมากเนื่องจากคุณยายได้จากไปด้วยโรคชรา ทั้ง ๆ ที่เตรียมตัวเตรียมไปมาบ้างแล้ว คุณยายไม่มีโรคประจำตัวเป็นคนแข็งแรง แต่แล้ววันหนึ่งดิฉันก็เห็นว่าที่ขาทั้งสองข้างของท่านบวม และไม่ได้ปัสสาวะมา ๑ - ๒ วันแล้ว และไม่ได้อุจจาระมาหลายวันแล้วดิฉันได้ไปปรึกษาคุณหมอ คุณหมอบอกว่าให้เตรียมทำใจไว้ จนถึงเวลา ๐๔.๐๒ น.คุณยายก็ได้จากไปอย่างสงบขณะที่คุณยายยังมีชีวิตอยู่ได้กล่าวว่า "ชีวิตเราเมื่อตายแล้วเอาไปฝังหรือเผาก็ไร้ค่าไม่มีประโยชน์อันใดแต่ถ้าได้สละร่างกายให้นักเรียนแพทย์เพื่อใช้ในการศึกษาหาความรู้นั้นยังมีคุณค่ากว่า คนเราเมื่อตายแล้วไม่สามารถนำสิ่งใดไปได้ยกเว้นสิ่งดีงามที่ฝากไว้แก่ชนรุ่นหลัง" ขอให้ผลบุญและความดีที่คุณยายทำมาตลอดชีวิตตอบสนองให้คุณยายไปสู่สุคติ

ด้วยความอาลัยยิ่ง

หลานและเหลน

คำไว้อาลัยแด่อาจารย์ใหญ่

ทุกชีวิตมีจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุด แต่คุณค่าของชีวิตไม่มีจุดสิ้นสุดยังคงดำรงอยู่ตลอดไปในใจของผู้ได้รับ คุณค่าชีวิตไม่ใช่การที่มีเงินทองทรัพย์สินมากมายแต่คุณค่าชีวิตอยู่ที่การกระทำที่เป็นประโยชน์ต่อผู้คนและสังคมดังท่านอาจารย์ใหญ่ นพวงศ์ ศิริบุญญา ครูผู้ซึ่งได้อุทิศร่างกายเพื่อการศึกษาแก่นักเรียนแพทย์ทหารหากขาดท่านแล้วพวกเราคงไม่สามารถศึกษาวิชาแพทย์ได้อย่างสมบูรณ์ ท่านเป็นครูผู้ให้ ครูผู้อุทิศ ครูผู้สอนความรู้ให้แก่พวกเรา พวกเราจะตั้งใจศึกษาเล่าเรียนในวิชาแพทย์จบออกมาเป็นแพทย์ที่มีคุณธรรม เป็นผู้ให้และเป็นผู้เสียสละดังท่านอาจารย์ใหญ่ผู้ซึ่งเป็นต้นแบบของเรา

ขอให้อานิสงส์แห่งกุศลและความเสียสละของอาจารย์ใหญ่ จงดลบันดาลให้ดวงวิญญาณของท่านได้สถิตย์อยู่ในภพที่มีความสุข ความดีงามและดลบันดาลให้ทายาทของท่านประสบแต่ความสุขตลอดไป

“แม้ร่ายกายของท่านจะจากไป ....แต่ดวงวิญญาณและความดีของท่านจะดำรงอยู่ในใจของพวกเราตลอดไป”

ด้วยความเคารพและอาลัยเป็นอย่างสูง

นพท. อนุวัฒน์ วัลลภาพันธุ์

นพท. ศุภวิทย์ เอกไพบูลย์

นพท. กุลวิทย์ จันทศิริรัตน์

นพท. สรารักษ์ ชูสกุล

“เปลวเทียนละลายแท่งเพื่อเปล่งแสงอันอำไพ
ชีวิตมะลายไปเหลือสิ่งใดไว้ทดแทน
ชีวิตไร้สาระ ขณะนี้ ยังไม่สายเกินที่จะแก้ไข
แม้ชีวิตเหลือน้อยลงเพียงใด ควรภูมิใจที่ได้ทำดีทัน
มีใครเห็นหรือไม่ เป็นไรเล่า ควรเลือกเอาความดีที่สร้างสรรค์
มีใครเห็นหรือไม่ ไม่สำคัญ ใจเรานั้นรู้ว่าดีเท่านี้พอ”

-นัตถิ โลเก อะนินทิโต ~ คนไม่ถูกนินทาไม่มีในโลก-

ประวัติ
นายสวัสดิ์ สุขสวัสดิ์

นายสวัสดิ์ สุขสวัสดิ์ เกิดเมื่อวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๔๕๖ อาศัยอยู่ที่ ตลาดพลู ธนบุรีเป็นบุตรคนที่ ๓ มีพี่น้องร่วมบิดามารดา ๓ คน(เสียชีวิตแล้ว)

นายสวัสดิ์ สุขสวัสดิ์ ได้สมรสกับนางบุญส่งสุขสวัสดิ์มีบุตรธิดาร่วมกัน ๒ คนดังนี้

๑. นางสดศรี ชมนาค

๒. นางสาววิวรรณ สุขสวัสดิ์

ประวัติการศึกษาและอบรม

เรียนที่วัดนวล นรดิศ

ประวัติการทำงาน

รับราชการสังกัดกองทัพอากาศผ่านศึกเอเชียบูรพาได้รับเลื่อนขั้นเป็นนายงานใหญ่ สังกัดกรมทหารช่างอากาศบางซื่อ จนครบอายุราชการ

ได้รับพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์และเหรียญ

เหรียญชัยสมรภูมิ

มรณกรรม นายสวัสดิ์ สุขสวัสดิ์ ได้ถึงแก่กรรมด้วยโรค ช็อค เมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๔๒ สิริอายุได้ ๘๖ ปี ๑ เดือน ๙ วัน ได้อุทิศร่างกายเพื่อการศึกษาแก่นักเรียนแพทย์ทหารวิทยาลัยแพทยศาสตร์พระมงกุฎเกล้า

ประวัติ
นางบุญส่ง สุขสวัสดิ์

นางบุญส่ง สุขสวัสดิ์ เกิดเมื่อวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๔๖๑ อาศัยอยู่ที่ บ้านสวน ตำบลแจงร้อน ราชบูรณะ ธนบุรี เป็นบุตรคนที่ ๓ มีพี่น้องร่วมบิดามารดา ๓ คน(เสียชีวิตแล้ว)

นางบุญส่ง สุขสวัสดิ์ ได้สมรสกับนายสวัสดิ์ สุขสวัสดิ์มีบุตรธิดาร่วมกัน ๒ คน

ประวัติการทำงาน ขายของอยู่ในกรมช่างอากาศ

มรณกรรม นางบุญส่ง สุขสวัสดิ์ ได้ถึงแก่กรรมด้วยโรคการหายใจล้มเหลว เมื่อวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๔๓ สิริอายุได้ ๘๑ ปี ๕ เดือน ๒๗ วัน ได้อุทิศร่างกายเพื่อการศึกษาแก่นักเรียนแพทย์ทหารวิทยาลัยแพทยศาสตร์พระมงกุฎเกล้า

อาลัยรัก

-อนันตคุณสัมปนา ชนตติชนากาอุโภ-

"ข้าขอนบชนกคุณ ชนนีเป็นเค้ามูล
ผู้กอปรนุกูลพูน ผดุงจวบเจริญวัย
ฟูมฟักทะนุถนอม บ บำราศนิราไกล
แสนยากเท่าไร บ คิดยากลำบากกาย
ตรากทนระคนทุกข์ ถนอมเลี้ยง ฤ รู้วาย
ปกป้องซึ่งอันตราย จนได้รอดเป็นกายา
เปรียบนักชนกคุณ ชนนีคือภูผา
ใหญ่พื้นพสุธา ก็ บ เทียบ บ เทียมกัน"

เหลือที่จะแทนทด　　จะสนองคุณานันต์
แท้บูชาไนย์อัน　　อุดมเลิศประเสริฐคุณ

-มัยหะ มาตาปิตนังวะ ปาเทวันทามิสาทะรัง-

พระยาศรีสุนทรโวหาร (น้อย อาจารยางกูล)

ขออำนาจคุณพระศรีรัตนตรัย และกุศลผลบุญทั้งหลายตลอดจนอานิสงส์ที่แม่และพ่อกระทำไว้ก็ดีที่ลูกหลานได้กระทำเพื่ออุทิศส่วนบุญไปให้ก็ดี ขอจงเป็นผลปัจจัยให้ดวงวิญญาณของแม่บุญส่งและพ่อสวัสดิ์ สุขสวัสดิ์ จงไปสู่สุคติ ณ สัมปรายภพชั่วนิรันดร

จากลูกทั้ง 2 และหลาน

คำไว้อาลัยแด่อาจารย์ใหญ่

ในการเป็นแพทย์นั้น ถึงแม้จะจบมาแล้วแต่ความรู้พื้นฐานเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งดังนั้นการได้มาทบทวนความรู้เป็นสิ่งจำเป็นที่จะได้เจาะลึกความรู้ทางการแพทย์เฉพาะทางให้มากขึ้น ดังนั้นเราจึงต้องกลับมาศึกษากับอาจารย์ใหญ่อีกครั้ง

อาจารย์ใหญ่สวัสดิ์ สุขสวัสดิ์เป็นผู้ที่เสียสละ ท่านมีทัศนคติที่กว้างไกลถึงแม้ว่าท่านจะจากไป แต่ประโยชน์ที่เกิดจากการศึกษาจากร่างกายท่านช่างมากมาย ความรู้ดังกล่าวเราจะใช้ไปช่วยคนอื่นการช่วยเหลือคนนั้นเป็นการสร้างกรรมดีที่ยิ่งใหญ่กว่ากรรมใด ๆ

สุดท้ายขอให้ดวงวิญญาณของท่านอาจารย์บนสรวงสวรรค์มีความสุขสวัสดิ์และเพื่อให้คุ้มค่ากับการเสียสละของท่าน พวกเราจะตั้งใจศึกษาเล่าเรียนเป็นหมอที่มีความรู้และทำงานเพื่อสังคมโดยแท้

แพทย์ประจำบ้านสาขาศัลยกรรมตกแต่ง
โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า

คำไว้อาลัยแด่อาจารย์ใหญ่

การให้ทานที่ยิ่งใหญ่คงหาทานใดเทียบเท่า การให้ทานความรู้ยิ่งกว่าการอุทิศร่างกายไม่ได้เพื่อการศึกษาเพื่อการผลิตแพทย์นั้นถือเป็นทานความรู้อันยิ่งใหญ่เพราะร่างกายของมนุษย์เมื่อไร้วิญญาณแล้วก็หามีประโยชน์ไม่ นอกจากจะฝังลงดินหรือเผาเสีย หากแต่การอุทิศร่างกายเพื่อการศึกษานั้นไม่เพียงแต่จะเป็นการให้ความรู้แล้วยังเป็นการสร้างโอกาสให้เพื่อนมนุษย์อีกหลายคนได้มีความหวังที่จะหายขาดจากโรคร้ายได้

คุณยายบุญส่ง สุขสวัสดิ์ได้ให้ทานอันยิ่งใหญ่แก่พวกเรา พวกเรานักเรียนแพทย์ทหารมีความยินดีและปลาบปลื้มที่ได้ศึกษากับร่างกายของคุณยาย พวกเราทุกคนนับถือคุณยายเปรียบเสมือนเป็นญาติของพวกเราคนหนึ่ง และพวกเราก็สัญญาว่าจะตั้งใจศึกษาเล่าเรียนจนสำเร็จเป็นแพทย์เพื่อรักษาเพื่อนมนุษย์ให้สมกับความตั้งใจของคุณยาย

สุดท้ายนี้พวกเราขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัยและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายในสากลโลกนี้รวมทั้งบุญกุศลอันยิ่งใหญ่ที่คุณยายได้ก่อไว้จงดลบันดาลให้ดวงวิญญาณของคุณยายไปอยู่ในที่สุคติภพตลอดกาลให้เข้าถึงนิพพานเทอญ..

ด้วยความเคารพอย่างสูง

นพท. นิกูล พวงวรินทร์

นพท. ศักดิ์พันธุ์ ปัญญาภรณ์

นพท. พิบูลย์ ตติยชลวิพุท

นพท. หญิง ปริยาภรณ์ ก่อสุข

ประวัติ

นายสวัสดิ์ ประไพพานิช

นายสวัสดิ์ ประไพพานิช อาศัยอยู่ ๖๕๗ หมู่ ๑ ตำบลสำโรงเหนือ อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ เป็นบุตรของนายอู๊ และนางงอก

นายสวัสดิ์ ประไพพานิช ได้สมรสกับนางจันทร์จุฑา ประไพพานิช มีบุตรธิดาร่วมกัน ๒ คนมีรายนามดังนี้

๑. นายแพทย์สุรสิงห์ ประไพพานิช

๒. นางสาวธารพัทย์ ประไพพานิช

ประวัติการศึกษา

นิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ประวัติการทำงาน

ผู้ว่าราชการจังหวัดน่าน

มรณกรรม นายสวัสดิ์ ประไพพานิช ได้ถึงแก่กรรมด้วยโรคโลหิตเป็นพิษ สิริอายุได้ ๘๕ ได้อุทิศร่างกายเพื่อการศึกษาแก่นักเรียนแพทย์วิทยาลัยแพทยศาสตร์พระมงกุฎเกล้า

อาลัยรัก

พ่อเป็นผู้มีอุปนิสัยใจดีเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่มีเมตตากับคนทั่วไป

คิดถึงมากที่สุด

ชาติหน้ามีจริงคงได้เจอกันนะคะ

คำไว้อาลัยแด่อาจารย์ใหญ่

"**หมอ**" คำ ๆ นี้มาพร้อมกับคามคาดหวังของคนว่าจะต้องเป็นผู้ที่มากไปด้วยความรู้ ความสามารถอันจะช่วยบรรเทาความเจ็บไข้ได้ป่วยและดูแลรักษาผู้ที่มาหาพึ่งพาด้วยจิตใจเมตตาอ่อนโยนส่วน "**นักเรียนแพทย์**" อีกคำหนึ่งเป็นต้นกำเนิดของคำว่าหมอ ที่ต้องมาพร้อมนักเรียนแพทย์กับตำรากองโต และเวลาว่างที่เหลือในแต่ละวันเพียงน้อยนิดเพราะต้องใฝ่หาวิชาความรู้เพื่อที่จะก้าวไปเป็นหมอที่มีคุณภาพของสังคม การเรียนการศึกษาของนักเรียนแพทย์จะดำเนินไปตามลำพังไม่ได้ต้องได้รับการสนับสนุนจากหลายฝ่ายเพื่อก่อให้เกิดประสิทธิผลทางการเรียนด้วยเหตุนี้ครูบาอาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิและมากด้วยประสบการณ์จึงให้ความเอ็นดูสั่งสอนอบรมบ่มวิชาเพื่อหวังผลิตแพทย์ที่ดีของสังคม นอกจากนี้เส้นทางการศึกษายังได้รับความเกื้อหนุนจากความเสียสละอันยิ่งใหญ่ของท่านผู้บริจาคร่างกายเพื่อการศึกษานักเรียนแพทย์เรียกท่านด้วยความเคารพว่า "**อาจารย์ใหญ่**" เพราะเมตตาจิตของท่านได้ส่งผ่านร่างกายอันเปรียบประหนึ่งครูผู้ให้ความรู้แก่ลูกศิษย์ ร่างกายของท่านเป็นวิทยาทานในเรื่องร่างกายของมนุษย์ได้เป็นอย่างดี การที่ได้เห็นสัมผัสจากมนุษย์จริงย่อมก่อให้เกิดความเข้าใจอย่างถ่องแท้และช่วยจุดประกายความคิดในการนำไปประยุกต์ใช้ในการเรียนขั้นสูง ๆ ต่อไปได้ จะเห็นได้ว่าจากร่างกายของอาจารย์ใหญ่เพียงท่านหนึ่ง จากความรู้มากมายจากร่างกายท่าน จะช่วยผลิตแพทย์ที่มีความรู้ความสามารถได้อีกมากมาย

อาจารย์ใหญ่มีบุญคุณกับพวกเรามากเราจะจดจำความรู้ที่ได้จากอาจารย์เพื่อจะนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้คนในสังคมอีกทั้งจะเป็นแพทย์ที่มีคุณธรรมช่วยสร้างสรรค์สังคม ประเทศชาติสืบต่อไป

ขอขอบพระคุณอาจารย์ใหญ่ครับ

นพท. บัณฑิต สว่างคำ

นพท. หญิง ปิยะภัทร สมานพิบูลย์ผล

นพท. ภิญโญ ธีระวิทย์

นพท. วิทวัส โลเกศกระวี

ประวัติ

นางผิว สุทัศน์

นางผิว สุทัศน์ อาศัยอยู่ที่ ๒๓ หมู่ ๔ ตำบลย่านซื่อ อำเภอเมือง จังหวัดอ่างทอง เป็นบุตรตรีของนายปี คันทรง และนางชื่น คันทรง มีพี่น้องร่วมบิดามารดา ๖ คน (เสียชีวิต ๔ คน)

นางผิว สุทัศน์ ได้สมรสกับ นายผัน สุทัศน์ มีบุตรธิดาร่วมกัน ๖ คนดังนี้

๑. นางลำเจียน ทองนาก
๒. นางสาวลำจวน สุทัศน์
๓. นายเผ่า สุทัศน์(ถึงแก่กรรม)
๔. นายสมพงศ์ ถนัดรักษา
๕. พันโทแผ่ว สุทัศน์
๖. นางอุทิศ สุทัศน์

ประวัติการศึกษาและอบรม

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ ที่โรงเรียนวัดโบสถ์ อำเภอเมือง จังหวัดอ่างทอง

ประวัติการทำงาน

ทำนา

มรณกรรม นางผิว สุทัศน์ได้ถึงแก่กรรมด้วยโรคชรา เมื่อวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๔๒ สิริอายุได้ ๘๓ ปี ได้อุทิศร่างกายเพื่อการศึกษาแก่นักเรียนแพทย์ทหารวิทยาลัยแพทยศาสตร์พระมงกุฎเกล้า

อาลัยรัก

เมื่อแม่อยู่แม่มีประโยชน์ เมื่อแม่สิ้นชีวิตแล้วร่างกายแม่ก็ยังมีประโยชน์แก่ทุกคน

ลูก ๆ

คำไว้อาลัยแด่อาจารย์ใหญ่

การที่เราจะศึกษาสิ่งใด ๆ ก็ตามให้ประสบความสำเร็จ จำเป็นที่จะต้องมีคุณครูหรืออาจารย์ มิเช่นนั้นแล้วจะไม่มีทางเลยที่เราจะสามารถเข้าใจในสิ่งที่ต้องการศึกษาได้โดยง่าย เช่นเดียวกับการศึกษาในวิชาแพทย์ วิชาหนึ่งซึ่งเป็นวิชาพื้นฐานที่สำคัญในการศึกษาวิชาอื่นต่อไปคือวิชามหกายวิภาคศาสตร์หรือ Gross anatomy ในการศึกษาวิชานี้จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องศึกษาจากร่างกายของมนุษย์จริง ๆ ซึ่งก็คือผู้อุทิศร่างกายเพื่อการศึกษาหรืออาจารย์ใหญ่

อาจารย์ใหญ่นับเป็นผู้ที่มีความเสียสละเป็นอย่างมาก เพราะเป็นการเสียสละร่างกายของตนเองเพื่อให้นักเรียนแพทย์ได้ศึกษา สำหรับนักเรียนแพทย์แล้วอาจารย์ใหญ่นับเป็นผู้มีพระคุณเปรียบเหมือนอาจารย์เลยทีเดียว เพราะการศึกษาไม่สามารถที่จะเข้าใจได้โดยเพียงแค่อ่านตำราเท่านั้น แต่ยังต้องอาศัยการฝึกปฏิบัติจากร่างกายของคนจริง ๆ ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับนักเรียนแพทย์เมื่อได้ขึ้นไปสัมผัสกับคนไข้บนโรงพยาบาล

ตลอดระยะเวลา ๑ ปีที่พวกเราได้มีโอกาสศึกษาโดยอาศัยร่างของอาจารย์ใหญ่ สิ่งหนึ่งที่ได้รับคือความรู้ ความเข้าใจอย่างถ่องแท้ รวมทั้งความรู้สึกผูกพันกับร่างกายของอาจารย์ใหญ่ พวกเราทุกคนสำนึกในบุญคุณของอาจารย์ใหญ่และซาบซึ้งในความเสียสละของท่านเป็นอย่างมาก พวกเราจะตั้งใจศึกษาเล่าเรียนอย่างเต็มที่ ไม่ทำให้ความตั้งใจของท่านในการเสียสละร่างกายเพื่อใช้ในการศึกษาต้องสูญเปล่า และเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วพวกเราจะเป็นแพทย์ที่ดี อุทิศตนเพื่อรับใช้สังคมและประเทศชาติเหมือนกับที่อาจารย์ใหญ่ได้เสียสละและอุทิศร่างกายให้กับพวกเราได้ศึกษา

นพท. ณัฐพงษ์ บุษบัน
นพท. ธีรพล ฉันท์วีรวงศ์
นพท. หญิงพัชราพร หวังวรวิทย์
นพท. ศรายุทธ เฟื่องรุ้ง

ประวัติ

นางชุ่ม เยี่ยมนิยม

นางชุ่ม เยี่ยมนิยม เกิดเมื่อปีพุทธศักราช ๒๔๖๑

นางชุ่ม เยี่ยมนิยม ได้สมรสกับ นายใจ เยี่ยมนิยม มีบุตรธิดาร่วมกัน ๘ คน โดยเป็นชาย ๗ คน เป็นหญิง ๑ คน

ประวัติการทำงาน

เกษตรกรรม

มรณกรรม นางชุ่ม เยี่ยมนิยม ได้ถึงแก่กรรมเมื่อวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๔๒ สิริอายุได้ ๘๑ ได้อุทิศร่างกายเพื่อการศึกษาแก่นักเรียนแพทย์ทหารวิทยาลัยแพทยศาสตร์พระมงกุฎเกล้า

อาลัยรัก

ตอนแม่ชุ่มยังมีชีวิตอยู่ได้ให้ความช่วยเหลือลูกทุกคน แม่ชุ่มจะสอนให้ลูกเป็นคนดี ไม่รังแกผู้อื่นและเบียดเบียนผู้อื่นหากินด้วยความสุจริต เมื่อประมาณ ๔๐ ปีก่อนแม่ชุ่มได้ตามสามีไปทำมาหากินที่จังหวัดกำแพงเพชร แต่อยู่ไม่นานสามีก็ได้ตายจากไปและก็ได้เข้ามาอยู่กรุงเทพกับญาติในซอยวัดมะกอก จนถึงวันสุดท้ายแม่ชุ่มได้จากไป ในวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๔๒ รวมอายุได้ ๘๑ ปี ลูกหลานทุกคนจะจดจำสิ่งที่แม่ชุ่มเพียรสอนทุกอย่าง แม่ชุ่มจงรับรู้ด้วยว่าลูก ๆ ทุกคนยังระลึกและคิดถึงแม่ชุ่มอยู่เสมอ

ลูก ๆ ทุกคน

คำไว้อาลัยแด่อาจารย์ใหญ่

การเรียนแพทย์ไม่ใช่แต่จะเรียนรู้แต่เรื่องรักษาคนป่วยแต่ยังต้องเรียนรู้วิชาที่เกี่ยวกับร่างกายของมนุษย์ในวิชากายวิภาคศาสตร์เราได้เรียนรู้ทุกส่วนในร่างกายของมนุษย์ซึ่งมีผู้อุทิศร่างกายให้พวกเราได้เรียนรู้ซึ่งก็คือ อาจารย์ใหญ่ซึ่งปกติแล้วไม่ค่อยมีใครกล้าบริจาคร่างกายเนื่องจากกลัวว่า ชาติหน้าจะมีร่างกายไม่ครบสมประกอบ แต่ในความเป็นจริงแล้วมันไม่เกี่ยวกันเลย การบริจาคร่างกายหรืออวัยวะ ล้วนเป็นประโยชน์ต่อผู้รับทั้งสิ้น การบริจาคศพดูเหมือนจะไม่เกิดประโยชน์ให้กับผู้คนต่างๆ แต่ว่าจำเป็นอย่างมากต่อนักเรียนแพทย์ในการที่จะศึกษาร่างกายของมนุษย์ให้เข้าใจอย่างถ่องแท้ แม้ดูเหมือนว่าวิชามหกายวิภาคศาสตร์จะไม่ค่อยมีความสำคัญเท่าไร แต่จริงๆ แล้ววิชานี้เปรียบเหมือนดั่งลมหายใจ ของวิชาแพทย์นี้สำคัญอย่างยิ่ง เพราะถ้าหากเราไม่รู้ตำแหน่งที่แท้แน่นอนของอวัยวะต่างๆ แล้ว ไม่ว่าการทำงานของอวัยวะหรือความผิดปกติของอวัยวะ นักเรียนแพทย์ก็จะไม่สามารถทำความเข้าใจได้เลย ถึงแม้ในครั้งแรกการศึกษาอาจารย์ใหญ่ เราอาจจะมีการตื่นเต้นตกใจบ้าง แต่เมื่อมองดูใบหน้าอันอิ่มเอิบของอาจารย์ใหญ่ ก็เหมือนกับท่านได้บอกกับเราว่า “ยายได้บริจาคร่างกายให้กับหลานเพื่อเป็นการศึกษาวิชาแพทย์แล้วนะ อย่ามัวแต่กลัว จงตั้งใจเล่าเรียนศึกษา เพื่อจบเป็นแพทย์ที่ดี มีคุณธรรมและความรู้เพื่อช่วยเหลือผู้อื่นมากมาย ที่รอหลานอยู่ทำให้เราไม่กลัวที่จะศึกษาอาจารย์ใหญ่ แต่กลับเพิ่มความกระหายในการเรียนรู้วิชาแพทย์ให้ดียิ่งขึ้น

สุดท้ายนี้พวกเราขอแสดงความขอบคุณต่อท่านอาจารย์ใหญ่ที่บริจาคร่างกายให้พวกเรา ขออำนาจคุณพระศรีรัตนตรัยและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายในสากลโลก จงดลบันดาลให้ผลบุญของคุณยายชุ่มได้มีความสุขความเจริญในภพหน้าตราบชั่วนิจนิรันดร์

นพท. หิรัณย์ พิพิธธนาบรรพ์

นพท. หญิง ยิหวา สุขสวัสดิ์

นพท. ณัฐ ดำรงค์มงคลกุล

นพท. ชญานนท์ ชัชวาลวานิช

ประวัติ

นางบุญมี ชัยประภา

นางบุญมี ชัยประภา เกิดเมื่อวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๔๖๑ อาศัยอยู่ที่ ๑๗๒ หมู่ ๒ ถนนติวานนท์ ซอย ๓๗ อำเภอเมือง จังหวัดนนท์บุรี เป็นบุตรีของหลวงบริบาลบทวลัญ และนางเอื้อน ขะชาตย์

นางบุญมี ชัยประภา ได้สมรสกับ นายทวี ชัยประภา มีบุตรธิดาร่วมกัน ๓ คนดังนี้

๑. นายคุโณทัย ชัยประภา ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงการบัญชี

๒.นางสาวชูพันธ์ ชัยประภา ปริญญาตรี

๓. นายสัญชัย ชัยประภา ปริญญาตรี(ถึงแก่กรรม)

มรณกรรม นางบุญมี ชัยประภาได้ถึงแก่กรรมด้วยโรคระบบทางเดินหายใจล้มเหลว สิริอายุได้ ๘๑ ปี ได้อุทิศร่างกายเพื่อการศึกษาแก่นักเรียนแพทย์ทหารวิทยาลัยแพทยศาสตร์พระมงกุฎเกล้า

คำไว้อาลัยแด่อาจารย์ใหญ่

คุณแม่บุญมี ชัยประภา ผู้ซึ่งมีพระคุณอย่างยิ่งสำหรับพวกเรานักเรียนแพทย์ทหารชั้นปีที่ ๒ รุ่นที่ ๒๗ ซึ่งได้ใช้ร่างกายของท่านในการเรียนการศึกษา เพื่อหาความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพ น้อยคนนักที่จะรู้จักเสียสละเพื่อผู้อื่นได้มากเช่นนี้ การบริจาคร่างกายเพื่อการศึกษา เป็นการบริจาคที่ยิ่งใหญ่นัก เพราะความเสียสละนี้จะนำมาซึ่งความรู้ความสามารถของพวกเรานักเรียนแพทย์ทหาร และความรู้ที่พวกเราได้มานี้ จะทำให้ชีวิตอื่นๆ อีกหลายชีวิต รอดพ้นจากความเจ็บปวด ความความทุกข์ทรมาน

พวกเรานักเรียนแพทย์ทหารขอขอบพระคุณ คุณแม่บุญมี ชัยประภา กับการเสียสละครั้งนี้ พวกเราได้นำร่างกายซึ่งคุณแม่เสียสละให้พวกเรามาใช้อย่างคุ้มค่า พวกเราจะตั้งใจศึกษาเล่าเรียนตลอดไป จนจบเป็นแพทย์ และพวกเราจะทำหน้าที่แพทย์ที่ดีให้คุ้มค่ากับการที่คุณแม่ได้เสียสละร่างกายให้พวกเราเรียน ขอให้คุณแม่นอนหลับอย่างมีความสุข และขอให้ลูกหลานของคุณแม่พบแต่ความสุขและประสบความสำเร็จทุกประการ

นพท.ศุภวิช เหลืองภัทรวงศ์

นพท.เลิศเชาว์ อ่ำใหญ่

นพท.เสรษฐสิริ พันธุ์ธนากุล

นพท.อมรฉัตร สุจิรัตน์

ประวัติ

นายประสิทธิ์ สุคติ

นายประสิทธิ์ สุคติ เกิดเมื่อวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๔๖๖ อาศัยอยู่ที่ บ้านปากคลองหลวง ตำบลบางหลวง อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี เป็นบุตรคนที่ ๒ ของนายสาย สุคติ และนางทับทิม สุคติ มีพี่น้องร่วมบิดามารดา ๘ คน มีรายนามดังต่อไปนี้

๑. นายประเสริฐ สุคติ (ถึงแก่กรรม)

๒. นายประสิทธิ์ สุคติ (ถึงแก่กรรม)

๓. นายวิจิตร สุคติ (ถึงแก่กรรม)

๔. นางประเทือง ทองงาม(ถึงแก่กรรม)

๕. นางปทุมพร นาคสมภพ(ถึงแก่กรรม)

๖. พันจ่าเอกประดิษฐ์ สุคติ

๗. นาวาอากาศเอก ปรีดี สุคติ(ถึงแก่กรรม)

๘. นายสุทิน สุคติ

นายประสิทธิ์ สุคติ ได้สมรสกับนางพิศวง สุคติ มีบุตรธิดาร่วมกัน ๔ คน ดังนี้

๑. นายทวีศักดิ์ สุคติ ประกอบธุรกิจส่วนตัว

๒. นางสาวขนิษฐา สุคติ รับราชการกรมที่ดิน กระทรวงมหาดไทย

๓. นางสาวกัลยาณี สุคติ รับราชการที่คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

๔. นางสาวสุภาวดี สุคติ ร่างกายไม่สมประกอบ

ประวัติการศึกษาและอบรม

จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

ประวัติการทำงาน

เปิดร้านตัดผมชาย

มรณกรรม นายประสิทธิ์ สุคติ ได้ถึงแก่กรรมด้วยโรค หัวใจล้มเหลว เมื่อวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๔๓ สิริอายุได้ ๗๗ ปี ๑ เดือน ๒๓ วัน ได้อุทิศร่างกายเพื่อการศึกษาแก่นักเรียนแพทย์ทหารวิทยาลัยแพทยศาสตร์พระมงกุฎเกล้า

อาลัยรัก

รู้สึกใจหายและว้าเหว่เมื่อคุณพี่ต้องจากไป ครอบครัวของเราเป็นครอบครัวที่อบอุ่นและปกติสุขตลอดมา คุณพี่ทำหน้าที่พ่อบ้านที่ดีได้อย่างครบถ้วน รักและห่วงใยต่อบุคคลในครอบครัว เป็นผู้โอบอ้อมอารีช่วยเหลือผู้อื่นที่เดือดร้อน มีใจเป็นกุศลในพระพุทธศาสนา

ด้วยคุณความดีที่คุณพี่ได้กระทำและสร้างสมไว้ จงดลบันดาลให้วิญญาณของคุณพี่สู่สุคติในภพหน้า

ภรรยา

คุณพ่อเป็นตัวอย่างที่ดีแก่ลูกๆ ในด้านการประหยัด การฝีมือ อบรมสั่งสอนลูก ให้เป็นคนดีมีคุณธรรม คุณพ่อมีสุขภาพแข็งแรงและเมื่อวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๔๓ เวลาประมาณ เที่ยงคืนเศษได้ล้มในห้องน้ำ และจากไปด้วยโรคหัวใจล้มเหลวเมื่อวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๔๓ ที่โรงพยาบาลปทุมธานี สิริอายุ ๗๗ ปี ขอให้ดวงวิญญาณของคุณพ่อไปสู่สุคติในสัมปรายภพเทอญ...

ด้วยความเคารพและอาลัย

จากลูก ๆ

คำไว้อาลัยแด่อาจารย์ใหญ่

การบริจาคร่างกายให้นักเรียนแพทย์ได้นำมาศึกษานั้น จัดว่ามีความจำเป็นสำหรับนักเรียนแพทย์เป็นอย่างยิ่ง เพราะได้จับเครื่องมือลงมือปฏิบัติงานจริง ๆ เป็นการฝึกทักษะความชำนาญในการใช้เครื่องมือผ่าตัดและสัมผัสกับของจริงซึ่งดีกว่าคำบรรยายในหนังสือมากนัก ความรู้ที่ได้จากในหนังสือจึงจำเป็นต้องประกอบไปกับของจริง นักเรียนแพทย์จึงจะเข้าใจได้อย่างแจ่มแจ้งและสามารถนำความรู้ไปใช้กับผู้ป่วยได้จริง ๆ ดังจะเห็นได้จากตอนแรกพวกเราใช้เครื่องมือกันไม่ค่อยเป็นและขาดความชำนาญ จึงหาเส้นเลือดและเส้นประสาทบางเส้นไม่เจอ หรือทำขาด ซึ่งถ้าหากเป็นคนไข้จริง คนไข้ก็อาจจะตายไปแล้วก็ได้ แต่หลังจากที่พวกเราได้ฝึกนานเข้าก็เกิดความชำนาญจนตอนนี้ แม้เส้นประสาทขนาดเล็กมากก็สามารถหาเจอได้ ผู้ที่จะบริจาคร่างกายนั้นต้องเสียสละอย่างสูง ไม่ยึดติดสังขารของตน และมีความตั้งใจที่จะให้ความรู้กับนักเรียนแพทย์อย่างแท้จริง พวกเราจึงเคารพและเทิดทูนอาจารย์ซึ่งเป็นบุคคลตัวอย่างแห่งความเสียสละ และพวกเราทุกคนขอสัญญาต่ออาจารย์ว่าจะตั้งใจศึกษาเล่าเรียนวิชาแพทย์ให้มีความรู้ลึกซึ้งในทุกสาขาวิชา

สุดท้ายนี้ขออำนาจคุณพระศรีรัตนตรัยและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายได้โปรดดลบันดาลให้อาจารย์ใหญ่ประสิทธิ์ สุคติไปสู่สุคติในสัมปรายภพเทอญ..

แพทย์ประจำบ้านกองออร์โธปิดิกส์
และกองโสต นาสิก ลาริงซ์
โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า

แดนสงบ

"...สักวา แดนดิน ถิ่นสงบ

จะค้นพบ แดนใด สุดใฝ่หา

พื้นพิภพ ทั่วทั้ง ฝั่งคงคา

บนเวหา สรวงสวรรค์ ชั้นพรหมมินทร์

...แดนสงบ พบที่ใจ ใช่ที่อื่น

ใจชุ่มชื่น ด้วยความดี ใจมีศีล

ใจสงบ พบความสุข ทั่วแดนดิน

ถิ่นสงบ พบได้ ที่ใจเอย"

-สุขัง ยาวะ ชะรา สีลัง ~ ศีลนำสุขมาให้ตราบเท่าชรา-

ประวัติ

คุณแม่ประกาย มีสิงห์นี

แม่เกิดเมื่อวันพฤหัสบดีที่ ๑๓ เมษายน ๒๔๖๕ ปีจอ เป็นบุตรคนโตของตาเกลื่อน มีสิงห์นี ส่วนยายเสียชีวิตตั้งแต่เด็กแม่มีน้องสาวอีก ๑ คน แต่ก็อาภัพเพราะไม่สบายและเสียชีวิตเมื่ออายุได้เพียง ๑๑ - ๑๒ ขวบเท่านั้น จากที่แม่เล่าให้ฟังจึงรู้ว่าแม่มีเชื้อสายเป็นชาวอยุธยา เมื่อตาเข้ามาทำงานที่ห้างขายยาอังกฤษ(ตรางู) ในกรุงเทพฯ แม่ก็ต้องไปอาศัยอยู่กับญาติเพื่อที่จะได้เข้าโรงเรียน

กาลเวลาผ่านไป จนแม่เรียนจบมัธยมแม่ได้งานเป็นครูสอนหนังสือที่โรงเรียนผดุงดรุณี จังหวัดเพชรบุรี ในช่วงนี้แม่ได้แต่งงานมีครอบครัวกับร้อยโทสมาน แสงเงิน แต่แล้วก็ต้องแยกทางเดินกับพ่อ และแม่ก็พาลูกๆ ไปช่วยญาติคนหนึ่งดูแลกิจการร้านขายยาที่หาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ซึ่งแม่ต้องมาทุกข์สุขอยู่ที่หาดใหญ่ ร่วม ๒๐ ปี

จนลูกๆของแม่ เติบโตได้เล่าเรียนและมีงานทำกันแล้วแม่จึงยอมย้ายขึ้นมาอยู่ที่กรุงเทพฯ ระยะนี้แม่เริ่มมีความสุขอยู่บ้าง แต่ก็ยังไม่ยอมอยู่นิ่งเฉย เนื่องจากแม่มีฝีมือ ในทางเย็บปักถักร้อย แม่จึงรับงานถักลูกไม้ติดคอเสื้อ เย็บที่นอน หรือไม่ก็ถักเสื้อกันหนาว ให้ลูกๆ หลานๆ ใส่กัน ในขณะเดียวกัน แม่ก็มีโรคหอบหืดเป็นโรคประจำตัว ซึ่งแม่เคยบอกว่าเคยเป็นเมื่อเด็กและหายไปนานแล้ว แต่กลับมาเป็นใหม่เมื่ออายุประมาณ ๔๐ ปี

อาการของแม่เป็นมากน้อยตามสภาพแวดล้อมจนกระทั่งถึงวาระที่แม่จากพวกเราไปเมื่อวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒ ขณะมีอายุได้ ๗๗ ปี แม้ว่าแม่จะจากทุกคนไปแล้วแม่ก็ยังไม่ลืมที่จะทำประโยชน์ ให้แก่ผู้อื่นเป็นครั้งสุดท้ายให้เป็นวิทยาทาน ซึ่งลูกๆ หวังว่าผลบุญแห่งความมีจิตกุศลครั้งนี้คงได้ช่วยให้แม่ได้สุขสบายในภพหน้าสืบไป

อาลัยรัก

หากจะพูดถึงคุณแม่ของพวกเราทั้ง ๔ คน ว่ารู้สึกอย่างไรกับท่านเราก็คงจะพูดได้แต่เพียงว่าท่านเป็นสามัญชนคนธรรมดาคนหนึ่งมีอารมณ์ความนึกคิดเช่นบุคคลทั่วไป แต่สิ่ง

ที่พวกเราจะจดจำท่านได้ตลอดไปคือความรักที่ท่านมีให้กับคนรอบข้าง ความเชื่อมั่นและศรัทธาในศาสนาคริสต์ของท่าน ท่านเคยเป็นครูมาก่อนและเมื่อเสียชีวิตไปท่านก็ยังให้ร่างของท่านเป็นครูกับนักเรียนแพทย์ ท่านได้สอนให้พวกเราให้รู้จักคำว่าพอโดยทำตัวอย่างให้เห็นเพราะพวกเราช่วยกันมอบค่าใช้จ่ายให้กับท่านมาตลอดแต่ท่านได้บอกกับพวกเราว่าท่านได้รับจากพวกเราเพียงพอแล้วต่อไปไม่ต้องเอาเงินมาให้ท่านอีก

บทเรียนที่ทำให้เรารู้จักการให้คือรู้จักคำว่าพอและรู้จักที่จะรักคนรอบข้างพวกเราเชื่อว่าท่านคงจะได้อยู่ในสรวงสวรรค์ตามความเชื่อของท่านและตระหนักว่าบุคคลใดก็ตามหากประพฤติปฏิบัติชอบแล้วแม้จะเสียชีวิตไปก็จะยังมีคนที่ยังรำลึกถึงตลอดไป

ด้วยรักจากลูกของแม่ทุกคน

นายนภดล แสงเงิน และครอบครัว นางมลดาภา บุญชู และครอบครัว

นายนภากาจ แสงเงิน และครอบครัว นางจันทราภา พุทธทอง และครอบครัว

คำไว้อาลัยแด่อาจารย์ใหญ่

...ขอมอบให้ อาจารย์ใหญ่ ที่เคารพรัก

“ด้วยประจักษ์ ถึงการให้ ที่ไพศาล
อาจารย์มอบร่าง ให้ศิษย์ เป็นวิทยาทาน
เพื่อทำการ ศึกษาได้ ใช้เป็นทุน
พระคุณนี้ ใหญ่ยิ่ง เกินสิ่งใด
เป็นการให้ วิชาแพทย์ ไม่สิ้นสูญ
ได้ศึกษา อย่างถ่องแท้ ทวีคูณ
ศิษย์เทิดทูล เอาใจกราบ ตราบนิรันดร์”

นพท. หญิง สราณี ฉัตรดรงค์

นพท. พลธร วรธำรง

นพท. นฤเบศ รุ่งรัตนวิไล

นพท. กษิดิศ นรเศรษฐ์กุล

ประวัติ

นายปาน น่วมธนัง

นายปาน น่วมธนัง เกิดปีจอ อาศัยอยู่ที่ จังหวัดสมุทรสาคร เป็นบุตรของนายเผือก และนางท้วน น่วมธนัง

นายสวัสดิ์ สุขสวัสดิ์ ได้สมรสกับนางจวง น่วมธนัง มีบุตรธิดาร่วมกัน ๒ คนดังนี้

๑. นายสุธี น่วมธนัง

๒. นายเกษม น่วมธนัง

มีหลาน ๓ คน

มรณกรรม นายปาน น่วมธนัง ได้ถึงแก่กรรมด้วยโรคชรา เมื่อวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๔๑ สิริอายุได้ ๗๖ ปี ได้อุทิศร่างกายเพื่อการศึกษาแก่นักเรียนแพทย์ทหารวิทยาลัยแพทยศาสตร์พระมงกุฎเกล้า

คำไว้อาลัยแด่อาจารย์ใหญ่

"ใบไม้ร่วงหลุดไปดูไร้ค่า ใบใหม่ผลิสาขาออกมาได้
ใบเก่านั้นร่วงสู่ดินสลายไป ประโยชน์คงเอาไว้ในก้อนดิน
เปรียบเหมือนผู้เสียสละจะมอบร่าง วิญญาณอันบอบบางต่างสูญสิ้น
ไม่ปล่อยกายเพียงมลายกับผืนดิน หรือเพียงทิ้งกลิ่นซากจากตัวตน
คุณนี้มากนักจักคณนา อุทิศซึ่งกายาเพื่อฝึกฝน
นรพ. ขอเคารพท่านทุกคน เป็นกุศลอุทิศตนเป็นอาจารย์
ขนานนามท่านว่าอาจารย์ใหญ่ ผู้มอบกายให้เราได้สืบสาน
ถึงชีพนั้นไม่อยู่ยั่งยืนนาน คุณประโยชน์ไพศาลแม้สิ้นชนม์
จึงขอไว้อาลัยในที่นี้ แด่ผู้ที่บำเพ็ญดีมิหวังผล
ได้เรียนรู้กายวิภาคจากบุคคล สำเร็จจนเชี่ยวชาญการวิชา
แม้ร่างท่านต้องเผาไฟไปจนมอด ความดีท่านอยู่ตลอดและนานกว่า
จึงขอตั้งจิตอธิษฐานพรรณนา บุญนี้หนาส่งกลับสู่ผู้มีคุณ"

วิทยาลัยพยาบาลกองทัพบก

นรพ. พัชรา บุญโต ชั้นปีที่ ๑ รุ่นที่ ๓๙

ประพันธ์

ประวัติ

นางมุกดา รวยรัตนาภรณ์

นางมุกดา รวยรัตนาภรณ์ เกิดเมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๔๖๗ เป็นบุตรีคนที่ ๑ ของนาย กิมกัง แซ่ตั้ง และนางน้อย เกตุศีระ มีพี่น้องร่วมบิดามารดา ๓ คน มีรายนามดังต่อไปนี้

๑. นางมุกดา รวยรัตนาภรณ์

๒. นางวรรณา เชื้อเจริญวงศ์

๓. นางวรรณี วงศ์พฤติ (ถึงแก่กรรม)

นางมุกดา รวยรัตนาภรณ์ มีบุตรธิดารวม ๓ คนดังนี้

๑. นายดำรงค์ รวยรัตนาภรณ์

๒. นางงามนิตย์ พงษ์กฤษณุรักษ์

๓. นายสาโรจน์ รวยรัตนาภรณ์

ประวัติการศึกษาและอบรม

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

ประวัติการทำงาน

ค้าขาย

มรณกรรม นางมุกดา รวยรัตนาภรณ์ ได้ถึงแก่กรรมด้วยโรค หัวใจล้มเหลว เมื่อวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๔๑ สิริอายุได้ ๗๔ ได้อุทิศร่างกายเพื่อการศึกษาแก่นักเรียนแพทย์ทหาร วิทยาลัยแพทยศาสตร์พระมงกุฎเกล้า

อาลัยรัก

ร่างกายสิ้นพัง จีรังคือความดี

ขอให้วิญญาณของแม่จงไปสู่สุขคติในสัมปรายภพเทอญ.....

คำไว้อาลัยแด่อาจารย์ใหญ่

จากวันนั้น...ถึงวันนี้เป็นเวลาเกือบ ๑ ปีที่พวกเรานิสิตวิทยาศาสตร์การแพทย์ได้ศึกษาวิชามหกายวิภาคศาสตร์ของมนุษย์แต่การศึกษาในครั้งนี้จะไม่ประสบผลสำเร็จได้เลยถ้าเราไม่มีบุคคลท่านหนึ่ง บุคคลท่านนี้เป็นผู้เสียสละอันยิ่งใหญ่ที่น้อยคนนัก จะสามารถทำได้ด้วยการอุทิศร่างกายเป็นวิทยาทานซึ่งท่านนี้ก็คือ ท่านอาจารย์ใหญ่ มุกดา รวยรัตนาภรณ์ ท่านเป็นผู้ทำให้พวกเราได้เรียนรู้เกี่ยวกับความอัศจรรย์ภายในร่ายกายของตัวเรา

และพวกเราขอสัญญาจะนำความความรู้ที่ท่านตั้งใจมอบให้ไปใช้พัฒนาสังคมให้สมกับที่ท่านได้ตั้งใจอุทิศร่างกายเพื่อการศึกษาแก่พวกเรา

นาวสาวสุชาดา สุคนธานนท์

นายนวชัย อธิปชาติศิริ

นางสาวอิสรา ลิ่มเพชรงาม

นายศุภกิตติ์ พิสิษฐ์ไพบูลย์

ประวัติ

นางสมพงษ์ ยะโสภณ

นางสมพงษ์ ยะโสภณ เกิดเมื่อปี ๒๔๖๗ อาศัยอยู่ที่ ๖๑/๕ หมู่ ๕ แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กรุงเทพฯ เป็นบุตรของนาย รอด ยี่ทอง และนางปุ๊ย ยี่ทอง

ประวัติการทำงาน

ได้ ทำงานค้าขายล็อตเตอรี่ ส่วนสามี รับราชการกรมป่าไม้

เป็น หัวหน้าช่างเครื่องยนต์

มรณกรรม นางสมพงษ์ ยะโสภณ ได้ถึงแก่กรรมด้วยโรค เบาหวาน เมื่อวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๔๑ สิริอายุได้ ๗๔ ปี ได้อุทิศร่างกายเพื่อการศึกษาแก่นักเรียนแพทย์ทหารวิทยาลัยแพทยศาสตร์พระมงกุฎเกล้า

อาลัยรัก

สมพงษ์ เป็นคนดี คนดีมาก ๆ ช่วยกันทำมาหากิน ขยัน อุตสาหะ สุดท้ายขอให้สมพงษ์ไปสู่สุคติในสัมปรายภพ ด้วยเดชะบุญที่ได้ทำร่วมกัน

สามี

คำไว้อาลัยแด่อาจารย์ใหญ่

ข้าพเจ้านิสิตคณะวิทยาศาสตร์ภาควิชาวิทยาศาสตร์การแพทย์ มหาวิทยาลัยบูรพา มีความรู้สึกซาบซึ้งใจที่ท่านอาจารย์ใหญ่ สมพงษ์ ยะโสภณ ได้อุทิศร่างกายของท่านเพื่อให้พวกเราได้ใช้ศึกษาเพื่อนำไปใช้ในการวิเคราะห์เพื่อการรักษาโรคและช่วยเหลือมนุษย์ในการอยู่รอด และดำเนินชีวิตต่อไป

ท่านอาจารย์ใหญ่มีบุญคุณต่อข้าพเจ้ารวมทั้งมนุษย์ทุกคนด้วย ซึ่งข้าพเจ้าจะรำลึกพระคุณของท่านเสมอเพราะท่านเปรียบเสมือนแสงเทียนที่นำแสงสว่างแห่งความรู้มาให้พวกเรา พวกเราขอขอบพระคุณในความกรุณาของท่านอาจารย์ใหญ่เป็นอย่างยิ่งและท่านอาจารย์ใหญ่จะอยู่ในความทรงจำที่ดีของพวกเราตลอดไป

พวกเราขอสัญญาว่าจะนำความรู้ที่ได้รับในครั้งนี้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์กับสังคมและประเทศชาติ

"เราขอสัญญา"

นายชุติกร นพรัตน์

นายธเนศ กฤตศุภฤกษ์

นางสาวสรยา บุญมาก

นางสาวสุดาพร สนิทวงศ์ ณ อยุธยา

ประวัติ

นางสำเภา เจริญพจน์

นางสำเภา เจริญพจน์ (ปานประทีป) เกิดเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๖๙ ที่ตำบล บางตระบูน อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี เป็นบุตรีคนที่ ๑ ของนายเรียน ปานประทีป และนางสิน ปานประทีป มีพี่น้องร่วมบิดามารดา ๙ คน มีรายนามดังต่อไปนี้

๑. นางสำเภา เจริญพจน์ (ปานประทีป)

๒. นายสุรินทร์ ปานประทีป ๓. นายสุรชัย ปานประทีป

๔. นางสุมนต์ ผ่องใส ๕. นางพูลทรัพย์ สามสี

๖. นางสาวดวงพร ปานประทีป ๗. นายสมศักดิ์ ปานประทีป

๘. พ.อ.อ. บุญส่ง ปานประทีป (ถึงแก่กรรม)

๙. นางนวลจันทร์ รัตนพงษ์

เมื่อเยาว์วัย นางสำเภา ได้ศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาที่โรงเรียนวัดปากลัด ตำบลบางตระบูน อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี เมื่อจบการศึกษาออกมาช่วยบิดามารดาค้าขาย จนกิจการรุ่งเรือง ส่งน้องให้ได้รับการศึกษาตามสมควร

หลังจากนั้นได้สมรสกับกำนันสะอาด เจริญพจน์ โดยไม่มีบุตรธิดาจากนั้นเดินทางมาค้าขายที่เทเวศน์และซื้อตึกแถวที่ตลาดยอดขวัญ ห้วยขวาง ประกอบอาชีพส่วนตัวโดยให้น้อง ๆ มาพักอาศัยอยู่ร่วมกัน ต่อมากำนันสะอาด เจริญพจน์ (สามี) ได้เสียชีวิตลงนางสำเภาได้ย้ายมาอยู่กับน้องสาวคนเล็ก (นางนวลจันทร์ รัตนพงษ์) เพื่อดูแลมารดา

ตลอดเวลาที่ดำรงชีวิตนางสำเภาได้ดูแลมารดาซึ่งชราภาพมากพร้อมได้บำเพ็ญแต่ความดี ความขยันปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและเป็นที่เคารพรักของน้อง ๆ ทุกคน พร้อมทั้งได้ทำบุญเป็นเจ้าภาพทอดกฐิน เป็นเจ้าภาพงานบวชชาวเขา สร้างพระพุทธรูปให้ชาวเขาได้เคารพบูชา ใส่บาตรเป็นประจำ

ในคืนวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒ เวลา ๒๒.๓๐ น. ระบบทางเดินหายใจล้มเหลวถึงแก่กรรมด้วยอาการสงบ รวมอายุได้ ๗๓ ปี

อาลัยรัก

คืนวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒ เวลา ๒๒.๓๐ น. ผมและภรรยานั่งดูทีวีอยู่นางสาวดวงพร มาเคาะประตูห้องให้ไปดูพี่สำเภา ผมเขย่าตัวอย่างไรก็ไม่รู้สึกตัวจึงพบว่าพี่สำเภาจากเราไปโดยไม่มีวันกลับ ภรรยาผมได้รับโทรศัพท์บอกพี่ๆ ทุกคนให้รับทราบ

การจากไปอย่างกะทันหันทำให้ความเศร้าโศกเสียใจและอาลัย ต่อผมและภรรยาเป็นอย่างมากถึงแม้การเกิด แก่ เจ็บ ตายจะเป็นเรื่องธรรมดาก็ตาม ผมและภรรยาก็ไม่สามารถสะกดกลั้นความเศร้าโศกเสียใจไปได้ ผมและภรรยายอมรับว่ายังทำใจไม่ได้ ถึงแม้ว่าจะจากไปเป็นเวลาถึง ๓ ปีแล้วก็ตาม แต่ความเสียใจนั้นไม่ได้เสื่อมคลายไปเลย

ปกติพี่สำเภาเป็นคนแข็งแรงเคร่งครัดในการดูแลเอาใจใส่สุขภาพปฏิบัติตามคำแนะนำของแพทย์ตลอดเวลา

พี่สำเภาเป็นที่รักของน้องๆ ทุกๆ คนเมื่อน้องๆ เดือดร้อนจะมาหา และถามทุกข์สุขอยู่เสมอเพราะพี่สำเภามีภาระดูแลน้อง ๆ แทนคุณแม่ น้องๆ ทุกคนรักและเคารพพี่สำเภามาก

ตลอดชีวิตของพี่สำเภาได้เหนื่อยมามากแล้วทั้งในหน้าที่การงานและเสียสละให้น้องๆ มาตลอด ขอให้พี่สำเภาได้พักผ่อนและอย่าได้เป็นห่วงเพราะพี่สำเภาได้ทำหน้าที่ความเป็นพี่อย่างสมบูรณ์คุณงามความดี ที่พี่สำเภาได้ทำไว้จะจารึกในความทรงจำของพวกเราตลอดไป

สุดท้ายนี้พี่สำเภาได้ปฏิบัติภาระกิจในหน้าที่ของความเป็นพี่เสร็จสิ้นสมบูรณ์แล้วนับแต่นี้เป็นต้นไป พี่สำเภาจะได้มีโอกาสได้พักผ่อนอย่างสงบสุข โดยปราศจากความกังวลใดๆ ชั่วนิรันดร์กาล ผมและภรรยามั่นใจว่ากรรมดีที่พี่สำเภาได้สั่งสมไว้จะอำนวยประโยชน์สูงสุดแก่พี่สำเภาในภพที่สถิตอยู่และขอให้สัญญาว่าจะจัดการและดูแลทุกอย่างตามที่ประสงค์ไว้ทุกประการ และขอให้ดวงวิญญาณพี่สำเภาอยู่ในสรวงสวรรค์ชั่วกาลนานเทอญ..

จากน้อง

วิรัช – นวลจันทร์ รัตนพงษ์

คำไว้อาลัยแด่อาจารย์ใหญ่

ในการศึกษาวิชาแพทย์ สิ่งแรกที่ทุกคนควรทราบคือวิชาแพทย์เป็นวิชาที่ต้องใช้ทั้งศาสตร์และศิลป์ในการรักษาผู้ป่วยซึ่งก็คือมนุษย์ ดังนั้นการได้ศึกษาถึงทุกองค์ประกอบของร่างกายและจิตใจจึงเป็นสิ่งจำเป็นที่นักเรียนแพทย์ทุกคนต้องเรียนรู้อย่างถี่ถ้วนเพื่อให้เกิดความเข้าใจลึกซึ้ง มีความรู้ความชำนาญและรู้จักนำความรู้นั้นมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์มากที่สุด เพื่อประโยชน์ของผู้ป่วย ซึ่งการศึกษาดังกล่าว สามารถจัดแบ่งได้หลายแขนงซึ่งหนึ่งในวิชาพื้นฐานที่มีความสำคัญมาที่สุดในการศึกษาวิชาแพทย์คือวิชากายวิภาคศาสตร์ เพราะเป็นวิชาที่อาศัยการศึกษาจากร่างกายของมนุษย์จริงๆ

ข้าพเจ้ารู้สึกขอบคุณและซาบซึ้งในความเสียสละอันยิ่งใหญ่ของอาจารย์ใหญ่ที่อุทิศร่างกายเพื่อเป็นประโยชน์และเพื่อความสำเร็จในการศึกษาวิชาแพทย์ของนักเรียนแพทย์ทหาร วิทยาลัยแพทยศาสตร์พระมงกุฎเกล้า ซึ่งนับว่าเป็นการตัดสินใจที่กล้าหาญและเป็นการตัดสินใจอันยากยิ่งสำหรับผู้หญิงคนหนึ่ง

สุดท้ายนี้ข้าพเจ้าขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัยและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายในสากลโลกช่วยดลบันดาลให้ดวงวิญญาณของท่านอาจารย์ได้ไปสู่สุคติ มีแต่ความสุขสงบตลอดไป และขอให้ผลบุญที่อาจารย์ได้กระทำจงดลบันดาลให้ครอบครัวของอาจารย์ประสบความสุขความเจริญด้วยเทอญ

นพท.กิตติพงศ์ ตัณฑเศรษฐี
นพท. ธนานันต์ อิศรางกูร ณ อยุธยา
นพท. ธิติ สุธีรศานต์
นพท. หญิง คัทรียา จันทะยานี

-ยะถาวาที ตะถากาลี ~ พูดอย่างใด พึงทำอย่างนั้น-

ประวัติ
นางยุวนีย์ อินทพันธุ์

นางยุวนีย์ อินทพันธุ์ เกิดเมื่อวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๔๗๑ ที่อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์ เป็นบุตรีคนที่ ๑ ของนายหรุ่น และนางสำลี ฤกษ์พจนี บิดามีอาชีพทนายความ มีพี่น้องร่วมบิดามารดา ๒ คน มีรายนามดังต่อไปนี้

๑. นางยุวนีย์ อินทพันธุ์

๒. นางพัชรา ฤกษ์พจนี

มารดาถึงแก่กรรมตั้งแต่บุตรทั้งสองยังเยาว์มาก บิดาจึงได้ทำการสมรสใหม่กับนางสำอางค์ นิลกำแหง และมีบุตรธิดารวม ๔ คน นางยุวนีย์ได้สมรสกับนายปลองพล อินทพันธุ์ที่จังหวัดสุพรรณบุรีเมื่อวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๔๘๗ มีบุตรธิดารวมทั้งสิ้นรวม ๖ คน คือ

๑. นางสาวประพิมสุดา อินทพันธุ์

๒. นายปลองยุทธ อินทพันธุ์

๓. นายยุทธพงศ์ อินทพันธ์ (ถึงแก่กรรม)

๔. นายนพพร อินทพันธุ์

๕.นายพิเชฐ อินทพันธุ์

๖.นางพรพิมล กังสวรางกูร

ประวัติการศึกษาและอบรม

- จบชั้นประถมศึกษาและมัธยมศึกษาที่จังหวัดนครสวรรค์
- จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ที่โรงเรียนสตรีภาณุทัต วังบูรพา จังหวัดพระนคร

ประวัติการทำงาน รับราชการในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการดังนี้

- พ.ศ. ๒๕๐๐ - ๒๕๐๖ ที่สำนักงานศึกษาธิการ อำเภออู่ทอง จังหวัดสุพรรณบุรี
- พ.ศ. ๒๕๐๗ - ๒๕๓๑ ที่สำนักงานศึกษาธิการ อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี (เกษียณอายุ)

ได้รับพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์และเหรียญ

๑. ร.จ.พ.

๒. จ.ม

๓. จ.ช.

มรณกรรม นางยุวนีย์ อินทพันธุ์ ได้ถึงแก่กรรมด้วยโรคระบบการหายใจล้มเหลว เมื่อวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๑ สิริอายุได้ ๗๐ ปี ๓ เดือน ได้อุทิศร่างกายเพื่อการศึกษาแก่นักเรียนแพทย์ทหารวิทยาลัยแพทยศาสตร์พระมงกุฎเกล้า

อาลัยรัก

การเสียชีวิตของคุณยุวนีย์ อินทพันธุ์ ได้นำความเศร้าโศกอาลัยมาสู่ครอบครัวตลอดจนญาติสนิทมิตรสหาย เพราะระหว่างที่มีชีวิตอยู่ คุณยุวนีย์ได้ปฏิบัติตนเป็นภรรยาที่ดีของสามีเป็นมารดาที่ดีของบุตรธิดา เป็นพี่ที่ดีของน้อง ๆ และเป็นเพื่อนที่ดีของผู้ร่วมงาน คุณยุวนีย์เป็นผู้มีจิตใจยึดมั่นในบุญกุศล ได้ทำบุญและบริจาคทรัพย์เพื่อการกุศลอยู่เสมอ ทั้งทางวัดและโรงพยาบาล แม้ในบั้นปลายของชีวิตก็ยังอุทิศร่างกายเมื่อเสียชีวิตแล้วให้เป็นวิทยาทานเพื่อให้นักเรียนแพทย์ทหารได้ใช้ศึกษาหาความรู้ พระพุทธองค์ทรงตรัสว่า **"วิทยาทานเป็นทานอันประเสริฐสุด"** ดังนั้นคุณยุวนีย์จึงได้ทำทานอันประเสริฐนี้แล้ว พวกเราจึงมีความภาคภูมิใจในกุศลบุญนี้เป็นอย่างยิ่ง

ขอให้บุญกุศลและความดีงามทั้งปวงที่คุณยุวนีย์ได้ประพฤติปฏิบัติมาตลอดชีวิต จงบังเกิดผลให้ดวงวิญญาณของคุณยุวนีย์ได้ไปสู่สุคติในสัมปรายภพด้วยเทอญ...

ด้วยรักและคิดถึงอยู่เสมอ

นายปลองพล อินทพันธุ์(สามี)

และลูก ๆทุกคน

คำไว้อาลัยแด่อาจารย์ใหญ่

ถึงท่านอาจารย์ได้ล่วงลับไปแล้วแต่ท่านก็ยังมีพระคุณต่อพวกเราชาวนิสิตวิทยาศาสตร์การแพทย์ มหาวิทยาลัยบูรพา ท่านได้อุทิศร่างกายของท่านให้พวกเราได้ศึกษาหาความรู้เพื่อเป็นประโยชน์ต่อสังคม

พวกเราชาวนิสิตวิทยาศาสตร์การแพทย์ มหาวิทยาลัยบูรพารู้สึกซาบซึ้งและขอขอบพระคุณในความมีพระคุณ ถ้าไม่มีอาจารย์พวกเราคงจะไม่มีโอกาสได้ศึกษาหาความรู้ ในด้านนี้พวกเราจะตั้งใจเรียนและศึกษาหาความรู้ และนำความรู้ที่ได้จากท่านอาจารย์ใหญ่ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อทั้งตัวเองและสังคมในทางที่สุจริตเพื่อให้เกิดประโยชน์ที่สุด

นายรวิพรรดิ พูลลาภ
นายชาญณรงค์ เมืองน้อย
นางสาวรติกร ธรรมศักดิ์ชัย
นายภูเบศ เลิศมุกดา
นายภาณุพันธ์ วงศ์วาศ

“ธรรมะ...... เป็นยาวิเศษอันเลิศล้น
ธรรมะ ...... คือทางพ้นทุกข์สงสาร
ธรรมะ ......คือเครื่องพ้นจากหมู่มาร
ธรรมะ...... คืออาหารของจิตใจ”

-ธัมโม หะเว รักขะติ ธัมมะจาริง ~ ธรรมแล ย่อมรักษาผู้ประพฤติธรรม-

ประวัติ

นายวิฑูรย์ หลิมไชยกุล

นายวิฑูรย์ หลิมไชยกุล เกิดเมื่อวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๔๘๑ บ้านเลขที่ ๕๔ ซอยอินทรามระ ๓๗ แยก ๒ ถนนสุทธิสารวินิจฉัย แขวงดินแดง เขตดินแดง กทม. ๑๐๔๐๐ เป็นบุตรีคนที่ ๓ ของนาย กัง หลิมไชยกุล และนางอ่อง หลิมไชยกุล มีพี่น้องร่วมบิดามารดา ๕ คน มีรายนามดังต่อไปนี้

๑. นายวิชิต หลิมไชยกุล (ถึงแก่กรรม)

๒. นายวิเชียร หลิมไชยกุล อาชีพรับจ้าง

๓. นายวิฑูรย์ หลิมไชยกุล

๔. นายจิรัช หลิมไชยกุล เกษียณอายุราชการ จากกรมขนส่งทางบก

๕. นายวิโรจน์ หลิมไชยกุล อาชีพรับจ้าง

นายวิฑูรย์ ได้สมรสกับนางสุชารัตน์ เบญจจันทร์ (ถึงแก่กรรม) ตำแหน่งรองศาสตราจารย์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มีบุตร ๑ คน คือนายวัชรศักดิ์ หลิมไชยกุล ทำงานแผนกทรัพยากร ฝ่ายบุคคล โรงแรมกราวน์พลาซ่า

ประวัติการศึกษาและอบรม

- จบปริญญาตรีคณะนิติศาสตร์จากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (รุ่นเดียวกับ ฯพณฯ ชวน หลีกภัย)
- สอบเนติบัณฑิตยสภา
- ได้รับอนุญาตเป็นทนายความชั้น ๑ ประเภทตลอดชีพว่าความได้ทั่วราชอาณาจักร
- เข้าร่วมกับสำนักงานสารวัตรทหาร กองบัญชาการช่วยรบกองทัพบกสหรัฐประจำประเทศไทย ในตำแหน่งพนักงานสอบสวน

ประวัติการทำงาน

- อาชีพทนายความ ได้ตั้งสำนักงานกฎหมายขึ้นหลายแห่งกับเพื่อนทนายและรุ่นน้อง
- เปิดสำนักงานกฎหมายเป็นของตนเองชื่อ **“สำนักงานวิฑูรย์ กฎหมาย”**
- รับว่าความทั้งคดีแพ่งและอาญา และคดีที่ภูมิใจที่สุดคือว่าความให้กับชาวฮ่องกงชนะคดีเฮโรอีน

มรณกรรม นายวิฑูรย์ หลิมไชยกุล ได้ถึงแก่กรรมด้วยโรคหัวใจล้มเหลว เมื่อวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๔๑ รวมอายุได้ ๕๙ ปี ๗ เดือน ๑๔ วัน ได้อุทิศร่างกายเพื่อการศึกษาแก่นักเรียนแพทย์ทหารวิทยาลัยแพทยศาสตร์พระมงกุฎเกล้า

คำไว้อาลัยแด่อาจารย์ใหญ่

“กายครูผู้ทิศ หวังเป็นวิทยาทาน
พึงเพียรเรียนวิจารณ์ จนรู้จบเจนวิชา
ควรทำด้วยสำรวม จิตใจร่วมกายวาจา
รู้คุณหนุนนำพา มงคลแท้แก่ตนเอง”

นายวิศรุต ถนอมทรัพย์
นางสาวสมฤทัย กิจรานันท์
นายจีรวัฒน์ เกื้อกูล
นางสาวประภาพรรณ เอี่ยมอนันต์
นางสาวมณฑิรา แพรงาม

ประวัติ

นางสาวสุกัญญา สังฆเสริมสิริกุล

นางสาวสุกัญญา สังฆเสริมสิริกุล เกิดเมื่อวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๔๙๑ เป็นบุตรีคนโต ของนาย เง็กอุ๊ง แซ่โซว และนางประยูร ลิ้มทอง มีพี่น้องร่วมบิดามารดารวม ๗ คน

ประวัติการทำงาน

บริษัทเกี่ยวกับการส่งออกเส้นใยผ้าไปต่างประเทศ ต่อมาได้ลาออกมาช่วยดูแลผู้สูงอายุ

มรณกรรม_ นางสาวสุกัญญา สังฆเสริมสิริกุล ได้ถึงแก่กรรมด้วยโรคหัวใจโต เมื่อวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๔๑ รวมอายุได้ ๔๙ ปี ๗ เดือน ๒๘ วัน ได้อุทิศร่างกายเพื่อการศึกษาแก่นักเรียนแพทย์ทหารวิทยาลัยแพทยศาสตร์พระมงกุฎเกล้า

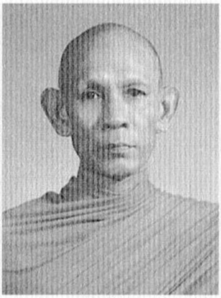
คำไว้อาลัยแด่อาจารย์ใหญ่

อาชีพแพทย์เป็นอาชีพที่ช่วยเหลือคน รักษาคนทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจให้คนมีชีวิตอยู่อย่างเป็นสุข แต่ผู้ที่ทำให้คนคนหนึ่งเป็นแพทย์ที่ช่วยเหลือผู้คนได้คือ **"อาจารย์ใหญ่"** ผู้ซึ่งมีบุญคุณอันมหาศาลต่อทั้งแพทย์และบุคคลทั่วไป ถ้าไม่มีบุคคลใดอุทิศร่างกายตนเองให้ศึกษาแล้วจะบังเกิดคำว่า **"แพทย์"** ได้อย่างไร และใครจะเป็นผู้ช่วยเหลือบุคคลที่มีความทุกข์ทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ พวกเราสำนึกและขอกราบขอบพระคุณท่านอาจารย์ใหญ่เป็นอย่างสูงและพวกเราสัญญาว่าจะตั้งใจเป็นแพทย์ที่ดีในอนาคต ไม่ให้ความมีจิตใจที่ดีงาม มีเมตตาของท่านสูญเปล่าขอให้คุณงามความดีที่ท่านอาจารย์ใหญ่และข้าพเจ้าได้ทำมา จงบันดาลให้อาจารย์ใหญ่มีความสุข สู่สุคติเทอญ...

แพทย์ประจำบ้านกอง ออโธปิดิกส์
โรงพยาบาลภูมิพลอดุลยเดช

"อดีตฉันลืมหมดแล้ว ใจจึงผ่องแผ้วดังแก้วใส
อนาคตจะเป็นเช่นไร ฉันไม่ใช่ใจกังวล
อยู่ปัจจุบันวันนี้ ชีวิตไม่มีหมองหม่น
ปัญหาทุกปัญหากล้าผจญ ผ่านพ้นด้วยสติและปัญญา"

-คุณาวา จาตตะโน คุณัง ~ ผู้มีความดี จงรักษาความดีของตนไว้-

ยี่สิบห้าปีที่ผ่านมาของ
ภาควิชากายวิภาคศาสตร์

กองการศึกษา วิทยาลัยแพทยศาสตร์พระมงกุฎเกล้า

ตอนเย็นวันหนึ่ง ผม[๑]ได้ไปคุยและสอบถามเกี่ยวกับอดีตที่ผ่านมาของภาควิชากายวิภาคศาสตร์ จากอาจารย์อ๊อต[๒] คิดว่าน่าสนใจทีเดียว มีข้อมูลบางส่วนที่ยังไม่พบว่าบันทึกไว้ที่ใดเลย จึงขอถ่ายทอดให้ท่านได้อ่านดังนี้ครับ

อาจารย์ครับ วพม.[๓] ก็มีอายุ ๒๗ ปีแล้วเมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๕ แล้วภาควิชากายวิภาคศาสตร์มีอายุกี่ปีแล้วครับ

ถ้าจะนับว่าเริ่มสอน นพท.[๔] ปีไหนก็คงมีอายุอ่อนกว่า วพม. ๒ ปี วพม.กำเนิดปี ๒๕๑๘ นพท.รุ่นแรกจะเรียนเตรียมแพทย์ที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ๒ ปี เข้ามา วพม. เมื่อปี ๒๕๒๐ ภาควิชากายวิภาคศาสตร์ (ภกว.) สอน นพท.รุ่นแรกเมื่อปี ๒๕๒๐ จาก พ.ศ. ๒๕๒๐–๒๕๔๕ ก็อายุ ๒๕ ปี

อาจารย์ช่วยเล่าอดีตให้ฟังหน่อยได้ไหมครับ เพราะได้ยินมาว่า แรก ๆ พี่ ๆ รุ่นแรก ๆ ไม่ได้เรียนที่ตึกนี้

ได้ค่ะ ภาควิชากายวิภาคศาสตร์ กองการศึกษา วิทยาลัยแพทยศาสตร์พระมงกุฎเกล้า (ภกว.กศ.วพม.) ถือกำเนิดมาพร้อมกับวิทยาลัยแพทยศาสตร์พระมงกุฎเกล้า ใน พ.ศ. ๒๕๑๘ ขณะนั้นอาคารเรียน วพม. ยังไม่ได้ก่อสร้าง ที่ตั้งแรกของ ภกว.ครั้งแรก คือ ตึกพยาธิวิทยา ปัจจุบันคือ ตึกสถาบันพยาธิวิทยา ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการทั้งหลายก็เบ็ดเสร็จอยู่ในตึกพยาธิวิทยานั่นเอง ได้แก่ ห้องบรรยายอยู่ที่ชั้น ๓ ปัจจุบันเป็นห้องประชุม ห้องปฏิบัติการ

---

๑. นพท.บรรพต หัวใจ นพท.วพม.ชั้นปีที่ ๒

๒. พ.อ.หญิง รศ.ศิริรัตนา วนิชานนท์ อาจารย์หัวหน้าภาควิชากายวิภาคศาสตร์ กศ.วพม.

๓. วิทยาลัยแพทยศาสตร์พระมงกุฎเกล้า

๔. นักเรียนแพทย์ทหาร

จุลกายวิภาคศาสตร์, เอมบริโอวิทยา และ ประสาทกายวิภาคศาสตร์ อยู่ที่ชั้น ๓ ปัจจุบันเป็นห้องเรียนและห้องปฏิบัติการนายสิบพยาธิวิทยา ห้องพักอาจารย์ ภกว.อยู่ที่ชั้น ๓ ปัจจุบันเป็นหน่วยงานเวชนิทัศน์และห้องย้อมน้ำเหลือง ส่วนห้องปฏิบัติการมหกายวิภาคศาสตร์อยู่ชั้น ๑ ปัจจุบันเป็นห้องเก็บเงินรายได้, พิพิธภัณฑ์พยาธิวิทยาและห้องเก็บของ

ในปี พ.ศ. ๒๕๒๕ อาคารเรียน วพม.ก็สร้างเสร็จ เราจึงย้ายจากตึกพยาธิวิทยาเข้ามาอยู่อาคารเรียนสร้างใหม่ ช่วงแรกอาคารเรียนสร้างเสร็จเพียง ๓ ชั้น ภาควิชาจึงตั้งสำนักงานและห้องบรรยายอยู่ในชั้นที่ ๑ ห้องปฏิบัติการทั้งมหกายวิภาคและจุลกายวิภาคศาสตร์อยู่ในชั้นที่ ๒ ต่อมาอีก ๒ ปี จึงได้ย้ายเข้าสู่ที่ตั้งปัจจุบันคือ ชั้น ๔ มีห้องปฏิบัติการมหกายวิภาคศาสตร์ อยู่ชั้น ๔ ส่วนห้องปฏิบัติการจุลกายวิภาคคงใช้ห้องปฏิบัติการรวมที่ชั้น ๒ การเตรียมศพและเก็บศพเราใช้ห้องใต้ดิน อย่างที่ นพท. เรียนอยู่ทุกวันนี้

อาจารย์หัวหน้าภาควิชาคนแรกคือใครครับ

หัวหน้าภาควิชาคนแรกเป็นหนึ่งในคณะผู้ก่อตั้ง วพม. คือ พันเอก อโณทัย แย้มยิ้ม พบ. (๒๕๑๘–๒๕๒๖) ต่อมาได้เลื่อนตำแหน่งและยศสูงขึ้นตามลำดับจนเกษียณอายุที่ตำแหน่งผู้อำนวยการกองการศึกษา วิทยาลัยแพทยศาสตร์พระมงกุฎเกล้า ยศ พลตรี ท่านเป็นหัวหน้าภาคที่วางรากฐานที่แน่นหนามั่นคงให้แก่เรา รวมถึงกิจการรับอุทิศร่างกายเพื่อการศึกษา ซึ่งจะทำได้เฉพาะโรงเรียนแพทย์ใหญ่ ๆ เท่านั้น

แล้วคนต่อ ๆ มาล่ะครับ มีกี่คน เป็นใครบ้าง

หัวหน้าภาควิชาคนต่อมาคือ พันเอกหญิง พูนศรี บุญปาลิต พบ. (๒๕๒๖–๒๕๒๙) ท่านเป็นอาจารย์อาวุโส และมีประสบการณ์ในการสอนกายวิภาคศาสตร์มาก่อนที่คณะแพทยศาสตร์และศิริราชพยาบาล และที่มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ แต่ได้ลาออกจากราชการ เนื่องจากต้องติดตามสามี ซึ่งเป็นผู้ดูแลนักเรียนไทยในสหรัฐอเมริกา ต่อมาได้กลับมาประเทศไทย เมื่อภารกิจต่างประเทศเสร็จสิ้นลง คุณหมออโณทัย ซึ่งดำรงตำแหน่งหัวหน้าภาคคนแรก และมีภารกิจเกี่ยวกับการวางแผนบริหารจัดการสถาบันเกิดใหม่ จึงตัดสินใจเรียนเชิญท่านมาร่วมทีมงานก่อตั้ง วพม.ของท่าน เมื่อคุณหมออโณทัย เลื่อนขึ้นไปดำรงตำแหน่งสูงขึ้น คุณหมอพูนศรี จึงได้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าภาควิชาแทน

หัวหน้าภาควิชาคนต่อมาคือ พันเอกสุรพล ครุธเวโช พบ. (๒๕๒๙–๒๕๓๐) คุณหมอสุรพลเป็นอายุรแพทย์ ดำรงตำแหน่งอยู่เพียงปีเดียว และขณะนี้ท่านถึงแก่กรรมแล้ว ที่ยศพลตรีค่ะ

หัวหน้าภาควิชาคนต่อมาคือพันเอกชูฉัตร กำภู ณ อยุธยา พบ. (๒๕๓๐–๒๕๓๔) คุณหมอชูฉัตร จบแพทยศาสตร์จากประเทศเยอรมัน และเป็นผู้เชี่ยวชาญทางศัลยกรรม และเป็นแพทย์ในพระองค์สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ท่านได้เล็งเห็นความสำคัญของผู้อุทิศร่างกายเพื่อการศึกษามาโดยตลอด ยิ่งท่านได้มาเป็นหัวหน้าภาควิชานี้ด้วยแล้ว ท่านยิ่งมีโอกาสทำในสิ่งที่ท่านเห็นสมควรคือ ขอพระราชทานเพลิงศพเป็นกรณีพิเศษ และได้รับพระมหากรุณาธิคุณพระราชทานเพลิง พร้อมไตรพระราชทาน ๕ ไตร มาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๓๒ เป็นต้นมา คุณหมอชูฉัตร เป็นหัวหน้าภาคที่มีคุณูปการต่อภาควิชามากอย่างยิ่ง ขณะนี้ท่านได้ดำรงตำแหน่งสูงสุดในสายแพทย์คือเป็นเจ้ากรมแพทย์ทหารบก ปัจจุบันคือ พลโท

หัวหน้าภาคคนต่อไปคือ พันเอกสันติ เตกาญจนวนิช พบ. (๒๕๓๔–๒๕๔๐) ท่านเป็นสูติ-นรีแพทย์ ยศปัจจุบันคือ พลตรี ตำแหน่ง ผู้ทรงคุณวุฒิกองทัพบก

หัวหน้าภาควิชาที่กล่าวมาทั้งหมดเป็นแพทย์ มิได้จบมาทางวิชากายวิภาคศาสตร์ แต่ได้มาดำรงตำแหน่งหัวหน้าภาควิชากายวิภาคศาสตร์ เนื่องจากขณะนั้นอัตราพันเอกพิเศษของหัวหน้าภาควิชาว่างอยู่ หัวหน้าภาคทุกท่านที่ผ่านมา ก็ได้เข้ามาช่วยงานบริหารจัดการ ดูแลทุกข์สุขของพวกเรา รวมทั้งเป็นปากเป็นเสียง ประสานความคิดของภาค กับผู้บริหารชั้นสูง ทำให้ภาควิชาเจริญรุ่งเรืองขึ้นโดยลำดับ

ครูเป็นหัวหน้าภาควิชาคนต่อมา และเป็นคนแรกที่ไม่ได้จบแพทย์ แต่จบปริญญาโทกายวิภาคศาสตร์ เติบโตขึ้นมาตามสายงานโดยตรง เมื่ออาวุโสถึงจึงได้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าภาควิชา นับเป็นความกรุณาของผู้บังคับบัญชาที่ให้ความสำคัญกับกำลังพลที่มีคุณวุฒิตรงตามสายงาน

อาจารย์ครับ พูดถึงกายวิภาคศาสตร์ คนโดยทั่วไปก็ยังไม่ค่อยเข้าใจแจ่มแจ้งว่าสอนอะไรบ้าง มาก-น้อยเท่าใด อาจารย์ช่วยอธิบายหน่อยได้ไหมครับ

ใช่ค่ะ พอพูดถึงกายวิภาคศาสตร์ คนทั่วไปจะนึกถึงสาขาวิชาที่ใกล้เคียงกัน แต่จะคุ้นหูมากกว่า ได้แก่ กายภาพบำบัด ซึ่งเป็นวิชาที่เกี่ยวกับการบำบัดและฟื้นฟูร่างกายที่บกพร่อง เจ็บป่วย อีกวิชาหนึ่งก็คือมักจะคิดว่าเป็นภาควิชาที่สอนเกี่ยวกับการชันสูตรศพ ซึ่งนั่นเป็นวิชาที่เรียกว่านิติเวชวิทยา ซึ่งเป็นสาขาวิชาการแพทย์ระดับคลินิกทั้งคู่ ผู้ที่จะทำงานทั้ง ๒ สาขานั้นได้ จะต้องมีพื้นฐานการเรียน **กายวิภาคศาสตร์** ก่อนค่ะ เอาละ เรามารู้จักกายวิภาคศาสตร์ได้เลยนะคะ

ภาควิชากายวิภาคศาสตร์ เป็นภาคที่สอนทั้งนักเรียนแพทย์ และนักเรียนพยาบาล ว่าร่างกายคนมีส่วนประกอบอะไรบ้าง จัดตัวอย่างไร ถ้าเป็นนักเรียนแพทย์ก็เรียนละเอียดมาก คือ จัดเป็น ๔ รายวิชา รวมทั้งหมด ๑๘ หน่วยกิต ได้แก่ **วิชามหกายวิภาคศาสตร์** ๑๐ หน่วยกิต สอนว่าร่างกายคนมีส่วนประกอบอะไรบ้าง สัมพันธ์กับอวัยวะและโครงสร้างใกล้เคียงอย่างไร ตลอดถึงหลอดเลือดและเส้นประสาทที่มาควบคุมการทำงานของมัน **วิชาจุลกายวิภาคศาสตร์** ๔ หน่วยกิต สอนว่า อวัยวะต่าง ๆ ที่เราเรียนรู้มาจากวิชามหกายวิภาคศาสตร์นั้น มีรายละเอียด และการประกอบเนื้อเยื่ออย่างไร คือ ศึกษาเนื้อเยื่อ ซึ่งมองด้วยตาเปล่าไม่เห็นต้องดูด้วยกล้องจุลทรรศน์

จากนั้นเราก็มาเรียนรู้ว่าหลังจากเสปิร์มรวมกับไข่ ได้เซลล์ใหม่ ๑ เซลล์ ซึ่งเป็นเซลล์ตั้งต้นชีวิตใหม่นั้น จะต้องเติบโตและพัฒนาอย่างไรบ้าง จึงจะกลายเป็นตัวคนที่ประกอบด้วยอวัยวะต่าง ๆ อย่างถูกต้อง และมีช่วงวิกฤตช่วงไหนบ้างถ้าเกิดความผิดพลาดขึ้นตรงไหน ทารกก็จะมีอวัยวะไม่ครบสามสิบสอง คือ หมอทุกคนจะต้องอธิบายสาเหตุของการเกิดอวัยวะผิดปกติของทารกได้ไงล่ะคะ วิชานี้น้อยหน่อย ๒ หน่วยกิต ชื่อ**วิชาเอมบริโอวิทยา** สุดท้ายเลยสำหรับกระบวนวิชากายวิภาคศาสตร์ก็คือ มาเรียนรู้ว่าระบบประสาทส่วนกลางของคนเราคือสมองและไขสันหลังนั้นมีส่วนประกอบภายนอก-ภายในเป็นอย่างไร ทางเดินประสาทแต่ละชนิดทั้งขาขึ้น-ขาลง จะผ่านไปในบริเวณใดของสมองและไขสันหลังบ้าง เพื่อว่าพบคนไข้มีอาการเจ็บป่วยทางระบบประสาท จะได้วินิจฉัยได้ว่าพยาธิสภาพนั้น

อยู่ที่ส่วนใดของระบบประสาทส่วนกลาง หรือในทางกลับกัน เมื่อพบคนไข้เจ็บป่วยหรือเกิดอุบัติเหตุที่ส่วนใดของสมองหรือไขสันหลัง หมอก็พอจะคาดเดาอาการได้ว่าจะสูญเสียการควบคุมหรือความรู้สึกส่วนใดของร่างกายบ้าง เรียกวิชานี้ว่า **ประสาทกายวิภาคศาสตร์**

เมื่อนักเรียนแพทย์ผ่านวิชากายวิภาคศาสตร์ ซึ่งเป็นความรู้เกี่ยวกับร่างกายในภาวะปกติไปได้แล้ว ก็พร้อมที่จะเรียนรู้โครงสร้างของร่างกายเมื่อเกิดพยาธิสภาพ ช่วงสุดท้ายของหลักสูตรก็จะเรียนว่า จะรักษาโรคหรือพยาธิสภาพนั้น ๆ ได้อย่างไร จบเบ็ดเสร็จ กุมารา-กุมารี คือ นพท.และ นพท.หญิง ก็จะกลายเป็นแพทย์ค่ะ

แล้วนักเรียนพยาบาลเรียนเหมือนพวกผมหรือเปล่าครับ

ถ้าเป็นนักเรียนพยาบาลก็เรียนน้อยหน่อย และเน้นที่พยาบาลจะต้องรู้ เรียกว่าวิชากายวิภาค-ศาสตร์สำหรับนักเรียนพยาบาล รวมทั้งหมดก็แค่ ๓ หน่วยกิตค่ะ

อาจารย์ครับ "อาจารย์ใหญ่" ที่พวกพี่ ๆ เรียนกับ ที่พวกผมเรียนมีความแตกต่างกันไหมครับ

อาจารย์ใหญ่รุ่นแรก ๆ จะต่างจากอาจารย์ใหญ่รุ่นหลัง ๆ ตรงที่สมัยก่อนคนยังไม่นิยมบริจาคร่างกายเพื่อการศึกษา เราจึงต้องแสวงหาศพไม่มีญาติมาดอง โดยติดต่อกับโรงพยาบาลที่มีการรับศพไม่มีญาติบ่อย ๆ เช่น โรงพยาบาลตำรวจ โรงพยาบาลกลาง เป็นต้น และต้องเลือกศพที่ไม่ได้เสียชีวิตด้วยอุบัติเหตุ คือ ร่างกายไม่ฉีกขาด ศพจะต้องมีสภาพดี คือเสียชีวิตไปไม่นานนัก จึงจะสามารถนำมาผ่านขั้นตอนการฉีดยาและแช่น้ำยาดอง อีกทางหนึ่งก็คือผู้ที่ถึงแก่กรรมแล้ว ญาติยกศพให้นำมาเรียน เราก็รับค่ะ

ปัจจุบันนี้ผู้คนเริ่มเห็นความสำคัญของการอุทิศร่างกายเพื่อการศึกษามากขึ้นโดยลำดับ ผู้มีจิตศรัทธาจึงมาเขียนใบแสดงความจำนงว่า หลังจากถึงแก่กรรมแล้ว มีความยินดีที่จะอุทิศร่างกายให้เป็น "**วิทยาทาน**" อาจารย์ใหญ่ปัจจุบันนี้จึงเป็นผู้ที่ได้แสดงเจตจำนงไว้แต่ต้น และมีลูกหลาน-ทายาทติดตามมาดูแล <u>**ทุกราย**</u> และ**เราไม่มีการรับศพที่ไม่ได้แสดงเจตจำนงไว้ล่วงหน้าแล้วนะคะ**

อาจารย์ครับ ผู้ที่แสดงเจตจำนงไว้เช่นนี้ เมื่อถึงแก่กรรม ภาควิชาฯ จะรับมาเรียนทุกรายเลยหรือครับ

อ๋อ ! ไม่ทุกรายค่ะ ขอเล่าให้ทราบการปฏิบัติที่เราทำกันอยู่เป็นประจำดังนี้ค่ะ คือ เราจะไม่รับร่างที่มีลักษณะดังต่อไปนี้คือ

๑. เป็นศพที่มีคดี เช่น ศพที่เสียชีวิตแบบมีเงื่อนงำ, ฆ่าตัวตาย ฯลฯ ที่ยังต้องพิสูจน์ทางกฎหมายต่อไป

๒. ร่างกายผ่านการผ่าตัด มีอวัยวะไม่ครบ

๓. มีแผลผ่าตัด หรือ แผลกดทับ ที่จะทำให้เป็นอุปสรรคต่อการฉีดน้ำยา

๔. ศพที่อวัยวะบิด-ผิดรูปร่าง เช่น เป็นอัมพาต นอนนานก่อนถึงแก่กรรม กล้ามเนื้อลีบมาก และ มือ-เท้า หงิก-งอ ใช้ศึกษายาก

ถึงแม้ว่าเจ้าตัวจะได้แสดงเจตจำนงไว้ก็ตาม เราก็ขอไม่รับ และจะระบุไว้ในหนังสือแสดงเจตจำนงแล้วนะคะ

อาจารย์จัดประเพณีทางศาสนาให้อาจารย์ใหญ่อย่างไรครับ

นักเรียนก็คงมีประสบการณ์ด้วยตัวเองแล้วนะคะ เราจะมีพิธีทางศาสนาปีละ ๒ ครั้ง

๑. พิธีทำบุญอุทิศส่วนกุศล เมื่อต้นปีการศึกษา พิธีนี้จัดที่ภาควิชาฯ ในห้องปฏิบัติการ และอุทิศส่วนกุศลให้อาจารย์ใหญ่ทั้งที่นำขึ้นมาเรียนในปีการศึกษานั้น ๆ และอาจารย์ใหญ่ที่ยังอยู่ใต้ดิน โดยโยงสายสิญจน์ลงไปใต้ดินด้วย

๒. พิธีพระราชทานเพลิงศพผู้อุทิศร่างกายเพื่อการศึกษาเป็นกรณีพิเศษ แต่ดั้งเดิมมาเราก็ทำเป็นฌาปนกิจ ทำที่วัดใกล้ ๆ วพม. ได้แก่ วัดอภัยทายาราม หรือ วัดมะกอก ซึ่งก็สะดวกดี แต่คับแคบไปหน่อย บางปีก็ย้ายไปวัดพระศรีมหาธาตุ บางเขน ก็กว้างขวางดี แต่ไกลไปหน่อย ไป ๆ มา ๆ ก็เลยคิดได้ว่า เราเป็นหน่วยงานสังกัดกองทัพบกนี่นา ทำไมไม่ใช้บริการของฌาปนสถานกองทัพบกเล่า จากนั้นมาจึงได้ทำเรื่องเป็นราชการไปขอใช้บริการของฌาปนสถานกองทัพบก วัดโสมนัสวรวิหาร ซึ่งกำกับดูแลโดยกองฌาปนกิจ กรมสวัสดิการทหารบก มาจนทุกวันนี้

ที่สำคัญที่สุดที่ได้เรียนไว้ตั้งแต่ต้นแล้วนะคะ คือ อดีตอาจารย์หัวหน้าภาควิชาของเราท่านหนึ่งคือ พลโทชูฉัตร กำภู ณ อยุธยา (ยศปัจจุบัน) ได้เล็งเห็นความสำคัญของการอุทิศร่างกายเพื่อการศึกษา จึงได้นำความขึ้นกราบบังคมทูลฯ และได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานเพลิงพร้อมไตร ๕ ไตร ทุกปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๒ เป็นต้นมา ต่อมาสถาบันแพทย์อื่น ๆ ก็ได้ใช้เราอ้างอิง และได้รับพระราชทานเพลิง ทุกสถาบัน

อาจารย์มีแผนงานในอนาคตเกี่ยวกับภารกิจอาจารย์ใหญ่นี้อย่างไรบ้างไหมครับ ?

แผนงานในอนาคตก็คือ เรามีคนน้อยนะคะ มีอาจารย์เพียง ๕ คน เทียบกับภาควิชากายวิภาค-ศาสตร์ที่อื่นจะมีอาจารย์ ๒๐–๓๐ คน นกน้อยก็ต้องทำรังแต่พอตัว อาจารย์และกำลังพลของกายวิภาค มีความเห็นตรงกันว่าภารกิจหลักเราก็คืองานสอนนักเรียนแพทย์ทหารและนักเรียนพยาบาลกองทัพบก เราจึงมีโครงการที่จะทำอุปกรณ์ช่วยการเรียนรู้ของ นพท. และ นรพ. ได้แก่

๑. ชำแหละส่วนของร่างกาย และใส่กล่องพลาสติกไว้ แสดงส่วนประกอบให้ชัดเจน จะช่วยการเรียนรู้ของนักเรียนได้ สำหรับมาทบทวนหรือศึกษาล่วงหน้าก่อนลงมือปฏิบัติ หรือแม้แต่ทำเป็นพิพิธภัณฑ์ก็ได้

๒. นอกจากนี้เราคงจะต้องพยายามวิจัยหาน้ำยา และวิธีการรักษาศพแบบใหม่ ๆ ที่จะรักษาศพให้อยู่ในสภาพสด และคล้ายขณะมีชีวิตให้มากที่สุด เพื่อช่วยการศึกษาและซ้อมผ่าตัดของแพทย์เฉพาะทาง

๓. ทำบทเรียนที่ใช้เรียนรู้ได้ด้วยตนเองบันทึกลงแผ่นซีดี ซึ่งก็ทยอยทำอยู่ตลอดเวลา

ภาควิชามีความยากลำบากหรืออุปสรรคอะไรบ้างไหมครับ

อุปสรรคก็มีมาเรื่อย ๆ ก็แก้กันไป เช่น คนน้อย เครื่องมือน้อย ขณะนี้ก็ได้ขออนุมัติซื้อกล้องถ่ายภาพนิ่ง และภาพเคลื่อนไหวแบบดิจิตอล และสามารถบันทึกเป็นชนิดแทรกภาพเข้าพาวเวอร์พอยท์ได้ ก็แว่ว ๆ มาว่าคงจะได้ คิดว่าผู้บังคับบัญชาคงจะเห็นความสำคัญและให้ความกรุณา และประโยชน์ก็จะตกแก่นักเรียนแพทย์นั่นเอง

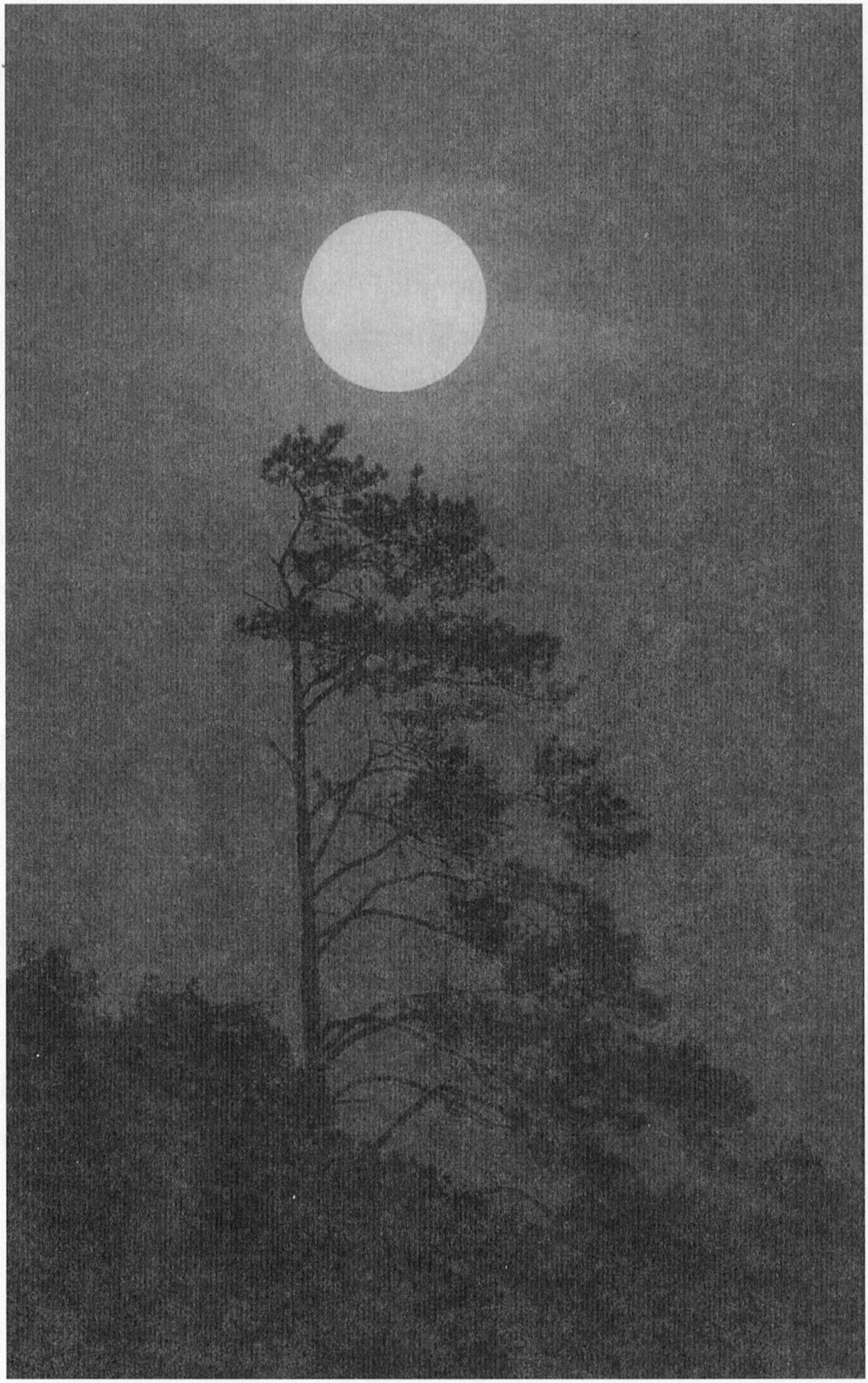
ขณะนี้ร่างของอาจารย์ใหญ่ ไม่ได้สอนเฉพาะนักเรียนแพทย์-นักเรียนพยาบาลนะคะ แต่สอนแพทย์ประจำบ้านของโรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า และโรงพยาบาลภูมิพล หลายสาขาวิชา และยังมีโอกาสใช้ทำวิจัยด้วย นับว่าเป็นกุศลอย่างสูงแก่ท่านเหล่านั้น

อาจารย์มีอะไรที่อยากจะส่งท้ายไว้ไหมครับ

ขอบคุณค่ะ ภาควิชากายวิภาคศาสตร์ เป็นภาคที่สอนโดยใช้ร่างของผู้อุทิศร่างกาย แตกต่างจากการสอนโดยใช้เครื่องมือวิทยาศาสตร์อื่น ๆ เราจะมีปฏิสัมพันธ์กับญาติของท่านเหล่านั้นมาก ญาติของผู้อุทิศฯ ก็มีความรู้สึกที่ดีต่อภาควิชา เสมอมา มีหลายครอบครัวที่มีจิตศรัทธาบริจาคเงินให้แก่ภาควิชาฯเป็นจำนวนมาก เช่น นำเงินค่าฌาปนกิจ เงินบำเหน็จ ซึ่งเป็นส่วนที่จะใช้ทำพิธีทางศาสนามามอบให้เรา เพราะได้มาทำพิธีรวมแล้ว เงินเหล่านี้เราจะจัดการใช้ตามเจตจำนงของผู้บริจาค เช่น ให้เป็นเงินรางวัล แก่นักเรียนแพทย์ทหารที่มีเจตคติดีต่อการเรียนกายวิภาคศาสตร์ แต่ขาดแคลนทุนทรัพย์ หรือสมทบซื้ออุปกรณ์-การเรียน-การสอนที่จัดหาด้วยงบประมาณไม่ได้ ซึ่งมีจำนวนมาก แล้วแต่ว่าท่านจะต้องการให้เป็นแบบไหน ซึ่งก็จะเป็นผลประโยชน์ต่อนักเรียนโดยตรง และเป็นกุศลแก่ผู้อุทิศฯ และครอบครัวด้วย สุดท้ายนี้ ครูก็ขอตั้งจิตอธิษฐาน อัญเชิญสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งปวงในสากลโลก ดวงพระวิญญาณของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว และท้าวหิรัญพนาสูร อันศักดิ์สิทธิ์ ได้โปรดดลบันดาลให้ดวงวิญญาณของ**อาจารย์ใหญ่**ทุกดวง ได้พบแต่ความสงบสุขในสัมปรายภพ และให้ทายาท-ครอบครัวของท่านเหล่านั้น ประสบแต่ความสุข-ความเจริญ ตลอดไป

ขอบคุณครับอาจารย์ สวัสดีครับ

~~~~~~
~~~~~~

กตัญญูกตเวที

คนเรานอกจากจะแสวงหาความเจริญก้าวหน้าให้ตนเอง และขวนขวายหาวิธีปรับปรุงตนเองให้เป็นคนดี ซึ่งเปรียบเสมือนหาทุนใส่ตัวไว้แล้วนั้น ย่อมต้องรู้จักแสดงความดีให้ปรากฏแก่บุคคลอื่น และแก่สังคมด้วยจึงจะได้รับการยกย่องสรรเสริญ เมื่อเราคิดจะทำความดีแก่บุคคลอื่น บุคคลลำดับแรกสุดที่เราควรจะนึกถึงคือบุคคลที่สำคัญที่สุด ใกล้เราที่สุด เป็นผู้ที่ทำให้เราเกิดมาเป็นคนกับเขาได้ นั่นก็คือพ่อกับแม่ของเรา

พระคุณของพ่อแม่

คนเรามีองค์ประกอบที่สำคัญ ๒ อย่าง คือ กายกับใจ ทั้งกายและใจนี้เราได้จากพ่อแม่ พ่อแม่เป็นผู้ให้กำเนิดร่างกายที่เป็นคน ร่างกายของคนซึ่งรวมทั้งอวัยวะต่าง ๆ ตั้งแต่เท้าไปจนถึงมันสมองนั้น เป็นสิ่งประเสริฐ กว่าร่างกายของสัตว์อื่น ๆ ทั้งหมด โครงสร้างของร่างกายมนุษย์มีลักษณะพิเศษทำให้มนุษย์มีความสามารถเหนือสัตว์อื่นทุกๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นการสร้างสรรค์สิ่งที่ยากลำบาก คิดสิ่งที่ลึกซึ้งและมีสำนึกในเรื่องความดีความชั่ว ร่างกายของคนเรานี้จุดเริ่มต้นเราได้จากพ่อแม่ และหลังจากเกิดมาแล้วพ่อแม่ก็ได้อาหาร แก่เรา ดูแลเรายามเจ็บไข้ ให้ที่พักอาศัยและเครื่องนุ่งห่มอันเป็นส่วนทำให้ร่างกายของเราเจริญเติบโตและมีความสามารถต่างๆ ที่มนุษย์พึงมีได้ บุญคุณข้อนี้นับว่าใหญ่หลวงนัก

นอกจากมีคุณกับเราทางด้านร่างกายแล้วพ่อแม่ยังมีบุญคุณกับเราทางด้านจิตใจอีกด้วยกล่าวคืออบรมสั่งสอนให้เรารู้จักคิดแต่สิ่งที่ชอบ รู้ว่าอะไรดี อะไรชั่ว อะไรเป็นประโยชน์อะไรเป็นโทษ พ่อแม่ยังให้การศึกษาแก่เรา ทำให้เราสามารถพัฒนาความสามารถทางสมองให้ดีที่สุดเท่าที่ท่านจะทำได้ บุญคุณที่ท่านทำให้กับเราทางด้านจิตใจและความคิดนี้สำคัญไม่น้อยกว่าทางด้านร่างกายบุญคุณพ่อแม่มีมากมายปานนี้ จึงมีผู้กล่าวว่า *พ่อแม่เป็นพรหมของลูก เทวดาคนแรกของลูก ครูคนแรกของลูก และพระอรหันต์ของลูก*

สมญานามของพ่อแม่

คำกล่าวที่ว่าพ่อแม่เป็นทั้งพรหม ครูคนแรก และพระอรหันต์คนแรกของลูก อธิบายได้ดังนี้ คือ

๑. **พ่อแม่เป็นของพรหมของลูก** คือ เป็นผู้มีพรหมธรรม ๔ ประการ ได้แก่

-*มีเมตตา* คือ มีความปรารถนาดี ปรารถนาให้ลูกมีความสุขความเจริญอย่างไม่มีที่สิ้นสุด

-*มีความกรุณา* คือ หวั่นใจเมื่อเห็นลูกมีความทุกข์ และปรารถนาที่จะช่วยปลดเปลื้องความทุกข์ของลูก รวมทั้งคอยติดตามช่วยเหลือเสมอไม่ทอดทิ้ง

-*มีมุทิตา* คือ มีความปลาบปลื้มยินดีด้วยความจริงใจเมื่อเห็นลูกได้ดีมีความสุข

-*มีอุเบกขา* คือ วางใจเป็นกลาง ไม่เข้าไปวุ่นวายกับชีวิตครอบครัวของลูกจนเกินควร เมื่อเขาสามารถมีครอบครัวเลี้ยงตนเองได้แล้ว และเมื่อลูกกระทำสิ่งใดผิดพลาดก็ไม่ซ้ำเติม ทำใจพิจารณาเห็นความจริงของกฏแห่งกรรมว่า ใครทำอย่างไรก็ได้ผลอย่างนั้น แต่ก็พยายามช่วยเหลือลูกในทางที่ถูกที่ควรอย่างเต็มที่

๒. **พ่อแม่เป็นครูคนแรกของลูก** เพราะเป็นผู้สั่งสอนอบรมทั้งคำพูด ความรู้เบื้องต้น และกิริยามรรยาทให้แก่ลูกก่อนคนอื่น ด้วยความเมตตากรุณา โดยไม่คิดหวังสิ่งตอบแทนใดๆ

๓. **พ่อแม่เป็นพระอรหันต์ของลูก** คือ เป็นผู้มีคุณธรรม ๔ ประการ ได้แก่

-*เป็นผู้มีอุปการะมาก* การอุปการะเลี้ยงดูลูกเป็นภารกิจที่แสนยาก บุคคลอื่นที่มิใช่พ่อแม่ก็ยากที่จะสามารถปฏิบัติแก่เราได้อย่างท่าน

-*เป็นผู้มีพระเดชพระคุณมาก* กล่าวคือ ปกป้องคุ้มครองอันตราย ให้ความอบอุ่นแก่ลูกมาก่อน

-*เป็นเนื้อนาบุญของลูก* คือ มีความบริสุทธิ์ใจต่อลูกอย่างแท้จริง เป็นผู้ที่ลูกควรทำบุญตอบแทนท่าน

-*เป็นอาหุไนยบุคคล* คือ เป็นผู้ควรแก่การรับของคำนับ และการนมัสการจากลูก

คุณธรรมของลูก

เมื่อพ่อแม่มีพระคุณต่อลูกอย่างล้นเหลือเช่นนี้ ลูกจึงควรมีคุณธรรมต่อท่าน คุณธรรมมิใช่เรื่องที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ แต่เป็นเรื่องของการปฏิบัติตน การที่ลูกเริ่มรู้ว่าใครเป็นพ่อแม่ หน้าตาอย่างไรนั้นเป็นเพียงความรู้สึกตามธรรมชาติ ซึ่งสัตว์ทั้งหลายก็มีได้เหมือนกันเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเอง แต่คุณธรรมเป็นความดีที่เรากระทำขึ้นด้วยความรู้สึกตัวที่ว่าอะไรเป็นอะไรมิได้เกิดขึ้นเองโดยอัตโนมัติ ดังนั้น คุณธรรมของลูกจึงเริ่มต้นจากการที่ลูกรู้คุณของพ่อแม่ รู้ว่าท่านดีมีพระคุณต่อเราอย่างไร และสูงขึ้นไปอีก คือ รู้จักตอบแทนพระคุณท่าน คุณธรรมของลูกตามคติของพระพุทธศาสนาจึงรวมอยู่ที่ทำ ๒ คำ คือ *"กตัญญูกตเวที"*

กตัญญู เป็นคุณธรรมพื้นฐานขั้นต้นของลูก หมายถึง รู้จักคุณท่าน เห็นคุณท่าน คำว่า "เห็น" ในที่นี้ไม่ใช่เพียงรู้และจำได้จากคำบอกเล่าหรือสักแต่ปากท่องพระคุณของพ่อแม่ปาวๆไปเท่านั้นแต่ต้องเป็นการเห็นด้วยใจ รู้ด้วยปัญญาว่าพ่อแม่เป็นผู้มีพระคุณต่อเราอย่างแท้จริง วิธีที่จะเห็นด้วยใจนี้ คือ การใช้ปัญญาพิจารณาพระคุณของพ่อแม่ด้วยเหตุผล พระคุณพ่อแม่ดูได้จากอุปการะของคนอื่นอย่างไร โดยทั่วไปคนเราเมื่อจะอุปการะใครมักจะมองเห็นทางได้ เห็นทางที่อุปการคุณของเขาจะไม่สูญเปล่า เมื่อแน่ใจแล้วเขาจึงลงมือช่วยเหลือ บางครั้งยังต้องมีสัญญาหรือหลักทรัพย์วางประกันไว้ด้วย แต่ที่พ่อแม่อุปการะเรานั้นท่านทำโดยบริสุทธิ์ใจจริงๆ มิได้หวังจะได้อะไรตอบแทนจากลูกเลย และไม่คิดจะหาหลักประกันใดๆ เมื่อเราเกิดมามิได้มีทรัพย์สมบัติอะไรติดตัวมาเลย ร่างกายก็ยังไม่เจริญเต็มที่ที่จะทำอะไรได้โตขึ้นจะเป็นคนอกตัญญูหรือไม่ก็ไม่มีทางรู้ แต่พ่อแม่ก็เลี้ยงดูเราทั้งกายและใจอย่างสุดชีวิต แม้ขาดทรัพย์สินเงินทองก็ยอมเป็นหนี้สินกู้เขามาช่วยเหลือเมื่อยามลูกเจ็บไข้ ถ้าพ่อแม่เจ็บแทนได้ก็ยังยินดีจะทำ พ่อแม่อาจสละชีวิตเพื่อลูกก็ได้ จึงเป็นไปไม่ได้ที่พ่อแม่จะหวังได้อะไรจากเราเป็นการตอบแทนในการช่วยเหลือเราถ้าพิจารณาเรื่องนี้ด้วยเหตุผลเราก็จะเห็นพระคุณของพ่อแม่ด้วยใจนี้เรียกว่า "กตัญญู"

กตเวที เป็นคุณธรรมชั้นที่ ๒ ซึ่งสูงกว่ากตัญญู หมายถึง การทดแทนพระคุณพ่อแม่ซึ่งอาจทำได้ ๒ ทาง คือ

ประกาศคุณท่าน หมายถึง การให้ผู้อื่นรู้ว่าพ่อแม่มีพระคุณต่อเราอย่างไรบ้างมากน้อยเพียงใด เช่น กล่าวสรรเสริญยกย่องพ่อแม่ให้คนอื่นฟังว่า ท่านดีกับเราอย่างไร ที่คนนิยมทำกันมาก คือ เขียนประวัติประกาศคุณพ่อแม่ในหนังสืองานศพ วิธีแม้จะใช้ได้แต่มิใช่วิธีที่ดีที่สุด วิธีประกาศคุณพ่อแม่ที่ดีที่สุดคือ ประกาศที่ตัวเราเอง

คนทุกคนเป็นตัวแทนของพ่อแม่ตนทั้งนั้น เพราะเลือดเนื้อของเราเป็นเลือดเนื้อเดียวกับพ่อแม่ นิสัยใจคอและความประพฤติก็ได้รับการอบรมถ่ายทอดมาจากท่าน ฉะนั้นความประพฤติของตัวเราเองนี่แหละที่จะเป็นตัวประกาศคุณท่าน หรือประจานท่านอย่างโจ่งแจ้งที่สุดไม่ว่าเราจะตั้งใจหรือไม่ก็ตาม พ่อกับแม่เราแยกกันไม่ออก ถ้าเราเรียนหนังสือเก่ง ทำงานดีมีเกียรติยศชื่อเสียง ความดีและคำชมทั้งหลายก็จะตกไปถึงพ่อแม่ของเรา แต่ถ้าเราประพฤติตัวเป็นอันธพาล เป็นโจร ติดยาเสพย์ติด คำดูถูกเหยียดหยามก็จะกลับไปถึงพ่อแม่ของเราด้วยเช่นกัน

เมื่อเราคือที่ประกาศคุณพ่อแม่ เราก็ต้องพยายามประกาศแต่ความดี นั่นก็คือทำตนให้เป็น การประกาศคุณท่านนั้นทำได้ตั้งแต่ในขณะที่ท่านยังมีชีวิตอยู่ ไม่ต้องรอพิมพ์แจกเมื่อท่านถึงแก่กรรม การประกาศคุณท่านด้วยความดีของเราขณะที่ท่านมีชีวิตอยู่ย่อมนำความสุขใจมาให้ท่านอย่างยิ่ง และเป็นการตอบแทนคุณอย่างหนึ่งด้วย

ตอบแทนคุณท่าน เราแทนคุณพ่อแม่ได้ดังนี้

- ช่วยเหลือกิจการงานของท่าน ทำธุระให้ท่านอย่างไม่เกียจคร้าน
- เลี้ยงดูท่านเมื่อยามท่านชรา ปรนนิบัติแลยามท่านเจ็บป่วย
- ดำรงวงศ์สกุลของท่าน รักษาชื่อเสียงเกียรติคุณของท่าน
- ทำตนให้สมกับเป็นทายาทที่ดีของท่าน
- เมื่อท่านล่วงลับไปแล้วจัดการศพของท่านตามประเพณี

ในการตอบแทนคุณพ่อแม่ควรพยายามทำตั้งแต่เดี๋ยวนี้ในขณะที่ท่านยังมีชีวิตอยู่ มีอะไรที่เราสามารถทำได้ก็รีบทำเสียก่อน มิฉะนั้นเราอาจจะรู้สึกเสียใจภายหลัง เพราะเมื่อท่านถึงแก่กรรมแล้ว เราก็จะหมดโอกาสที่จะตอบแทนคุณของท่าน

เพื่อนทั้งสาม

เกลอคนที่ ๑ เขารักมาก ทำทุกสิ่งทุกอย่างเพื่อเกลอคนนี้

เกลอคนที่ ๒ เขารักรองลงมาจากคนแรก

ส่วน**เกลอคนที่** ๓ เขาไม่สนใจ และไม่เคยทำอะไรเพื่อเกลอผู้นี้เลย

ต่อมาไม่ช้าไม่นาน เขาก็ได้ตายลง ความที่จิตเขาผูกพันอยู่กับเกลอคนที่ ๑ เขาจึงไปหาแต่เกลอคนนี้ไม่ไยดีเขาเลย เขาพูดด้วยก็ไม่ยอมเจรจาตอบ เขารู้สึกเสียใจมาก นึกเสียดายว่าขณะมีชีวิตอยู่ เขาไม่ควรทุมเทเพื่อเกลอคนนี้

จากนั้นเขาจึงไปหาเกลอคนที่ ๒ เกลอผู้นี้ดีกว่าเกลอคนแรก ตรงที่ตามไปส่งเขาเมื่อเดินทางไปปรโลก แต่ส่งเพียงครึ่งทางก็กลับ คงมีแต่เกลอคนที่ ๓ เท่านั้นที่ติดตามเขา และร่วมเดินทางไปกับเขาตลอดเส้นทางไม่เคยทอดทิ้งเขาแม้เพียวอึดใจเดียว

หลังจากอ่านจบขอถามเพื่อนๆนะว่า รู้ไหมว่าเกลอคนที่ ๑, ๒ และ ๓ เป็นใครกันบ้าง ลองคิดกันก่อนนะแล้วค่อยดูเฉลย

~~~~~~

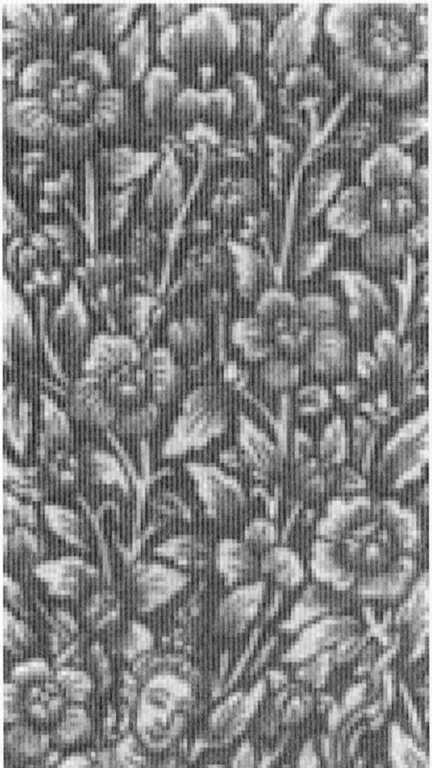
เกลอคนที่ ๑ คือ ทรัพย์สมบัติ เพราะเวลาเรามีชีวิตอยู่ เราจะทำทุกอย่างเพื่อให้ได้มันมา แต่พอเราตายมันก็ไม่ไปกับเรา แถมเราพูดด้วยมันก็ไม่พูดกับเรา

เกลอคนที่ ๒ คือ ลูกเมียญาติพี่น้อง เพราะพอเราตาย เขาก็ทำบุญให้เรา ทำศพให้ แปลว่า เขาไปส่งเราแค่ครึ่งทาง

เกลอคนสุดท้าย คือ บุญกับบาป เมื่อเราตายไปเราไม่สามรถเอาอะไรไปด้วยได้ ยกเว้นเพียงบุญกับบาปเท่านั้นที่จะตามเราไป เพราะฉะนั้น เราต้องเอาใจใส่เกลอคนที่ ๓ ให้มากๆ โดยเฉพาะนายบุญ ส่วนนายบาป เราต้องหนีให้ไกล อย่าได้เอาไปเป็นเพื่อนร่วมทางโดยเด็ดขาด จำไว้ว่าใครที่มัวหลงใหลเอาใจแต่เกลอคนที่ ๑ จึงเป็นคนโง่

~~~~~~

……หลังจากอ่านจบ….คงได้เวลาที่จะรีบคบหาเกลอคนที่ ๓ ที่ชื่อนายบุญ กันได้แล้ว…..

ความสุขที่แท้จริง
เกิดจากการทำงานด้วยความพอใจ
จนเกิดความสุขเมื่อกำลังทำงาน
จึงไม่ต้องการความสุขชนิดไหนอีก
เงินที่เป็นผลของงานจึงยังเหลืออยู่
ส่วนความสุขที่หลอกลวงนั้น
คนทำความพอใจให้แก่กิเลส ซึ่งไม่รู้จักอิ่มรู้จักพอ
เงินจึงไม่มีเหลือ

ความสุขที่แท้จริง
เป็นสิ่งที่ได้มาโดยเปล่า ๆ โดยไม่ต้องเสียสตางค์
เหมือนดั่งที่ตรัสว่า ถอนความรู้สึกว่าตัวตนเสียได้แล้ว
ก็ได้นิพพานมาเปล่า ๆ โดยไม่ต้องเสียมูลค่าอะไร
ส่วนความสุขเทียมหรือความเพลิดเพลินที่หลอกลวงนั้น
ใช้เงินซื้อมาเท่าไรก็ไม่รู้จักพอ
จนตัวตายก็ไม่พบกับความสุขที่แท้จริง

อย่ามุ่งหวังความสุขอันประเสริฐอะไร ๆ
ให้มากกว่าความปกติของจิตที่ไม่ยินดียินร้าย
ไม่ขึ้นไม่ลงตามอารมณ์ที่กระทบ
เพราะไม่มีสุขอะไรประเสริฐยิ่งไปกว่าความปกติของจิตนั้น

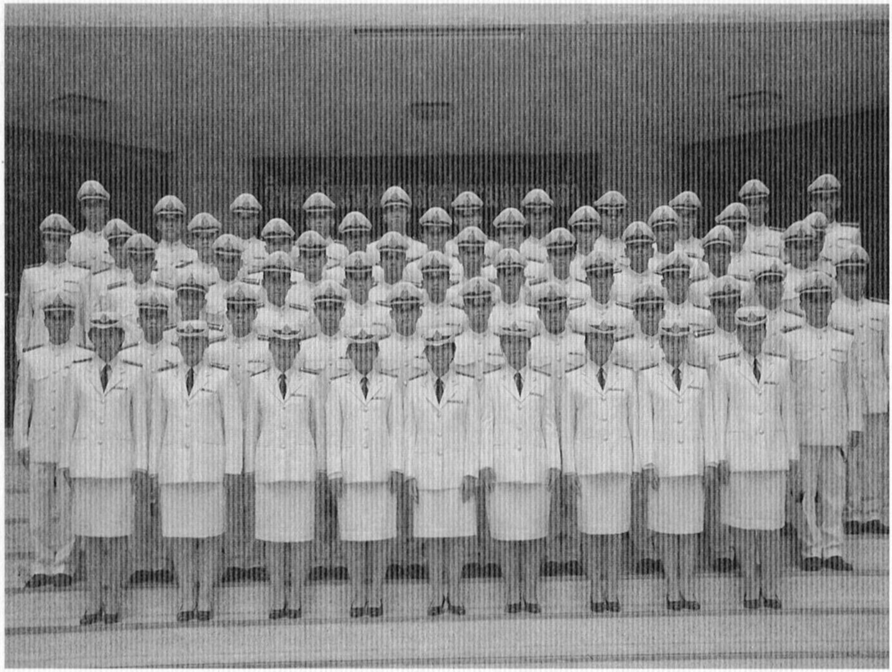
พระธรรมโกศาจารย์ (พุทธทาสภิกขุ)

สาราณียกรบรรยาย

พิธีพระราชทานเพลิงศพผู้อุทิศร่างกายเพื่อการศึกษา(อาจารย์ใหญ่)ได้จัดขึ้นอย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลานานถึง ๑๕ ปีแล้ว นับว่าเป็นเกียรติแก่นักเรียนแพทย์ทหารทุกรุ่นที่ได้จัดและร่วมงานพิธีเพื่อแสดงความกตัญญูต่อท่านอาจารย์ใหญ่ที่เคารพ พร้อมกันนี้ได้จัดทำหนังสือ"**อาจารย์ใหญ่**" เพื่อเป็นที่ระลึก และอีกจุดประสงค์หนึ่ง คือ การเผยแพร่ความรู้เรื่องธรรมะเล็กๆ น้อยๆ ถือเป็น "**ธรรมวิทยาทาน**" อันมีอานิสงส์ส่งเป็นจตุปัจจัย ให้อาจารย์ใหญ่ มีบริบูรณ์ด้วย อายุ วรรณะ สุขะ พละ ในสุคติภูมิ รวมทั้งผู้อ่านจะได้นำแนวคิด หลักธรรมมาประยุกต์ใช้ในสังคมอย่างสงบสุข

หนังสือ "**อาจารย์ใหญ่**" เล่มนี้จะสำเร็จมิได้เลยหากขาดแรงศรัทธา การทุ่มเทแรงกายใจ ด้วยความมุ่งมั่นอย่างเต็มเปี่ยมของเพื่อนนักเรียน แพทย์ทหาร รุ่นที่ ๒๗ ความร่วมมือและความกรุณา จากผู้บังคับบัญชาระดับสูง คณาจารย์ พี่ๆ นักเรียนแพทย์ทหาร และเจ้าหน้าที่ทุกฝ่ายทั้งใน และนอกวิทยาลัยแพทยศาสตร์พระมงกุฎเกล้าที่ให้ความอนุเคราะห์ช่วยเหลือในการจัดทำหนังสือ "**อาจารย์ใหญ่**" มาโดยตลอดซึ่งทางผู้คณะจัดทำขอกราบขอบพระคุณไว้ ณ ที่นี้ด้วย

นพท.บรรพต หัวใจ
นักเรียนแพทย์ทหารรุ่นที่ ๒๗
บรรณาธิการ
๑๐ มีนาคม ๒๕๔๖

อาจารย์ใหญ่
หนังสือที่ระลึกในงานพิธีพระราชทานเพลิงศพ
ผู้อุทิศร่างเพื่อการศึกษา ปีการศึกษา ๒๕๔๕

คณะผู้จัดทำ

นพท.บรรพต หัวใจ บรรณาธิการ

นพท.ฉัตรชัย เลาห์ภากรณ์ รองบรรณาธิการ

และนักเรียนแพทย์ทหาร วิทยาลัยแพทยศาสตร์พระมงกุฎเกล้า รุ่นที่ ๒๗ ทุกนาย

จัดพิมพ์โดย

นักเรียนแพทย์ทหาร รุ่นที่ ๒๗ ร่วมกับ

ภาควิชากายวิภาคศาสตร์ กองการศึกษา วิทยาลัยแพทยศาสตร์พระมงกุฎเกล้า

สโมสรนักเรียนแพทย์ทหาร วิทยาลัยแพทยศาสตร์พระมงกุฎเกล้า

พิมพ์ครั้งแรก ๑๐ มีนาคม ๒๕๔๖

จำนวน ๖๐๐ เล่ม

ISBN 974-7610-04-3

พิมพ์ที่ พรบุญ

ทายาทของท่านอาจารย์ใหญ่ทุกท่าน
พ.อ.หญิง ร.ศ. ศิริรัตนา วนิชานนท์
พ.อ.หญิง ผศ. อุทุมพร พิทักษ์สาลี
พ.อ.หญิง ผศ. โกสุม ชินเศรษฐกิจ
พ.อ.หญิง ผศ. สิริพิมพ์ สุอาชาวรัตน์
พ.อ.หญิง ผศ. ธัญญารัตน์ แดงประเสริฐ
พ.ต.มานพ ชัยมัติ
พ.ต.หญิง ปราณี อ่อนศรี
ร.ท.หญิง วิภาพรรณ มีรัตน์
ร.ต.รัตนเศรษฐ วนิชานนท์
อาจารย์ มาลี จันทร์ภู่
คุณจินดา นองเนือง
นพท. วัฒน์ มิตรธรรมศิริ
นพท. นันทวัฒน์ ทัดเทียง
นพท.ชนศักดิ์ หทัยอารีรักษ์
นพท.กฤษณะ นองเนือง
เจ้าหน้าที่ของภาควิชากายวิภาคศาสตร์ วิทยาลัยแพทยศาสตร์พระมงกุฎเกล้าทุกท่าน
สโมสรนักเรียนแพทย์ทหารวิทยาลัยแพทยศาสตร์พระมงกุฎเกล้า
นักเรียนแพทย์ทหาร วิทยาลัยแพทยศาสตร์พระมงกุฎเกล้า รุ่นที่ ๒๗
นักเรียนพยาบาลกองทัพบก วิทยาลัยพยาบาลกองทัพบก รุ่นที่ ๓๙
นิสิตภาควิชาวิทยาศาสตร์การแพทย์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา